Made in UMFST

Nr. 8 | Aprilie 2020

NUMĂR DEDICAT
UMFST tv LIVE

Academica LIVE

UNIVERSITY PRESS
TÎRGU MUREȘ

(Print) ISSN 2601-5358 ISSN-L 2601-5358
(Online) ISSN 2668-9618 ISSN-L 2601-5358

Revista Made in UMFST este un proiect editorial al Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș. Revista, disponibilă în format print și online, se adresează întregii comunități academice.

În paginile revistei Made in UMFST se regăsesc interviuri, reportaje și articole despre performanțele academice, infrastructura didactică și de cercetare, procesul educațional dinamic și complex, deschiderea internațională, manifestările științifice, proiectele cu caracter social și umanitar, dar și despre viața studențească și facilitățile oferite studenților.

Numărul 8 al revistei Made in UMFST cuprinde 35 de interviuri din seria Academica UMFSTv Live, realizate cu personalități ale vieții academice târgumureșene și nu numai.

Copyright: © Toate drepturile sunt rezervate
Text © Copyright 2020: Editura University Press Târgu Mureș
Ilustrații © Copyright 2020: Editura University Press Târgu Mureș
Editura University Press este recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS) - Cod 210.
Toate drepturile rezervate. Reproducerea, parțială sau integrală, este interzisă fără acordul scris al Editurii University Press sau al autorului, indiferent de modalitățile de multiplicare: fotocopiere, scanare, traducere, transcriere etc.

Redactor șef
Teodora Mîndru

Colaboratori
Kinga Bota
Gabriela Boangăr
Dr. Cătălin Dogar
Lică Burloi
Conf. univ. dr. Luminița Lazăr
Lect. univ. dr. Corina Lirca
Lect. univ. dr. Cristian Lako
Dr. Iuliu Cocuz
Stud. Anca Rusu
Stud. Emese Erdely
Stud. Dalia Dreptate
Stud. Alexandru Corcea
Stud. Laura Fodor
Stud. Andreea Teodora Trîmbițaș
Stud. Anamaria Miruna Tuns

Coordonator:
Prof. univ. dr. Silviu Morariu

Tehnoredactare & Design
Lucian Morariu

Tipar:
Centrul de Copiere - University Press Târgu Mureș

Contact:
Editura University Press
Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie
„George Emil Palade” din Târgu Mures,
Gh. Marinescu, 38, Târgu Mureș, Mureș, 540139, ROMANIA
telefon: +40-265-21 55 51; fax:+40-265-21 04 07
E-mail: editura.universitypress@umfst.ro
comunicare@umfst.ro
Tel./Fax: +40.265.208932 Tel.: +40.265.215551/ int. 126

Cuprins

Anul 2019, anul internaționalizării academice	4
Omagierea realizărilor de excepție și a profesionalismului lui James C. Rosapepe	6
Medicina, între profesie și pasiune	8
Învățământul medical târgumureșean: trecut, prezent și viitor	10
29 de ani de învățământ medical militar la Târgu Mureș	12
George Emil Palade – Portret	14
Performanță și dedicare în inginerie, educație și management	18
În slujba educației și a cetății	20
Excelența în cercetare și educație, cheia spre succes	22
Arta de a fi medic. Rețeta succesului	24
UMFST Târgu Mureș, o universitate puternică	26
Marisiensis 2019	28
Școala de Drept și Administrație Publică din Târgu Mureș	30
Medicina și Literatura	32
Marisiensis 2019	34
Dimensiunea europeană a UMFST Târgu Mureș	36
Arta în suflet de medic	38
Doctorul inimilor, desemnat președinte al Senatului UMFST	40
Parteneriate în cercetarea științifică	43
Comunicarea cu pacientul	44
Eminent Keynote Speaker - International Conference of Interdisciplinarity in Engineering	46
IUBCvT Târgu Mureș, centru de excelență în chirurgia cardiovasculară	48
George Emil Palade, o viață dedicată științei	50
Facultatea de Medicină în Limba Engleză, prezent și viitor	52
Despre Studii umaniste medicale cu Marisa de Andrade	54
Ziua Școlii Ardelene (11 octombrie)	56
Mihai Eminescu, între mit şi realitate	57
Curs de Perfecționare în Parodontologie-Implantologie	58
Clasificări universitare internaționale	60
First International Workshop in Traditional Chinese & Thai Medicine - I -	62
The International Invited Speakers to the 11th National Conference of Pathophysiology	64
First International Workshop in Traditional Chinese & Thai medicine - II -	66
Formarea prin simulare în medicina de urgență	68

Anul 2019, anul internaționalizării academice

Rectorul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, prof. univ. dr. Leonard Azamfirei, a realizat, într-un interviu, bilanțul anului universitar 2018-2019, și a vorbit despre semnificația noii denumiri a Universității, dar și despre deschiderea filialei la Hamburg, un eveniment de referință pentru comunitatea academică românească și nu numai.

Reporter: Domnule rector, ne aflăm la sfârșitul unui an universitar extrem de generos în activități și evenimente de referință. Vă rugăm să ne faceți un scurt bilanț al acestui an.

Prof. univ. dr. Leonard Azamfirei: A fost un an plin de evenimente academice, plin de acțiuni și decizii de natură administrativă, un an care a deschis mai mult ca oricând Universitatea spre componenta de internaționalizare. Capul de afiș al evenimentelor din acest an este unificarea cu Universitatea „Petru Maior”, un proiect îndelung discutat, uneori controversat dintr-un anumit punct de vedere, dar acum, privind înapoi, sunt mai convins ca oricând că a fost o decizie foarte bună nu doar pentru Universitate și pentru viitorul învățământului universitar din Târgu Mureș, ci și pentru regiunea în care trăim. Cunosc în detaliu plusvaloarea care a venit din unificarea cu Universitatea „Petru Maior” și pot spune fără ezitare că dacă ar fi să dăm timpul înapoi, am merge pe același drum. În egală măsură, aș putea să adaug faptul că am finalizat tot ceea ce a fost necesar pentru a face funcțională Facultatea de Medicină de la Hamburg. Al treilea obiectiv important se referă la studioul UMFST TV, care este funcțional și coerent, are emisiuni predictibile și acoperă o zonă largă de interes. Este o voce a cetății pe care o transmitem orașului nostru și nu numai.

Rep.: Ce ne puteți spune despre admiterea din acest an? Care este concurența? Care sunt cele mai căutate programe de studii?

L.A.: Anul acesta, am abordat admiterea luând în calcul și programele de studii preluate de la fosta Universitatea „Petru Maior”. Prin prisma promovării și a rezultatelor nu ne putem aștepta la niște modificări în bine spectuaculoase, cu atât mai mult cu cât purtăm după noi două poveri importante. Prima se referă la evoluția demografică care nu este deloc în favoarea segmentului de învățământ superior. A doua povară vine din ceea ce se întâmplă la examenul de Bacalaureat, o sită mult prea deasă pentru unii, din care noi trebuie să recrutăm potențialii candidați. Cu toate acestea, rezultatele de la admitere sunt peste așteptările noastre, iar aici voi da câteva exemple. În ultimii ani, partea de învățământ medical se află într-un trend crescător, interesul pentru profesiile medicale fiind ridicat. Pentru al cincilea an consecutiv avem cea mai mare concurență din țară la programul de studii Medicină, limba română, iar acest lucru spune ceva într-o piață concurențială foarte puternică, cu trei facultăți de medicină, dintre care una foarte performantă, în apropiere, pe o rază de aproximativ 100 de kilometri. Vin candidați din toate zonele țării pentru că înțeleg că aici se face nu doar învățământ de calitate, ci și pentru că mediul este unul prietenos, european și propice unei vieți de student deosebite. La fel de bine merg programul de studii Medicină Dentară și programele de trei și patru ani. Există o anumită îngrijorare față de programele de la Farmacie, pentru că acolo a scăzut numărul de candidați de la un an la altul și nu este o chestiune legată de învățământul din Târgu Mureș, ci este un trend care se regăsește în toate universitățile de medicină și farmacie din țară. Profesia de farmacist, deși este una foarte frumoasă, și-a pierdut interesul și cred că este momentul să vedem foarte clar spre ce ne vom îndrepta și ce putem adăuga pentru ca anul viitor lucrurile să stea într-un mod diferit. Pot spune că sunt mulțumit de afluxul de studenți la facultățile de la fosta UPM. A crescut numărul candidaților și cred că a contat mult în decizia candidaților faptul că suntem o Universitate mai mare, mai puternică și interdisciplinară. A crescut în mod spectaculos numărul studenților la programele de studii de masterat din zona de științe și tehnologie. Una peste alta, la aproape 3.900 de candidați înscriși la diverse programe, eu cred că vom începe anul universitar mai puternici și cu mai mulți studenți.

Rep.: Universitatea noastră poartă numele ilustrului savant american de origine română, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină, George Emil Palade. Care este semnificația noii denumiri a Universității?

L.A.: Acest demers este un element care susține internaționalizarea. În urmă cu câteva săptămâni, în contextul dezvoltării proiectului din Hamburg, am avut o întâlnire cu 14 directori de spitale și șefi de secții ai unor spitale din Germania și în momentul în care au aflat denumirea completă a Universității noastre au avut o reacție extrem de pozitivă. Mulți dintre ei nu știau că Palade a fost român, deși toți știau despre George Emil Palade. Suntem singura Universitate din România care poartă numele unui laureat al Premiului Nobel, iar acest lucru nu trebuie văzut în termeni locali sau regionali, ci trebuie văzut în termeni internaționali. Ni s-a reproșat că Palade nu este din Târgu Mureș. Este adevărat. Despre Palade nici nu putem spune că este român în sensul deplin al cuvântului. Palade este internațional, Palade aparține umanității, așa cum și alte valori aparțin umanității, chiar dacă s-au născut într-o țară sau într-alta. Revenind, aș dori să mai spun că Universitatea Babeș-Bolyai poartă două nume. Ce legătură a avut Victor Babeș, un eminent medic, cu Universitatea din Cluj? La fel pot spune despre Universitatea de Medicină din Timișoara. Nu mai putem trăi într-o zonă atât de regionalizată și ceea ce facem noi trebuie să dea un semnal celor din jur că nu suntem Târgu Mureș, ci suntem Europa, suntem lumea întreagă. George Emil Palade este cu adevărat una dintre marile personalități ale medicinei moderne și trebuie să fim mândri că Universitatea noastră poartă numele acestui ilustru savant.

Rep.: Un alt eveniment de referință pentru întreaga comunitate academică românească și nu numai este deschiderea filialei la Hamburg.

L.A.: Justificarea proiectului de la Hamburg este mai complexă. A venit inclusiv din faptul că există o tendință puternică de internaționalizare a fiecărei universități din România, dar și pe fondul faptului că toată lumea știe că medicii pleacă din România în alte țări. Filosofia proiectului a fost de a schimba puțin paradigma. De ce să plece medici din România când putem exporta din România know-how? Să mergem noi cu cunoștințe într-o altă țară, iar Germania este până la urmă cea mai puternică țară din Europa. Am ales o metropolă precum Hamburg și vom deschide o ambasadă neoficială într-unul dintre cele mai cosmopolite orașe din Germania. Pe de altă parte, declinul numărului de candidați la universitățile din România trebuie să ne determine să căutăm alternative, fie prin studenții internaționali, iar noi avem, în prezent, studenți din peste 50 de țări, fie adăugând la studenții care există studenți internaționali într-o altă locație și la Hamburg avem aprobată o cifră de școlarizare de 150 de studenți/an. Așadar, pentru Universitate este un plus de valoare, de imagine și de prestanță, pentru că filiala se regăsește în Germania, într-o zonă în care criteriile sunt foarte înalte și așteptările noastre sunt foarte ridicate.

Titlul emisiunii:
Anul 2019, anul internaționalizării academice
Invitat: Prof. univ. dr. Leonard Azamfirei, rector UMFST Târgu Mureș
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Teodora Mîndru
Data difuzării: 28 iulie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

Omagierea realizărilor de excepție și a profesionalismului lui James C. Rosapepe

Senatorul american în Senatul statului Maryland, James Carew Rosapepe, a îndeplinit funcția de ambasador al SUA în România între anii 1998-2001, în timpul administrației președintelui Bill Clinton. În data de 1 iulie 2019, UMFST Târgu Mureș i-a conferit titlul de Doctor Honoris Causa, ocazie cu care a revenit în România și a vizitat Universitatea noastră. În interviul de mai jos, fostul ambasador american a povestit despre experiența domniei sale ca politician și diplomat american în România și despre cartea pe care a scris-o împreună cu soția sa, jurnalista Sheilah Kast, intituluată "Dracula Is Dead".

Reporter: Ați fost un ambasador foarte activ, care a călătorit în toată țara, a cunoscut oameni din toate domeniile de activitate, clasele sociale și etniile și a inițiat multe proiecte de cooperare economică, socială, culturală, politică între cele două țări. Privind înapoi, cum a fost să dețineți funcția de ambasador în Romania într-un moment în care țara noastră era în plină tranziție?

James C. Rosapepe: Din punct de vedere politic, chiar și în anul 1998, România era o țară foarte democratică. Am vorbit cu mulți români când am ajuns și le-am zis că mi se pare că există o democrație foarte puternică aici, iar ei mi-au răspuns: „Nu, nu, nu. Noi nu avem o democrație atât de puternică. Nu se compară cu SUA. În România, politicienii își fac griji doar legat de următoarele alegeri." La care eu le-am spus: „Acest lucru e valabil și în SUA. Motivul este că urmează alegeri. Ar trebui să vă îngrijorați dacă nu ar mai exista viitoare alegeri." Eu am venit în 1998, la doar doi ani după ce președintele Iliescu pierduse alegerile în fața președintelui Constantinescu - o tranziție de putere foarte pașnică. Acesta a fost un lucru foarte important. Economia, însă, era, în mod evident, într-o stare foarte proastă acum 20-22 de ani. Exista o criză economică, mulți oameni fuseseră disponibilizați din cauza închiderii unor mari companii de stat. Era o perioadă foarte dificilă. E evident acum că România a făcut foarte mari progrese de atunci.

Rep.: Ați păstrat legătura cu România, deși v-ați încheiat misiunea diplomatică acum aproape 20 de ani. Cum vedeți viitorul României? Erați foarte optimist când ați plecat. Ce vreau să spun, de fapt, este: vă pastrați optimismul având în vedere că România este serios afectată de emigrare, corupție, probleme demografice, migrația talentelor etc.?

J.C.R.: Sunt foarte optimist, așa cum spuneam. Eu cred că din punct de vedere economic, țara continuă să se dezvolte vertiginos, iar standardul de viață continuă să crească. Din punt de vedere democratic, în timp ce în multe țări din jur democrația se află în declin, România are o democrație cu o dezbatere foarte viguroasă – alegerile sunt contestate și sunt libere. Acest lucru nu se întâmplă în Rusia. Cât privește relațiile etnice, Târgu Mureș este un exemplu perfect. Aveți o populație maghiară considerabilă și una română la fel de mare. Oamenii conlucrează și se respectă. Aceasta nu se întâmplă în multe părți din lume. Ați menționat domeniul IT și abilitățile economice. Aici, universitățile joacă un rol foarte important. Românii sunt oameni foarte educați, de aceea au un avantaj competitiv în economia lumii. Ați vorbit despre emigrare. Există o parte negativă, dar și una pozitivă. Cea pozitivă decurge din faptul că emigrarea înseamnă integrare europeană. Vorbeam cu unul dintre producătorii români care a participat la programul Erasmus și a făcut practică timp de două luni într-un spital din Spania. Orice român care studiază în afara României, care lucrează în afara României sau vizitează locuri din afara României acumulează o perspectivă suplimentară. Orice francez, polonez sau italian care vine în România va avea o perspectivă diferită. Asta

înseamnă de fapt Uniunea Europeană. Nu e vorba doar de comerț sau de un aranjament politic. Oamenii ajung să se cunoască și să învețe unii de la alții, iar românii sunt parte din uniune și acest lucru e foarte bun pentru România.

Rep.: Astăzi vă aflați la Târgu Mureș cu o ocazie cu totul specială. Ca recunoaștere a „muncii și profesionalismului excepțional" și a „realizărilor remarcabile de până acum" (pentru a-l cita pe conf. univ. dr. Cristian Boeriu, cel care a rostit Laudatio la ceremonie), Senatul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade" din Târgu Mureș v-a acordat titlul de Doctor Honoris Causa. Ce părere aveți despre asta?

J.C.R.: Sunt foarte impresionat de acest titlu. Înseamnă foarte mult pentru mine. Aceasta este o universitate deosebită, iar faptul ca au dorit să îmi aducă această recunoaștere contează foarte mult pentru mine. În plus, mi-au oferit și oportunitatea de a mă întoarce la Târgu Mureș.

Titlul emisiunii:
Omagierea realizărilor de excepție și a profesionalismului lui James C. Rosapepe
Invitat: Senator dr.h.c. James C. Rosapepe, fost ambasador SUA in Romania
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Data difuzării: 1 iulie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Medicina, între profesie și pasiune

O personalitate de excepție a vieții academice este prof. univ. dr. Constantin Copotoiu, președinte al Senatului UMFST Târgu Mureș din anul 2012 până în prezent, și rector al Universității de Medicină și Farmacie din Tîrgu Mureș în perioada 2004 – 2012. Prof. univ. dr. Constantin Copotoiu vorbește despre medicină, între profesie și pasiune.

Reporter: Domnule profesor, ați ocupat funcția de rector al Universității de Medicină și Farmacie timp de opt ani. V-aș ruga să ne vorbiți despre realizările și amintirile care v-au rămas întipărite în minte și în suflet.

Prof. univ. dr. Constantin Copotoiu: Am fost rector al acestei Universități și m-a onorat funcția. Mi-aduc aminte și acum, în Senatul în care am fost învestit nu am promis nimic, am spus că voi face cât pot și cât mai mult, iar tot ceea ce s-a realizat a fost pentru studenți, în folosul lor. În unele dintre proiectele pe care mi-am propus să le realizez în beneficiul studenților am fost inspirat și de modelul american, cu referire la campusul universitar, să acord o importanță deosebită sportului, mișcării, concomitent cu dotările moderne din săli de curs, laboratoare, unde studenții să vină cu plăcere pentru a audia cursuri și a face lucrări practice. Dintre realizările mai deosebite din perioada celor opt ani de zile, aș vrea să amintesc sediul facultății de Stomatologie, dotarea cu aparatură modernă care să le asigure studenților condiții optime de a învăța. În privința asigurării vieții active a studenților, am dezvoltat partea sportivă a campusului universitar cu terenurile de minifotbal, Sala Polivalentă, piscina, pentru dezvoltarea calităților fizice și a unui corp armonios, pentru destindere și relaxare în momentele în care a avut nevoie și de așa ceva. Tot în acea perioadă a fost aprobat și noul sediu al Facultății de Farmacie, o parte din fondurile necesare realizării acestuia, cantina cu spațiile de cazare și mă bucură foarte mult să văd că Universitatea a fost într-o continuă dezvoltare atât din punct de vedere al modernizării, cât și al creșterii numărului de studenți. În urma unificării cu Universitatea „Petru Maior", s-a diversificat oferta educațională, iar ca o noutate absolută, suntem singura Facultate de Medicină care are și programul de studiu Educație fizică și sport. Au fost lucruri frumoase care s-au realizat din proiectele câștigate cu care am putut dota laboratoare, am avut șansa să putem beneficia de fonduri pentru investiții, ministerul sprijinind universitățile și în acest sens.

Rep.: Prin prisma funcției pe care ați ocupat-o, cum priviți fuziunea celor două universități?

C.C.: S-a vorbit despre această fuziune încă de pe vremea când eram rector și nu eram foarte convins că ar fi varianta cea mai optimă, în condițiile în care se discută și despre posibilitatea unificării UMF-ului Târgu Mureș cu Clujul, cu Iașul sub forma unui consorțiu medical, a unei universități mari, medicale. Mergând în vizită la Roma, am purtat discuții cu conducerea universității din Roma, am avut ocazia să văd un astfel de model, am văzut care erau avantajele unei astfel de unificări, astfel încât, la întoarcerea de la Roma, la reluarea discuțiilor, mi-am exprimat poziția favorabilă unificării. Ne-am unificat, am crescut ca și universitate, am intrat în rândul universităților mari cu peste 10.000 de studenți, suntem priviți altfel de către celelalte universități, de către minister, deci, o universitate mare are alt cuvânt de spus în lumea academică.

Rep.: Cum vedeți direcțiile spre care trebuie să se îndrepte învățământul medical târgumureșean?

C.C.: Învățământul medical din Târgu Mureș trebuie să urmeze direcțiile pe care le urmează și celelalte universități de medicină din țară, direcția cea mai importantă fiind pregătirea temeinică a viitorilor medici, pentru că atunci când vor profesa nu-i vor mai avea lângă ei pe profesori, vor decide singuri. Bineînțeles că și în cadrul învățământului medical din România își pun amprenta modelele de învățământ medical european și nu numai din toată lumea, noi trebuie să mergem în paralel, astfel încât absolvenții noștri să poată profesa în alte țări, în condițiile recunoașterii și echivalării studiilor. S-a deschis lumea medicală, lumea academică, studenții noștri beneficiază de mobilități de studiu oriunde în lume, la fel cum și studenții internaționali pot veni să studieze în universitățile noastre. Ei vin cu principiile lor, cu cultura lor și cu cunoștințele medicale. Este o diversitate de abordare din punct de vedere al abordării teoretice și practice, iar cei care profită de acest lucru sunt studenții. Acesta a fost unul dintre principiile mele, să mergi să-i vezi pe cei mai puternici pentru a cunoaște

realitățile și provocările domeniului medical, pentru a avea un termen de comparație.

Rep.: Domnule profesor, care sunt provocările funcției de președinte al Senatului UMFST Târgu Mureș?
C.C.: Este de fapt o continuare a ceea ce făceam întrucât, în vremea când am fost rector, rectorul era și președinte al Senatului, și, deci, multe nu s-au schimbat. Un lucru este esențial în acest sens: dacă nu există o colaborare între Senat, președintele Senatului și conducerea Universității, Consiliul de Administrație și rector, atunci prea multe în universitate nu se realizează. Trebuie să existe o unitate de păreri care să conducă la dezvoltarea universității. Am încercat să mențin această colaborare între partea de conducere și cea decizională. Am fost pentru dezbaterile libere, dar argumentate. Întotdeauna am fost de partea forței argumentului. Ai argumente, ai ce să spui, unii vorbesc mult, dar nu spun nimic.

Rep.: Ați fost șef al Clinicii de Chirurgie I din Târgu Mureș aproape 30 de ani și sunteți un nume de referință în chirurgia românească. Când și de ce ați ales să deveniți medic chirurg?
C.C.: În primul rând, mi-a plăcut medicina. De ce? Fiecare în viață, în familie trece prin anumite momente când are nevoie de un medic. O astfel de întâmplare m-a determinat, în clasa a X-a, să iau o astfel de decizie și să hotărăsc să virez dinspre Politehnică spre Medicină. Am venit cu tot sufletul și cu toată inima să fac Medicina. Ulterior, după ce am devenit student la Medicină, o altă întâmplare a făcut să mă aflu într-un bloc operator, într-o sală de operații unde opera mentorul meu de mai târziu, profesorul Bancu, când am luat contact cu chirurgia, m-a pasionat acest lucru. Un alt moment decisiv în cariera mea de chirurg a fost acela în care prof. Bancu mi-a propus să rămân în clinica în care el își desfășura activitatea. Așa am rămas în Târgu Mureș, am iubit chirurgia, am trăit pentru ea.

Titlul emisiunii:
Medicina, între profesie și pasiune
Invitat: Prof. univ. dr. Constantin Copotoiu, Președinte Senat UMFST Târgu Mureș, Rector UMF Târgu Mureș (2004 - 2012)
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Gabriela Boangăr
Data difuzării: 11 iunie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Învățământul medical târgumureșean: trecut, prezent și viitor

O personalitate de excepție a vieții academice este prof. univ. dr. Marius Sabău, care a ocupat funcție de Rector al Universității de Medicină și Farmacie din Tîrgu Mureș în perioada 2000 – 2004. Anterior acestei funcții, prof. univ. dr. Marius Sabău a fost Decan al Facultății de Medicină timp de opt ani, în perioada 1992 – 2000. Într-un interviu, prof. univ. dr. Marius Sabău vorbește despre învățământul medical târgumureșean: trecut, prezent și viitor.

Reporter: Domnule Profesor, ați fost mai bine de 45 de ani dascăl în această Universitate. Ați ocupat funcțiile de Decan al Facultății de Medicină, în perioada 1992 – 2000, și Rector al UMF Târgu Mureș, în perioada 2000 - 2004. Care sunt cele mai prețioase amintiri care vă leagă de Universitate?

Prof. univ. dr. Marius Sabău: Eu sunt târgumureșean trup și suflet. M-am născut în Târgu Mureș și locuiesc aici de aproape 82 de ani. În anul 1954, după absolvirea Colegiului Național „Alexandru Papiu Ilarian", m-am înscris la Facultatea de Medicină din Cluj-Napoca. Am făcut acest lucru deoarece pe vremea aceea la Institutul de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș erau posibile doar studii în limba maghiară. După ce am terminat facultatea, în anul 1960, am fost doi ani medic de circumscripție la Ibănești, pe Valea Gurghiului, iar în noiembrie 1962, am fost numit preparator la Catedra de Fiziologie. Am rămas fidel fiziologiei și Catedrei de Fiziologie până la pensionare. L-am avut ca profesor, ca maestru, pe domnul profesor Gheorghe Arsenescu, fost medic militar, care a participat, în octombrie 1944, la luptele de la Oarba de Mureș și a fost decorat cu Ordinul Militar „Mihai Viteazul" cu spade, ceea ce a fost un lucru neobișnuit pentru un necombatant, el fiind medic de regiment. Întâmplarea a făcut că după aproape 20 de ani să se reîntoarcă la Târgu Mureș de la Institutul de Fiziologie Normală și Patologică „Daniel Danielopolu" din București. A rămas aici până în anul 1987, când a încetat din viață. Din anul 1987 am preluat conducerea Catedrei de Fiziologie până în anul pensionării mele, 2007, deci aproape 20 de ani. Îmi aduc aminte cu foarte mare plăcere de foști asistenți de-ai mei de la Cluj, cum ar fi: prof. Pop de Popa, prof. Dudea sau prof. Popoviciu. De asemenea, la Universitate am fost coleg cu alți foști studenți de la Cluj care au venit la Târgu Mureș într-o perioadă în care era nevoie de cadre didactice pentru învățământul în limba română, care luase ființă în anul 1962. Dintre foștii studenți îmi aduc aminte cu mare plăcere, fie de la orele de lucrări practice, fie de la cursuri, pe o parte dintre ei, care sunt astăzi profesori și sunt implicați în conducerea Universității: domnul rector, prof. Leonard Azamfirei, domnul prof. Constantin Copotoiu, domnul prof. Silviu Morariu, care mi-a făcut onoarea să mă invite la emisiune, domnul prof. Dan Dobreanu, urmașul meu de la Catedra de Fiziologie, domnul prof. Lucian Pușcașiu, doamna prof. Angela Borda, domnii prof. Oana și Claudiu Mărginean. (...) Pentru Universitate, un lucru extraordinar de important s-a dovedit a fi deschiderea pe care am avut-o față de alte unviersități din Europa și nu numai. În cei 12 ani în care am fost implicat în dezvoltarea curriculară, în dezvoltarea pe plan material și pe plan științific, am reușit să devenim membri ai Asociației Europene a Universităților, ai Asociației Internaționale a Universităților, ai Asociației Europene a Școlilor de Medicină, ai Conferinței Internaționale a Decanilor din Facultățile de Expresie Franceză. Am participat la nenumărate manifestări științifice organizate de acestea, în care am putut arăta modul în care Universitatea noastră se dezvoltă și modul în care am preluat modelele pe care le-am văzut. Mă bucur că am putut semna, în anul 2003, Declarația de la Bologna care regla activitățile universităților din Europa. Am putut vedea acolo ce înseamnă o tradiție, pentru că Universitatea din Bologna este considerată a fi cea mai veche universitate din Europa.

Rep.: Cum regăsiți astăzi Universitatea?

M.S.: Față de anul 2007, când m-am pensionat, Universitatea arată astăzi cu totul și cu totul deosebit și mă bucur. Aniversarea de 70 de ani, în anul 2015, a fost un prilej deosebit de a arăta ceea ce s-a realizat în această perioadă de timp. Aș aminti aici câteva realizări foarte importante: Centrul Avansat de Cercetări Medicale și

Farmaceutice, Centrul de Simulare și Abilități Practice, clădirile Facultăților de Medicină Dentară și Farmacie, o mulțime de spații de recreere, spații pentru activități sportive.

Rep.: Ce părere aveți despre fuziunea UMF-UPM?
M.S.: Este o idee îndrăzneață și sunt convins că Universitatea va avea o nouă deschidere, la fel cum inițiativa de a deschide o filială în limba engleză la Hamburg este una, de asemenea, îndrăzneață, care nu mai are egal în România. Universitățile de medicină și farmacie s-au dezvoltat din vechile institute de medicină și farmacie, care erau o idee sovietică. Ele s-au desprins din universități și au devenit institute, apoi au devenit universități. La ora acutală, există universități de medicină și farmacie provenite din vechile institute și câteva facultăți de medicină provenite din universități mari.

Rep.: Care considerați că sunt direcțiile spre care trebuie să se îndrepte învățământul medical târgumureșean?

M.S.: Învățământul medical târgumureșean ar trebui să fie axat, în primul rând, pe excelență. Astăzi, în România și nu numai, suntem cunoscuți prin intervențiile chirurgicale cardiace deosebite de la Institutul de Boli Cardiovasculare și Transplant. Ne-ar trebui și în alte domenii, spre exemplu în domeniul prevenției ar trebui să ne dezvoltăm la nivel de top.

Titlul emisiunii:
Învățământul medical târgumureșean: trecut, prezent și viitor
Invitat: Prof. univ. dr. Marius Sabău, Rector UMF Tîrgu Mureș (2000 – 2004)
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Teodora Mîndru
Data difuzării: 21 aprilie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

29 de ani de învățământ medical militar la Târgu Mureș

Institutul Medico-Militar, Secția de Pregătire Medico-Militară și Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș oferă învățământ medical militar la cele mai înalte standarde tinerilor care își doresc să îmbrățișeze profesia de medic militar, la baza căreia stau pasiunea, dăruirea, devotamentul, onoarea, dragostea față de țară și patriotismul. Comandantul Institutului Medico-Militar, colonel medic, șef de lucrări dr. Mihail-Silviu Tudosie, ne-a acordat un interviu în care vorbește despre învățământul medical militar de laTârgu Mureș.

Reporter: Domnule colonel, pentru că se apropie ziua în care marcăm 29 de ani de învățământ medical militar la Târgu Mureș, aș dori să vă întreb cum a evoluat învățământul medical militar pe parcursul acestor ani? Cum descrieți colaborarea Institutului Medico-Militar cu UMFST Târgu Mureș?

Colonel medic, șef de lucrări dr. Mihail-Silviu Tudosie: În urmă cu 29 de ani, prin Hotărârea de Guvern nr. 585/1990, s-a înființat Institutul Medico-Militar cu un sediu în București și o secție la Târgu Mureș. Faptul că această secție a fost înființată alături de cea din București a constituit un aspect extrem de important pentru învățământul medico-militar. Armata Română are nevoie de medici militari capabili și pregătiți să intervină în orice situație: de campanie, de dezastre sau de război. Pe parcursul acestor 29 de ani, lucrurile au evoluat extraordinar de mult. Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș s-a situat mereu în topul universităților de medicină din România, iar studenții Institutului Medico-Militar de la Secția de Pregătire Medico-Militară Târgu Mureș au beneficiat de un aport științific extraordinar și de un nivel extrem de ridicat al pregătirii profesionale. Pe tot parcursul acestor ani, relațiile de colaborare au fost ridicate la rangul de excelență datorită deschiderii pe care conducerea Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Târgu Mureș a arătat-o față de Institutul Medico-Militar. Pe această cale, doresc să adresez mulțumiri domnului rector și întregii conduceri pentru întreaga colaborare. În prezent, la Secția de Pregătire Medico-Militară avem 135 de studenți înmatriculați, cifra de școlarizare fiind foarte mare în ultimii ani. De obicei, numărul de locuri alocate de către Ministerul Apărării Naționale era până în 20 de locuri anual. Începând cu anul universitar 2018-2019, cifra de școlarizare a crescut foarte mult. Anul trecut au fost 100 de locuri, dintre care au fost ocupate 80 de locuri, iar aici mă refer inclusiv la cei 12 candidați care au promovat modulul de limba engleză. Misiunea Institutului Medico-Militar este învățământul, obiectivul nostru principal fiind îndeplinirea planului de învățământ, astfel încât instituția să-și mențină prestigiul de care se bucură.

Rep.: Ce ne puteți spune despre concurența de la admitere?

M.S.T.: Concurența este destul de mare. Din păcate, din cauza unor vicii legate de anumite teste preliminare, nu avem concurența pe care ne-am dori-o. Sunt aspecte legate de fișele de promovare a testelor medicale și a aptitudinilor sportive. De cele mai multe ori, din cauza incapacității de a promova probele sportive, candidații noștri, care pot fi oameni cu inteligență superioară și foarte buni doctori, nu reușesc să fie admiși la Institutul Medico-Militar. Pe lângă acestea, mai există o probă de limba engleză, iar cei care promovează această probă, alături de celelalte probe, vor susține examenul de admitere din vară.

Rep.: Care sunt avantajele de a fi student la Medicină Militară?

M.S.T.: Instituțiile din sistemul de siguranță națională oferă studenților siguranța locului de muncă, dar și o anumită prestanță legată de statutul de ofițer sau de statutul de militar. După finalizarea studiilor, absolvenții

intră în același program de pregătire în Rezidențiat. Diferența este că ei servesc sistemul militar, nu sistemul civil. Studenții au libertatea de a participa la absolut orice activitate pe plan național și pe plan internațional. Nu le este îngrădit în niciun fel dreptul de a accesa informații medicale de ultimă oră, au posibilitatea de a comunica pe zona științifică cu parteneri din întreaga lume, deci au aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii civili, doar că atunci când este nevoie, ei răspund la ordin.

Rep.: Cât de important este pentru studenții la Medicină Militară să participe cu lucrări la manifestări științifice? Cum îi ajută în evoluția lor profesională și personală?
M.S.T.: Studenții trebuie să fie conștienți că în această profesie trebuie să-ți învingi tracul, trebuie să-ți învingi emoțiile, să știi să ieși în față, să știi să-ți prezinți cunoștințele, să știi să prezinți o lucrare științifică și să știi să transmiți rezultatele muncii tale pentru a putea promova. Între profesioniștii din domeniul medical este o competiție mare nu numai în România, ci peste tot în lume, iar prin intermediul diferitelor competiții le sunt deschise porțile pentru a putea să se afirme. Noi nu facem altceva decât să-i sprijinim și să le oferim posibilitatea de a se afirma. Am văzut studenții participând la foarte multe competiții științifice în care au arătat că sunt extrem de bine pregătiți. De trei ani, studenții noștri participă la sesiunea de medicină militară din cadrul Congresului Marisiensis. Sunt impresionat de lucrările și proiectele prezentate de studenți.

Titlul emisiunii:
29 de ani de învățământ medical militar la Târgu Mureș
Invitat: Colonel medic, șef de lucrări dr. Mihail-Silviu Tudosie, Comandantul Institutului Medico-Militar
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Teodora Mîndru
Data difuzării: 14 mai 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

George Emil Palade – Portret

Prof. univ. dr. Anca Sin, șeful Disciplinei Biologie Celulară și Moleculară din cadrul Universității noastre, ne vorbește, într-un interviu, despre noua denumire a universității noastre, semnificația acesteia și implicit, personalitatea de excepție, a medicului cercetător, George Emil Palade, primul român laureat al Premiului Nobel pentru Medicină în anul 1974.

Reporter: Pentru început, vă rog să ne conturați fișa biografică a ilustrului savant. Cine a fost George Emil Palade?

Prof. univ. dr. Anca Sin: Este și a fost un subiect incitant pentru mine. Este foarte dificil să vorbești despre George Emil Palade, această personalitate extraordinară care la un moment dat te poate strivi prin multitudinea de date pe care le poate oferi o biografie a acestui savant. Eu încerc să redau momentele mai importante din viața domniei sale și am găsit un material autobiografic care a fost prezentat în momentul decernării premiului Nobel. Este un text care a fost tradus de două doamne: Vascan și Racotă și mărturisesc că m-a impresionat această autobiografie cursivă, a unui mare om, care nu își asumă niciun moment meritele doar pentru sine, ci care, în permanență, vorbește de colectivul care l-a ajutat și format și de oamenii cu ajutorul cărora a ajuns la performanța de vârf, din vârful vârfului, cum s-ar spune. George Emil Palade este de fapt singurul savant român, chiar dacă mulți îl numesc cetățean american de origine română, care a primit primul Nobel în știință, mai exact în medicină și fiziologie. Pe lângă dânsul, mai este un mare om de știință al nostru, profesorul Ioan Moraru, despre care se știe foarte puțin, din păcate, și care a fost directorul Institutului Babeș o viață întreagă (s-a stins în perioada Revoluției și a primit cu un colectiv internațional Premiul Nobel pentru Pace). Să revenim la George Emil Palade. S-a născut la Iași în 19 noiembrie 1912 într o familie de intelectuali români. Tatăl, Emil Palade era profesor de filozofie. Mama, Constanța Cantemir Palade, era învățătoare. A fost crescut în spiritul educației românești din perioada interbelică cu o dragoste nemărginită pentru țară, cu această apreciere permanentă a valorilor românești, a istoriei, a literaturii. Tatăl și-a dorit ca fiul să urmeze tradiția familiei și să urmeze filozofia. Acest lucru s-a întâmplat și George Emil Palade ajunge student la medicină la Universitatea din București. Încă din primii ani se remarcă printr-o activitate laborioasă, prin seriozitate. Era și un om extrem de inteligent și dotat cu o memorie extraordinară și o capacitate de muncă fantastică. Este atras de la început de biologie și de biochimie. Are niște repere în viață. A admirat foarte mult trei profesori în această perioadă: profesorul de anatomie Francisc Rainer, profesorul de biochimie André Boivin și i-a fost foarte apropiat profesorul Grigore T. Popa (Grete Popa), un om cu o biografie impresionantă. Nu demult am citit jurnalul acestui mare savant căruia i s-a furat Premiul Nobel de către colegi. Univesitatea de Medicină din Iași îi poartă astăzi numele. Acești oameni l-au influențat foarte mult în toată activitatea sa. Referitor la teza de doctorat, cum își face teza de doctorat, cu un titlu mai puțin obișnuit și dintr-un domeniu mai puțin obișnuit? Printr-o întâmplare! La un moment dat, în colecția domnului profesor Rainer vede un rinichi de delfin. I se pare foarte interesant aspectul acestui rinichi de delfin și îl preocupă foarte mult capacitatea unor mamifere de a se adapta la mediul marin. Astfel se naște teza de doctorat, de la rinichiul de delfin. Foarte interesant și inedit pentru acea vreme. După terminarea facultății ajunge intern la medicină internă. Nu îl satisface stagiul acolo. Nu era mulțumit de profesorii de acolo și revine la anatomie, unde va profesa ca tânăr absolvent o perioadă. În această perioadă, în timpul celui de-al doilea Război Mondial, face parte din Corpul Medical al Armatei Române. Grete Popa îi urmărește activitatea în permanență și are o mare admirație pentru acest tânăr idealist, perseverent și inteligent și îl sfătuiește să părăsească țara. În sensul acesta face demersuri chiar Grete Popa și trimite scrisori de recomandare la mai multe universități din Europa dar și în America și, în cele din urmă, va primi acceptul în America, la Institutul Rockefeller de la Universitatea Yale. Va pleca. În această perioadă s-a căsătorit cu fiica magnatului Malaxa. Va avea doi copii, o fată și un băiat, Georgia și Filip, și își dorește să plece împreună cu familia în America. Demersul este foarte dificil. Este ajutat de personalități ale vremii respective și de profesorul Neagu Djuvara, pe care îl declară mai târziu cel mai bun prieten al dânsului. Despre acest traseu anevoios aș menționa doar că ajunge la Istanbul, unde stă câteva luni și de acolo pe un vapor de marfă ajunge în America și, iată, ajunge chiar la acest Institut Rockefeller, care era considerat colivia de aur a Universității Yale. Aici începe adevărata viață, șansa marelui viitor savant să facă ceea ce își dorește și să facă descoperiri epocale. Are o

mare admirație pentru profesorul André Claude, cu care lucrează împreună microscopie electronică. Împreună cu el și cu Christian de Duve ajung să descopere particule din intimitatea celulară folosind și microscopia electronică, dar și alte metode moderne la vremea aceea. Descoperă ribozomii, sediul sintezei proteice. Este o descoperire epocală. Vor primi denumirea de Corpusculii lui Palade, mai târziu și în 1974 primește Premiul Nobel pentru Medicină și Fiziologie, împreună cu cei doi savanți, de Duve și Claude. Toată această perioadă de cercetare este o perioadă foarte prolifică. În momentul în care primește Premiul Nobel se afla la o altă universitate, Mc Gill, în Canada. Își prezintă din nou disertația cu multă modestie. În toată această perioadă de studiu intens, Palade a fost primit și în Academia Americană de Științe. A fost primit și la noi, dar mult mai târziu, abia la un an după ce a primit Premiul Nobel. În afară de aceasta, în 2007, i s-a acordat cea mai înaltă distincție, Ordinul Național Steaua României în grad de Colan, la distanță de 21 de ani, după ce președintele american Ronald Reagan i-a decernat Medalia Națională pentru Știință. Revine în țară după 20 de ani de la plecarea lui în America, cu ocazia unei delegații a Academiei de Științe Americane și face un mic turneu prin laboratoarele de cercetare din acea vreme. Așa ajunge și la endocrinologie unde îi va întâlni pe soții Simionescu, despre care voi vorbi puțin mai târziu. A vrut să ajute foarte mult lumea din România, tinerii cercetători, să le dea o șansă, măcar unora dintre ei, ca să poată face cercetare de vârf în afară, condițiile de la noi, pe atunci, fiind precare. Ultima parte a vieții, începând cu anul 1990, o petrece la San Diego, unde va fi decan și profesor. Sigur că s-a mai perindat în multe universități, pe linie universitară, pentru că și colectivul de la Rockefeller s-a tot primenit. O parte din primul colectiv a plecat. Pe urmă au venit alți tineri cercetători și acest centru a fost o adevărată pepinieră pentru laureații premiului Nobel. Moare în San Diego în 2008. A avut o mare dorință, ca cenușa, o parte să-i fie răspândită la Aspen, în America, și o parte în Bucegi. Acest lucru se va realiza, ne povestește doamna academician Maya Simionescu, care a fost de față, împreună cu membrii familiei, că într-o seară cețoasă, cenușa a revenit în țară, împrăștiindu-se printre brazii de pe munte și intrând în pământul pe care l-a iubit atât și din care făcea parte.

Rep.: Doamna profesor, Universitatea noastră este singura din țară care poartă numele unui laureat al Premiului Nobel, acesta fiind totodată și un demers care susține, iată, internaționalizarea. V-aș întreba, dumneavoastră cum priviți acest demers?

A.S.: Eu am salutat de la bun început această inițiativă a domnului profesor Azamfirei, rectorul Universității noastre. Am susținut acest demers. Sigur că au fost cârcotași, cum se întâmplă întotdeauna, dar mă bucur că marea majoritate a universitarilor noștri au înțeles importanța acestui demers. Lucrurile s-au pus în mișcare, nu a fost ușor, pentru că trebuia consimțământul familiei. În acest proces a ajutat foarte mult și doamna academician Maya Simionescu care a fost extrem de încântată și a mulțumit Universității că s-a gândit să onoreze acest nume, acest savant de origine română. De fapt, are o importanță foarte mare în deschiderea noastră spre lume. Referitor la cei care au fost împotrivă sau cărora nu le-a surâs această denumire, aș adăuga faptul că s-a mai cochetat multă vreme cu această idee de a da un nume Universității noastre. Mulți poate și-ar fi dorit ca Universitatea să poarte numele unor personalități mureșene din lumea medicală pe motiv că se pierde o tradiție. Tradiția rămâne și în evoluție. Face parte din evoluție. Tradiția unei universități rămâne la latitudinea noastră, să ne cinstim profesorii, să-i cinstim și să-i onorăm pe cei care ne-au învățat și care ne-au propulsat. Galeria aceasta de oameni mari ai Universității va rămâne întotdeauna. Sunt oameni care nu au reușit, deși au avut capacitatea să ajungă un Palade, dar n-au avut șansa să lucreze într-un mediu în care a lucrat savantul Palade. Dar prin denumirea aceasta a Universității „George Emil Palade", acești oameni pot să fie cunoscuți de toți cei care vin spre noi și care au legătură cu noi. Este extraordinar. Referitor la Palade, la un moment dat și poate, la momentul potrivit, un om providențial reușește să fie sprijinit, să ajungă într-un loc extraordinar unde poate

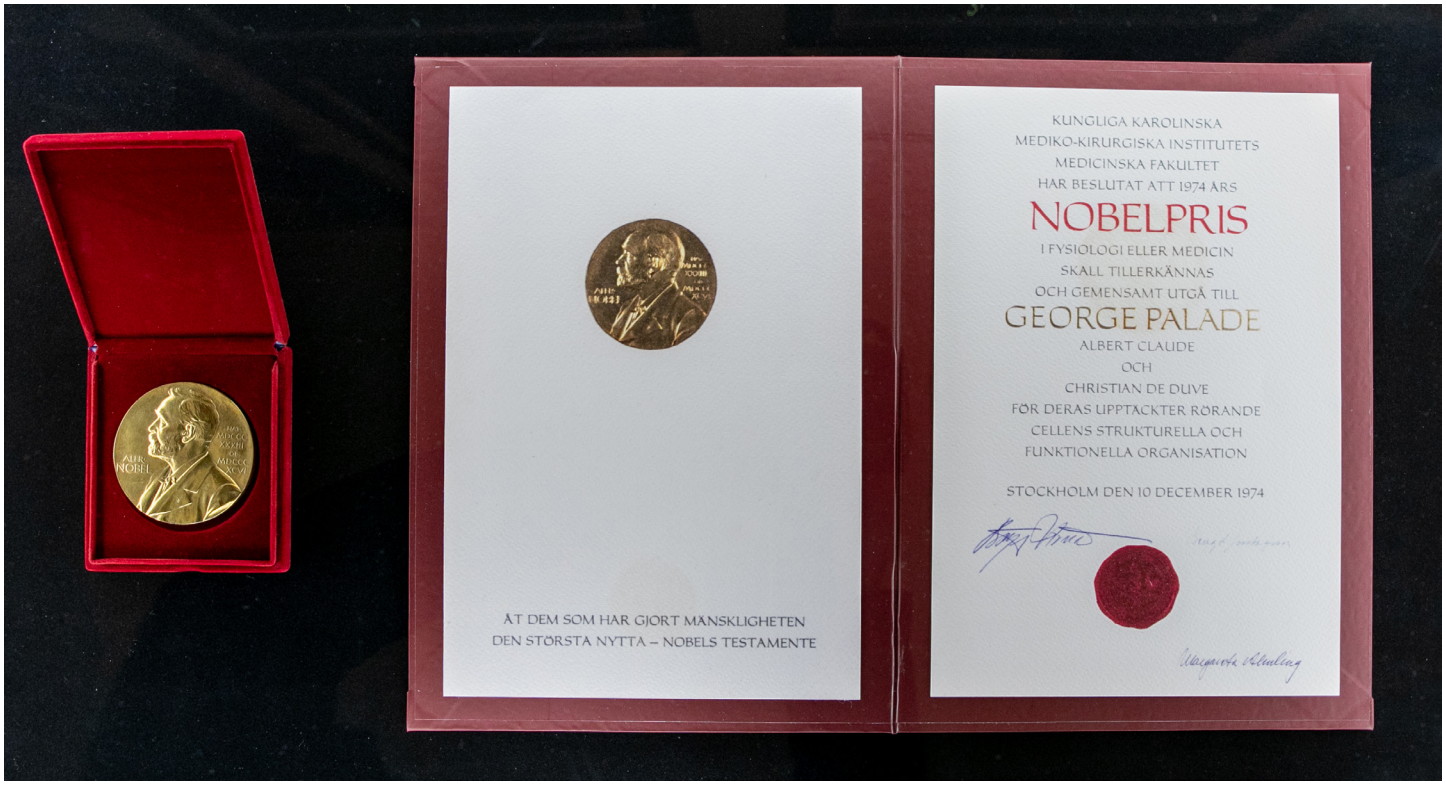

să se dezvolte și poate să ajungă la vârf. Deci și pentru noi, în afară de faptul că este o mare cinste, este și o mare datorie să fim la înălțime și să ne autodepășim. Odată ajunși în vârf, nu mai avem competiție cu altcineva, competiția este doar cu tine însuți.

Rep.: Pentru biologia celulară și pentru medicină ce înseamnă descoperirile ilustrului savant Palade?
A.S.: Aici sunt foarte multe de spus. Nu voi folosi termeni medicali. Sunt descoperiri epocale. În primul rând, a pus bazele biologiei celulare în lume și biologia celulară a devenit ca știință de sine stătătoare, nu decupată din context, în permanentă interacțiune cu celelalte specialități. A pus bazele biologiei celulare și la noi și studiile care s-au făcut la nivel celular sunt foarte importante pentru că au constituit atât material de studiu, cât și material de cercetare pentru alți laureați ai Premiului Nobel. Toate aceste studii se referă la această celulă care este vie, la centrul vieții, la toate procesele acestea de sănătate și de boală. Toate informațiile primite și triate se petrec în această mică entitate, această celulă care este un microcosmos, în care ne pierdem cu plăcere de fiecare dată. Am selectat câteva cuvinte ale unor laureați ai Premiului Nobel referitor la importanța descoperirii lui Palade. Este vorba despre profesorul Randy Wayne Schekman, care este laureat al Premiului Nobel și care spunea: „Fără cercetările românului, descoperirile mele nu ar fi fost posibile. În primul rând, vreau să-i ofer toată considerația mea lui George Palade, cel care a fost într-adevăr, pionierul biologiei celulare. El a dezvoltat tehnicile de microscopice electronică și a văzut pentru prima oară membranele din interiorul celulelor umane.” În 2008, prof. Schekman i-a scris necrologul savantului Palade. Acest text a apărut într-o publicație de mare anvergură, o publicație de top, Science. Laureatul Premiului Nobel, profesorul Günter Blobel a recunoscut, de asemenea, că îi datorează recunoștință științifică lui George Emil Palade. Academicianul Maya Simionescu spunea: „el a deschis o lume nouă, adică a reușit printr-o metodologie foarte complexă, printr-o înțelepciune extraordinară, printr-o viziune splendidă și prin apariția microscopul electronic să descrie componentele celulare. Deci a deschis această nouă știință biologia celulară. Celula este sediul vieții și sediul bolii. A pus bazele studiului mecanismelor care alterează celula și a medicinei viitorului. Medicina moleculară personalizată țintită.”

Rep.: Dumneavoastră cum percepeți personalitatea omului de știință George Emil Palade și implicit parcursul său în știință?
A.S.: Pentru mine, într-adevăr George Palade este una dintre personalitățile care au schimbat lumea. Este un reper. Este o mândrie că fac parte din acest neam din care a făcut parte și George Emil Palade. Vreau să-l descriu puțin prin ochii și prin sufletul celor care îi erau foarte apropiați, prin ochii familiei. George Emil Palade mai are un nepot care locuiește în București, într-o casă a familiei. De la dânsul, de la doamna academician Maya Simionescu și din ceea ce am citit am aflat foarte multe lucruri. Era un om integru. Era un om cu o inteligență ieșită din comun și un foarte bun coleg, un om de o modestie exemplară. Era un erudit, deci cunoștea foarte bine nu numai istoria României, așa cum ar trebui să o cunoască poate orice român, cunoștea geografia, toate monumentele istorice din România, era un bun cunoscător al istoriei universale. Era impresionat de pictură, foarte aproape de sufletul domniei sale erau impresioniștii francezi, iubea muzica simfonică, aveau o colecție extraordinară de CD-uri și pe lângă asta, era și un foarte bun cunoscător, pasionat al culturii și istoriei grecești. Deci toate lucrurile acestea îl fac un personaj fabulos, un personaj extraordinar. E o cinste, o mai spun încă o dată, pentru Universitate, să poarte acest nume de George Emil Palade, iar pentru mine, într-adevăr, este reperul suprem.

Rep: În continuare aș vrea să ne oprim la relația de colaborarea în Statele Unite în domeniul cercetării biologiei celulare a savantului Palade cu cercetătorii Maya și Nicolae Simionescu, cei care sunt fondatorii Institutului de Biologie Celulară.

A.S.: Pentru cei care nu știu, doamna academician Maya Simionescu este președintele Academiei Medicale de Științe, este co-fondator și director al Institutului de Biologie și Patologie Celulară din București, este președintele Societății Române de Biologie Celulară din care fac și eu parte și este cea care a pus bazele acestei discipline în țara noastră. La Institutul de Endocrinologie și-a cunoscut viitorul soț, pe domnul profesor Simionescu. Au lucrat împreună, cot la cot, în acest laborator, iar în anul în care după 20 de ani, domnul academician Emil Palade vine într-o delegație cu reprezentanți ai Academiei Americane, li se schimbă viața. Au fost întrebați de fapt câți oameni lucrează în acest mic laborator. Erau doar patru. Cei doi soți și două laborante destoinice. Iată cum îl descrie doamna academician Maya Simionescu: „Profesorul Palade nu făcea nimic întâmplător, era prea cumpătat, prea inteligent ca să facă lucruri la întâmplare, toate le făcea cu un plan, pași mici dar mergea înainte." Ulterior, savantul Palade se întoarce în America, nu le dă soților Simionescu niciun indiciu, ca mai apoi, urmând să primească acceptul să plece în America cu o bursă de un an de zile, chiar la institutul unde lucra George Emil Palade, la Rockefeller. Aici vor rămâne, în schimb, zece ani și vor face cercetare de vârf. Devin foarte apropiați ai familiei Palade. Între timp, moare prima soție a profesorului Palade și se recăsătorește cu Marilyn Gist Farquhar, expertă în biologie. Lucrează împreună în laboratoarele de cercetare. Când s-a decernat Premiul Nobel, Emil Palade, se afla la o altă universitate, în Canada, și doamna academician Maya Simionescu, amintindu-și, îl descrie foarte frumos. Când a sosit la Institutul Rockerfeller, l-au întâmpinat toți cei cu care lucra. Toată lumea era euforică. El i-a liniștit pe toți. „Am luat prânzul împreună, apoi am celebrat. Noi ajunseserăm foarte apropiați de el și de soția sa iar timpul liber ni-l petreceam împreună." Tot în această perioadă, împreună cu doamna academician și soțul dânsei, a pus bazele Institutului de Biologie și Patologie Celulară de la București. Ne povestește că schițele le făceau pe o hârtie de aceea de carton, acea hârtie maronie și erau foarte foarte entuziasmați de această idee, iar savantul i-a sprijinit foarte mult, deși dânsul nu a fost prea entuziasmat de revenirea lor în România. I se părea o utopie să faci un institut de cercetare de mare anvergură în perioada aceea. Până la urmă, acest institut se va face, dar finanțarea i se taie în jurul anilor '80 și până în anii '92 a fost finanțată de americani cu sprijinul, bineînțeles, al profesorului și al savantului Palade. A rămas desigur această prietenie, doamna academician Maya Simionescu vorbește cu venerație de fiecare dată despre legătura care s-a înfiripat acolo și a rămas pentru viață, iar tot ceea ce v-am spus eu aici are la bază un personaj principal - celula. Deci am făcut o incursiune, de fapt, în lumea științei și în țara celulelor. Ce vreau să subliniez și este foarte important, trebuie să recunoaștem acest lucru, savantul Emil Palade, a scos la iveală genialitatea unui popor din care se trage și asta spune absolut totul. Înainte să închei, vreau să îl citez pe Grete Pop, apropiatul savantului. Sunt niște cuvinte care pot să ne dea un subiect de gândire și în ceea ce privește venerarea elitelor noastre, a oamenilor mari de știință, ai noștri, care uneori au picat în uitare și ar fi bine să-i readucem la suprafață și într-adevăr să-i venerăm fiindcă merită acest lucru. „O universitate trebuie să fie un simbol în care oamenii să fie legați prin țeluri comune, prin apropiere de idealuri, trebuie să fie o familie, cea mai înaltă formă de familie iar prin acești oameni mari, pe care îi invocăm și îi cinstim, ne dăm seama că un popor nu trebuie dus la pieire prin propriul său eroism ci trebuie activat cu diplomație pentru conservarea sa." Mă bucur că am reușit în timpul acesta acordat alocat emisiunii să spunem cele mai importante lucruri care îl reprezintă, despre acest mare savant. George Emil Palade este un mare român, suflet din sufletul acestui popor și pe care îl iubim. Se poate citi foarte mult despre acest savant, există foarte mult material de studiu și material pus la dispoziția tuturor ca să știe mai multe despre cine a fost, cine este și va fi marele savant George Emil Palade.

Titlul emisiunii:
George Emil Palade – Portret
Invitat: Prof. univ. dr. Anca Sin, șef Disciplina Biologie Celulară
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Kinga Bota
Data difuzării: 15 septembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Performanță și dedicare în inginerie, educație și management

Prof. univ. dr. ing. Liviu Marian a ocupat funcția de rector al Universitații „Petru Maior” din Târgu Mureș în perioada 2004-2012, a fost director al Colegiului Tehnic, șef de catedră, prorector științific și decan al Facultății de Științe Economice, Juridice și Administrative. Ne vorbește, într-un interviu, despre realizările din perioada în care a ocupat funcțiile de decan, prorector și rector.

Reporter: Domnule profesor, as vrea să discutăm despre realizările dumneavoastră din timpul mandatelor de decan, prorector și rector.

Prof. univ. dr. ing. Liviu Marian: Fiecare funcție ocupată a avut provocările sale, Când am preluat funcția de director de colegiu universitar, acesta nu exista în România. În consecință, a trebuit să mă documentez, să creez un sistem paralel cu sistemul de cinci ani, pentru că la inginerie se făceau cinci ani, la științe economice și la științe și litere se făceau patru ani. Colegiul universitar trebuia să funcționeze în condiții aproape ireproșabile, chiar dacă era nou introdus în sistemul educațional românesc. Rezultatele colegiului au fost spectaculoase în primă fază și mai ales în condițiile în care se crea posibilitatea continuării studiilor la forma lungă de învățământ. Tinerii au mărșat foarte mult pe acest colegiu universitar și probabil că desființarea colegiilor universitare nu a fost cea mai bună soluție. Dar o nouă provocare s-a creat prin faptul că universitatea s-a transferat din zona universității tehnice într-o universitate multidisciplinară. Au intervenit și alte specializări mai aproape de literatură, de zona economicului și s-a transformat în Universitatea „Petru Maior”. Funcția de prorector științific am ocupat-o în primul mandat, nu a fost un mandat întreg, dar a fost un mandat interesant, pentru că s-au pus bazele unei activități de cercetare științifică mai organizată. Nucleul foarte bun care avea tradiție în Universitatea „Petru Maior” era format din ingineri care au lucrat la Institutul Pedagogic de trei ani de zile. În perioada anilor pană la Revoluție, cursurile se derulau după-masa pentru sub-inginerii care ziua lucrau. Cercetarea nu era pe primul plan. Dintr-o dată s-a pus problema integrării cercetării în învățământul superior și nu a fost usor să-i convingem pe colegii noștri să înceapă să facă cercetare cât mai aprofundată și foarte mulți dintre ei chiar să își dea doctoratul. În perioada respectivă, majoritatea erau șefi de lucrări care nu aveau doctoratul. Tot în acea perioadă, s-a înființat Facultatea de Științe Economice, în care a trebuit să aducem foarte mulți oameni din afară, pe care a trebuit să îi integrăm ca și cadre universitare și care să se comporte ca și cadre universitare. Nu este suficient să ai niște cunoștințe teoretice și practice pe care le-ai predat la Liceul Economic și după aceea să vii cadru didactic la Universitatea „Petru Maior”. Diferența era majoră. Și să știți că în științele economice, noi am făcut pași enormi, dacă ne gândim că în anul 1994 eram abia la început cu această specializare. În momentul în care au fost create ierarhizările, în anul 2010, Universitatea „Petru Maior” se situa pe locul cinci la nivel național pe partea de științe economice. (…) În cele două mandate de rector, Universitatea „Petru Maior” a atins apogeul. În anul 2010, am sărbătorit 50 de ani de existență a Universității și aveam peste 6.500 de studenți. Era o forță în oras, existau aproximativ 27 de specializări și de programe de școlarizare, existau studii masterale deosebite.

Rep.: V-ați implicat și câștigat foarte multe proiecte europene și ați fost și evaluator pentru aceste proiecte. Dezvăluiți-ne care sunt secretele pentru a câștiga un astfel de proiect, pentru că în continuare România are această posibilitate de a accesa și câștiga proiecte.

L.M.: Într-adevăr, am câștigat proiecte europene, am fost unul dintre colaboratorii Bruxelles-ului într-o anumită perioadă de timp, când prea puțini oameni din România căutau să înteleagă fenomenul acestor proiecte europene. În domeniul programelor Erasmus, a fost o perioadă deosebită care pentru mine nu s-a terminat, pentru că la ora actuală sunt în continuare reevaluator al proiectelor naționale. În al doilea rând, sunt angajat în două proiecte naționale, ca expert cercetător al Institutului de Economie Națională din București și ele se derulează în condiții foarte bune. Mă mândresc cu faptul că am reușit să aduc alături de noi în proiecte de cercetare universități din Italia, Germania, Franța, Ungaria, Slovenia și Slovacia. Împreună am reușit să obținem realizări deosebite.

Titlul emisiunii:
Performanță și dedicare în inginerie, educație și management
Invitat: Prof. univ. dr. ing. Liviu Marian
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Alexandru Corcea
Data difuzării: 14 iulie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

În slujba educației și a cetății

O personalitate de excepție a vieții academice este prof. univ. em. dr. ing. Vasile Boloș, care a ocupat funcția de Rector al Universității „Petru Maior” din Târgu Mureș în perioada 1990-2004. Ulterior, în perioada 2004-201, a ocupat funcția de Prorector științific în cadrul Universității. Prof. univ. em. dr. ing. Vasile Boloș vorbește despre cele patru decenii dedicate educației și cetății.

Reporter: Domnule profesor, ați fost mai bine de 40 de ani dascăl în această Universitate. Ați început activitatea didactică în cadrul UPM în anul 1976, ați ocupat funcțiile de Rector al Universității, în perioada 1990 – 2004, și Prorector științific, în perioada 2004 - 2012. Care sunt realizările și cele mai prețioase amintiri care vă leagă de Universitate?

Prof. univ. em. dr. ing. Vasile Boloș: În lunga perioadă în care am răspuns de destinele Universității „Petru Maior” mi-am desfășurat în paralel activitatea de cadru didactic la catedră, fiind titular al disciplinelor Organe de mașini din cadrul Facultății de Inginerie și Merceologie din cadrul Facultății de Științe Economice, Juridice și Administrative. Mai întâi, aș dori să prezint un scurt istoric al perioadelor de dezvoltare a Universității „Petru Maior” pentru o mai bună înțelegere a contextului în care mi-am desfășurat activitatea în calitate de Rector al instituției. Universitatea „Petru Maior” a fost fondată sub denumirea de Institutul Pedagogic de 3 ani în anul 1960, funcționând sub această denumire până în anul 1976 și având în structura sa cinci facultăți menite să pregătească cadre didactice pentru învățământul gimnazial: Facultatea de Filologie cu secții româno-maghiară, română-istorie, istorie-geografie, institutori, respectiv facultatea de Muzică, Facultatea de Educație fizică, Facultatea de Fizică-Chimie, Facultatea de Matematică. La vremea respectivă, aceasta era structura de organizare a învățământului pedagogic în mai multe centre universitare din țară. În 1976, anul în care mi-am și început activitatea didactică în cadrul instituției, la nivel național s-a luat o decizie de restrângere a acestei forme de învățământ concomitent cu introducerea formei de învățământ tehnic dictată de necesitățile economiei la acea vreme, și anume pregătirea inginerească forma de învățământ de zi, de 3 ani - scurtă durată și învățământul seral de 4 ani. În perioada 1976-1984, instituția a funcționat sub denumirea de Institutul de Învățământ Superior din Târgu Mureș având în lichidare secțiile pedagogice și în dezvoltare 3 specializări ale învățământului tehnic de scurtă durată: Tehnologia construcțiilor de mașini, Electromecanică tehnologică și Automatizări industriale. În anul 1984, toate aceste institute de învățământ superior au fost trecute prin hotărâre guvernamentală în subordinea unor institute politehnice. Institutul de la Târgu Mureș, sub denumirea de Institutul de Subingineri din Târgu Mureș, a trecut în subordinea Institutului Politehnic Cluj Napoca rămânând în această formă de organizare până în anul 1990. În luna iunie a anului 1990, am fost numit inițial Rector provizoriu, instituția a dobândit autonomia specifică unei universități și tot atunci a luat ființă Facultatea de Inginerie care avea 4 specializări: Tehnologia construcțiilor de mașini, Electroenergetică, Utilaj tehnologic textil pielărie și Automatizări. Pentru a marca dimensiunea instituției la vremea respectivă și pentru a putea face o comparație în timp, la momentul acestui start, am avut 425 de studenți în universitate și o catedra mixtă cu 24 cadre didactice. Voi relua această cifră când voi ajunge în prezentare la finalul mandatului de Rector în 2004, evidențiind o dinamică care ascunde în spatele ei un efort colectiv uriaș pentru o dezvoltare instituțională cu un spectru foarte larg. În anul 1991, s-a înființat Colegiul universitar, o formă de învățământ de scurtă durată care înlocuia forma de subingineri, sub denumirea de Universitatea Tehnică din Târgu Mureș. În anul universitar următor, s-au înființat specializările de Management si Drept economic administrativ, a luat ființă Facultatea de Științe, devenită ulterior Științe și Litere prin adăugarea profilului de Filologie cu specializările Româno-Engleză și Istorie–Engleză, astfel încât în anul 1995 existau 2 facultăți - Inginerie, Științe și Litere precum și Colegiul Universitar. Tot în anul 1995, denumirea instituției a devenit Universitatea din Târgu Mureș, iar începând cu anul academic 1996, la propunerea comunității academice instituția a primit denumirea de Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș, denumire pe care a păstrat-o până la momentul fuziunii în 2018. În anul 2002, structura de organizare instituțională s-a completat cu 2 departamente: Departamentul de Învățământ la Distanță și Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic ceea ce a permis un spectru de activități foarte larg. Prin urmare, în anul academic 2003-2004, la încheierea celor două mandate de Rector, Universitatea avea 18 specializări de lungă durată, 10

specializări de scurtă durată și 11 specializări la nivelul 2 după licență, postuniversitar și studii aprofundate, iar pentru a evidenția dinamica instituțională, la momentul acela Universitatea avea cca. 5400 de studenți și 136 de cadre didactice titulare și 80 de cadre didactice asociate, ceea ce a reprezentat o creștere de aproximativ 10 ori a numărului de studenți și de 5 ori a numărului de cadre didactice. Am lucrat cu o echipă foarte puternică și foarte motivată de colegi, fiecare dintre ei reprezentând o personalitate distinctă, și pe care, cu permisiunea dumneavoastră am să-i menționez.

Rep.: Cum priviți fuziunea celor două universități, prin prisma funcției dumneavoastră?
V.B.: Asupra acestei chestiuni m-am exprimat într-o primă etapă, când încă eram membru al Senatului Universității „Petru Maior" în 2014, când s-a constituit Consorțiul Universitar, spunând că este o necesitate obiectivă dacă vrem să ne gândim la viitorul învățământului superior mureșean, al interesului comunitar. Aș aprecia această fuziune evidențiind trei caracteristici ale acesteia, elemente care stau în spatele acestei decizii: realism, curaj și responsabilitate. Și aici mă refer la întregul proces. Există un model internațional foarte cunoscut, modelul fuziunii a trei mari universități din Strasbourg, unde două dintre ele aveau și laureați ai Premiului Nobel: Universitatea „Louis Pasteur", Universitatea Robert Schuman și Universitatea Marc Bloch, universități care au realizat în jurul anului 2008 o fuziune, proces ce a durat circa patru ani pentru a permite așezarea întregii structuri astfel încât să fie funcțională. O universitate puternică constituie un pol în jurul căruia gravitează o viață spirituală foarte puternică pentru comunitatea respectivă. Acesta ar fi unul din rolurile universității: să polarizeze cât mai multe forțe spirituale și, în același timp, să radieze spre comunitatea în care funcționează.

Rep.: Și pentru că vorbeați despre această sinergie și interdisciplinaritate, aș dori să vă întreb care considerați că sunt direcțiile spre care ar trebui să se îndrepte învățământul târgumureșean?
V.B.: Este o chestiune legată mai mult de viziune, depinde de ce elemente ai în vedere. Aș pleca de la următorul element: mediul academic a devenit în momentul de față un mediu concurențial. Există oferte academice diverse. Este de ajuns să ne uităm la târgurile educaționale, unde universitățile sunt prezente și încearcă să-și atragă cei mai buni absolvenți, selecția candidaților fiind de fapt, primul pas pentru a asigura un nivel calitativ ridicat al activității și educației în universitate. Existența pe termen lung a universității este internaționalizarea, o chestiune sine qua non ce permite lărgirea sferei de atragere a candidaților. Și deja s-au făcut pași concreți în această direcție prin crearea liniilor de studii în limbi de circulație internațională.

Rep.: Cum vedeți dezvoltarea programului de studii Inginerie medicală?
V.B.: Aici există patru zone: zona de inginerie mecanică, inginerie electronică, informatică și partea medicală, toate acestea prinse într-o structură echilibrată care să ducă la o pregătire adecvată, sinergia de care vorbeam anterior.

Rep.: Cât este de important pentru Universitate să stabilească și să mențină legături de colaborare cu companiile din zona privată pe partea de cercetare aplicativă?
V.B.: Este o necesitate reală, în Universitate cercetarea aplicativă fiind o componentă de bază a activității, în special zona tehnică se mulează mai bine pe componenta de colaborare cu companiile. Lucrurile merg în două direcții: companiile foarte puternice aduc tehnologie avansată, pun în contact mediul academic cu lucruri foarte noi, în același timp Universitatea poate să vină cu elemente de îmbunătățire, un rol foarte important îl au și studenții care trebuie să aibă posibilitatea de a fi cât mai mult prezenți în spațiile respective, o parte din lucrările studenților, masteranzilor, doctoranzilor pot fi chiar și teme concrete din zonele respective. E o zona care trebuie pusă în agendă pe o poziție foarte importantă.

Titlul emisiunii:
În slujba educației și a cetății
Invitat: Prof. univ. em. dr. ing. Vasile Boloș, Rector al Universității Petru Maior (1990 -2004)
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Gabriela Boangăr
Data difuzării: 22 aprilie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Excelența în cercetare și educație, cheia spre succes

Prof. univ. dr. William Au ne vorbește despre domeniile sale de cercetare științifică, oferindu-se posibilitatea de a-i cunoaște parcursul profesional. Prof. univ. dr. William Au este implicat în proiecte de cercetare și la Centrul Avansat de Cercetări Medicale și Farmaceutice din cadrul Universității noastre.

Reporter: Pentru început, vă rog să ne povestiți câte ceva despre dumneavoastră. Cine este profesorul William Au?
Prof. univ. dr. William Au: M-am născut în Hong Kong și am studiat acolo până la vârsta de 19 ani, după care am mers la universitate în Statele Unite ale Americii, pentru ca mai apoi să finalizez studiile doctorale la Universitatea din Cincinnati, Ohio. Am lucrat în Texas până în anul 1991, când am devenit profesor distins. Hong Kong era o colonie britanică cu aproximativ cinci milioane de locuitori. Tocmai acesta este motivul pentru care am plecat în SUA la universitate. În Hong Kong era o singură universitate la care voiau să se înscrie toți. La o asemenea populație mulți n-ar fi intrat la universitate. Așa am decis să plec în SUA, am aplicat la universitate și am intrat.

Rep.: Cum poate cineva din Hong Kong să ajungă unde ați ajuns dumneavoastră? Câtă muncă a trebuit să depuneți pentru a reuși acest lucru?
W.A.: O să încerc să explic pe scurt ce s-a întâmplat. Cea mai importantă parte a fost familia mea. Tatăl meu a fost inginer. El lucra pe vapor și venea acasă o singură dată pe lună, deoarece vaporul mergea prin Malaezia și Japonia. Mama a fost cea care ne-a crescut. Interesant a fost faptul că mama nu a avut niciun fel de educație, dar părinții mei au conștientizat că educația este foarte importantă, așa că ne-au insuflat ideea și misiunea că trebuie să ne educăm cât de mult putem. Pentru a urma obiectivul de a avea educația maximă solicitată de părinții mei, a trebuit să lucrez mult și să trec peste obstacole. Eram singur în State, așa că am învățat să rezolv probleme, să evit greșeli și să lucrez foarte eficient. Rând pe rând, am început să lucrez, a venit o promovare, am câștigat experiență, m-am perfecționat și am ajuns profesor cu o carieră de succes. Nu mă abat de la situațiile dificile. Când am o sarcină dificilă, o evaluez cu atenție și analizez cum să o abordez pentru a trece peste problemă. Dacă sunt sarcini pe care nu le pot îndeplini singur, îmi caut colaboratori, dar sunt si sarcini care nu îmi plac, așa că le prioritizez. De când aplic această formulă, îmi merge foarte bine.

Rep.: Care este domeniul de cercetare preferat?
W.A.: Educația stă la baza dobândirii cunoștințelor, după care dobândim îndemânare și combinăm cunoștințele cu îndemânarea pentru a rezolva probleme. În domeniul meu, sunt probleme din spectrul sănătății. În cercetare, am lucrat de la început în domeniul geneticii și al sănătății publice. Genetica este ceea ce moștenim, este în ADN-ul nostru, fundația genelor, se află în moștenirea noastră. Am studiat ADN-ul pentru a înțelege cum funcționează genele. Am studiat dacă sunt anomalii genetice și mutații care pot duce la dezvoltarea cancerului. Am studiat genetica pentru a înțelege care sunt cauzele unei boli, pentru a le preveni mai bine, pentru a înțelege cum s-a dezvoltat boala și pentru a găsi un mod de a interveni sau de a întrerupe acest proces, pentru a avea o prevenție și o terapie mai bună.

Rep.: Am un prieten care fumează de 40 de ani, două pachete de țigări pe zi. Acum are 80 de ani și este sănătos tun. Cum le poți spune „atotștiutorilor" că acesta nu este un argument pentru a continua să fumeze?
W.A.: Aceasta este o întrebare foarte importantă, este exact ceea ce am lucrat toată cariera mea, și anume evaluarea riscului și o prevenție mai bună. Am menționat anterior despre ADN, cum dobândim gena care ne permite să funcționăm normal. Noi avem o variație a genelor, ceea ce ne face să fim diferiți unii de alții. Aceste gene oferă funcția pentru ceea ce facem, în consecință variația face ca noi să funcționăm diferit. De exemplu, modul în care metabolizăm chimicalele și modul în care reparăm ADN-ul. Acesta este factorul genetic. Există factorii de mediu, ceea ce facem în viața de zi cu zi afectează genele și vor schimba riscul nostu pentru a dezvolta boli. Ai menționat despre fumat, acela este un factor de mediu. Să spunem că acea persoană este suficient de norocoasă să aibă o genă bună care repară foarte bine ADN-ul deteriorat, deci dacă va fuma și are o genă bună, ea va trăi o perioadă foarte lungă fără să se îmbolnăvească. O altă persoană, care nu este atât de norocoasă și al cărei ADN nu se repară la fel de bine, va fuma și riscul de a dezvolta cancer este mult mai mare. În cercetarea mea, monitorizez cum factorii de mediu și cei genetici interacționează, astfel încât pentru unele persoane există un risc mai mare de dezvoltare a unor boli și pentru altele există o rezistență la boli. Această cercetare va permite să facem evaluarea riscului cu

precizie și să spună că unele persoane au un risc de 80%, 90% sau 10% de a dezvolta cancer pulmonar.

Rep.: Există un continent în care să nu fi fost implicat în proiecte de cercetare?
W.A.: Am fost implicat în proiecte de cercetare pe toate continentele, poate excepție este Antarctica. De ce am atât de multe conexiuni în lume? Am publicat multe lucrări, cercetătorii le citesc și apoi interacționează cu mine. Am organizat opt întâlniri internaționale în întreaga lume: Brazilia, Egipt, Cehia, Tailanda, China, România. Oameni din toată lumea participă la aceste conferințe și interacționează cu mine, pentru ca apoi să dezvoltăm colaborări.

Titlul emisiunii:
Excelența în cercetare și educație, cheia spre succes
Invitat: Prof. univ. dr. William Au, Centrul Avansat de Cercetări Medicale și Farmaceutice
Moderator: Dr. Cătălin Moise Dogar
Redactor: Dr. Cătălin Moise Dogar
Data difuzării: 2 iunie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Arta de a fi medic. Rețeta succesului

Prof. univ. dr. Sanda Maria Copotoiu, președintele Comisiei de Etică a Cercetării Științifice din cadrul UMFST Târgu Mureș, șef al Clinicii ATI I din Târgu Mureș și editor șef al revistei Acta Medica Marisiensis, o personalitate de excepție a vieții academice, un model profesional și uman drept de urmat, ne vorbește despre arta de a fi medic.

Reporter: Doamna profesor, aveți o carieră impresionantă! Pentru început v-aș întreba de ce ați ales să studiați medicina?
Prof. univ. dr. Sanda Maria Copotoiu: Este exagerat să spun că am ales. Am avut două opțiuni: da și da. Mi-au plăcut întotdeauna și am avut încredere în medicii cu care m-am întâlnit, de copil am avut încredere în medicul de familie, știam când sunt bolnavă că vine, mă consultă, totul este curat, aseptic, miroase bine și eu mă fac bine. La fel s-a întâmplat cu toți membrii familiei mele, aceasta era o primă impresie. Când am ajuns la liceu, mi-a intrat în cap că nu suport sângele, așa încât în clasa a XII-a am decis că nu voi face medicină pentru că am leșinat după un vaccin, am leșinat de frică, nu pentru că nu aș fi suportat sângele sau nimic altceva. Și atunci mi-au zis părinții, ești la o răscruce, e cam târziu să mai faci o opțiune în clasa a XII-a, gândește-te, dai la medicină. Și mi-au propus un armistițiu: dacă nu o să îți placă, după anul I de facultate, nu o să avem nicio obiecție să îți schimbi orientarea profesională. Eram oricum la secția reală de la liceul Unirea, deci șanse mari de a intra la facultate existau pentru realiștii unirești, uniriste, pentru că era liceu de fete. Așa încât am intrat la medicină și după primul an mi-a plăcut atât de mult încât n-am mai adus vorba de schimbat.

Rep.: Cum au fost anii studenției dumneavoastră?
S.M.M.: Frumoși și grei! Foarte multă camaraderie, în schimb a fost foarte greu cu stagiile, cu bibliografia redusă, biblioteca insuficientă, deci un sistem de informare greoi și foarte dificil. În schimb, am avut posibilitatea de a sta în clinică cât de mult am dorit, dascălii erau foarte buni clinicieni.

Rep.: Ați avut modele care v-au ghidat devenirea profesională?
S.M.M.: Nu prea îmi aleg modele, pentru că eu cred că fiecare personalitate se dezvoltă în stilul ei și are încărcătura ei proprie subiectivă și obiectivă, dar au fost câteva personalități care m-au impresionat. Una dintre ele este domnul profesor Corneliu Dudea, care este încă în viață, la Cluj, pe care doar cei de vârsta mea poate și-l mai amintesc, dar era structurat ca o personalitate polivalentă, nu era doar internist și cardiolog, era de fapt un umanist, un clinician desăvârșit, foarte bun clinician. Și doamna profesor Chiorean, genetician, o femeie cu viziune, cu foarte multă imaginație și o inteligență intuitivă aparte, pe care numai matematicienii o pot avea.

Rep.: Vă desfășurați activitatea într-un spațiu critic. Ce înseamnă să fii medic într-o specialitate care implică o responsabilitate atât de mare și șef al Clinicii de Anestezie și Terapie Intensivă?
S.M.M.: În Terapie Intensivă poți să obții rezultate imediate și foarte bune, te orientezi rapid și poți cu adevărat să ameliorezi prognosticul pacientului. Poți să îți aplici cunoștințele de fizică și chimie, despre care se spunea în preclinic că sunt inutile, că sunt bagaje acumulate degeaba.

Rep.: Cum se îmbină activitatea clinică, cu cea didactică și cu cea de cercetare științifică?
S.M.M.: Se îmbină destul de bine, dar nu în proporții egale, dacă dai prioritate clinicii înseamnă că neglijezi partea de cercetare științifică, nu mai vorbim de cea educațională. Până la urmă, îți găsești echilibrul în funcție de nevoi. În momentul în care ești mai mult solicitat didactic, investești mai mult acolo, îți vin idei de cercetare foarte multe din îmbinarea celor trei.
Rep.: În calitate de președinte al Comisiei de Etică a Cercetării Științifice, ce provocări întâmpinați?
S.M.M.: De la banal, la excepțional! Banale sunt cele legate de proceduri care trebuie respectate și nu are rost să le menționez. Excepționale sunt provocările etice care vin în special din cercetarea experimentală și unde se conturează ceea ce se numește neoetică, noi principii ale eticii, noi direcții de dezvoltate. În cercetarea medicală animală, animalele au drepturi. Aceeași specie poate fi privită din două unghiuri total diferite. În momentul în care șoricelul sau șobolanul este animal de experiență are drepturi poate mai multe decât omul. În schimb, primăria îți oferă toate mijloacele posibile când această specie este domestică și se găsește în jurul tău. Vedeți, încă una din controversele eticii. Producem animale pe care le

protejăm și cu care ne comportăm uman. În schimb, pe cele care vin din lumea animală le considerăm sălbatice, iar în momentul în care ne invadează perimetrul personal și ne perturbă activitatea, le distrugem.

Rep.: Le-ați insuflat și fiicelor dumneavoastră pasiunea pentru această profesie nobilă. Ele când au decis să devină medici?
S.M.M.: Nu știu dacă a fost o decizie timpurie, dar au fost contaminate. Fără să vrem, în familie, discutând de foarte multe probleme de medicină, văzând cărțile frumoase care au apărut după anii 1990, atrăgătoare, ilustrate, văzând abilitatea de căuta informația pe internet, într-un fel le-am îmbolnăvit de medicină și de foarte multe ori am avut nevoie de ajutorul lor. Nu e un secret faptul că atunci când faci liceul de informatică sau faci chimie la Papiu, capacitatea ta de a zburda în lumea informației este mult mai mare decât a unei persoane care a văzut calculator un pic înainte de 1989.

Rep.: Le-ați ghidat dumneavoastră în alegerea specialității medicale pe care să o urmeze? Cum a fost?
S.M.M.: Să o luăm cronologic. Fiica cea mare a studiat informatica, iar în momentul în care a terminat facultatea ne-a spus: „ori mă lăsați să fac ATI, ori mă întorc la informatică". A fost un fel de ultimatum, nu am avut ce face și am încercat să îi explic care sunt părțile negative, ce presupune acest lucru. Ea cunoștea părțile negative și părțile pozitive, însă balanța a înclinat spre cele pozitive. Cealaltă fiică este o fire interesantă. Ele sunt extrem de diferite, cea mică este investigativă. De exemplu, într-o intrigă polițistă, descoperea de la primele pagini cine poate fi vinovatul. Cu totul altă fire, extrovertită, zodia gemeni, i-a plăcut reumatologia, în special partea de imunologie și nu am vrut să o împiedic să o facă. Inițial, medicina nu a fost singura opțiune. Și-a dorit medicină sau drept și i-am spus: „intri la medicină, iar dacă îți dorești, intri după aceea și la drept". Pentru că a fost teribil de ambițioasă, a terminat și dreptul, iar la sfârșit m-a întrebat: „de unde ai știut că voi continua cu medicina și nu cu dreptul? I-am răspuns simplu cu un proverb universal: „ce naște din pisică, șoarece mănâncă!"

Titlul emisiunii:
Arta de a fi medic. Rețeta succesului
Invitat: Prof. univ. univ. dr. Sanda Maria Copotoiu
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Dr. Cătălin Moise Dogar
Data difuzării: 30 iunie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

UMFST Târgu Mureș, o universitate puternică

Prof. univ. dr. Călin Enăchescu, rector al Universității „Petru Maior” din Târgu Mureș din anul 2012 până în anul 2018, în prezent prorector al Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” Târgu Mureș, ne vorbește despre învățământul târgumureșean și direcțiile de dezvoltare al acestuia.

Reporter: Domnule prorector, ați ocupat funcția de rector al Universității „Petru Maior” din Târgu Mureș din anul 2012 până în anul 2018. Ne puteți vorbi despre provocările acestei funcții, respectiv proiectele și realizările din perioada în care ați ocupat funcția de rector?

Prof. univ. dr. Călin Enăchescu: Este dificil să alegi din atâția ani de activitate anumite elemente, dar funcția de rector al unei universități are în vedere coordonarea întregii game de activități. Astfel, dacă voi face referire la anumite proiecte, va trebui să am în vedere componentele principale ale activității unei universități. Aș începe prin a vă spune că fosta Universitate „Petru Maior” a fost înființată în anul 1960, deci ar fi împlinit 60 de ani de activitate. A început ca un institut pedagogic, după care s-a transformat, în anul 1976, în institut de subingineri, iar din anul 1990 este universitate. Universitatea „Petru Maior” și-a propus să fie o universitate regională cu elemente de competență de nivel național și chiar internațional pe anumite domenii. Principalul obiectiv a fost să fie o universitate pentru comunitate, iar acest obiectiv a fost atins prin programele de studii oferite și prin numărul însemnat de absolvenți. În cei 59 de ani de activitate, aproximativ 40.000 de absolvenți cu studii superioare au fost produși de către această universitate. Absolvenții noștri și-au găsit locuri de muncă în arealul mureșean și în județele învecinate, dar asta nu înseamnă că nu avem și absolvenți care s-au realizat la nivel național și internațional. În ceea ce privește partea didactică, ne-am propus promovarea unui învățământ superior de calitate centrat pe nevoile studenților și corelat cu cerințele pieței muncii, iar acest lucru s-a realizat prin oferta educațională. În anul 2018, când s-a realizat fuziunea, Universitatea „Petru Maior” avea 19 programe de licență, 17 programe de masterat și patru domenii de doctorat. Dacă e să ne referim la dificultăți, acestea au fost legate, în general, de subfinanțarea procesului de învățământ și a numărului relativ mic de studenți în comparație cu marile centre universitare, pentru că finanțarea are la bază și acest argument cantitativ.

În ceea ce privește proiectele din perioada în care am ocupat funcția de rector, aș aminti dezvoltarea activității de cercetare, inovare și de transfer tehnologic. Cu mediul economic am dezvoltat o relație foarte bună care s-a materializat prin faptul că foarte mulți absolvenți și-au găsit locuri de muncă. După șase luni de la absolvire, angajabilitatea a fost de peste 90%. Un alt proiect pe care l-am construit în perioada mandatului meu a fost legat de intensificarea procesului de internaționalizare. Universitatea noastră a avut un număr de aproximativ de 78 de contracte de colaborare cu universități de prestigiu din lume atât în cadrul proiectelor Eramsus, cât și în alte contexte. Pentru că eu sunt informatician, unul dintre proiectele de suflet a fost crearea domeniului de doctorat în informatică.

Rep.: În ceea ce privește fuziunea celor două universități, ați declarat la un moment dat că argumentul fundamental reprezintă crearea unei universități metropolitane puternice. Care sunt avantajele fuziunii și cum vedeți dezvoltarea învățământului târgumureșean?

C.E.: Simpla punere sub același acoperiș a celor două universități nu a fost ideea care ne-a ghidat. Acest proces a fost unul de durată și foarte bine gândit, care a început cu consorțiul universitar. Ne-am propus crearea unor programe de studii interdisciplinare, investiții comune în laboratoare, edituri sau biblioteci, formarea de echipe complementare de proiecte, precum și racordarea la rețele internaționale de cercetare. Tendința actuală este clar formulată prin Declarația de la Sorbona și se referă la crearea de clustere universitare. Viitorul îl reprezintă comasarea eforturilor didactice și de cercetare, iar în următorii ani, universitățile care nu vor intra în aceste structuri didactice și de cercetare vor întâmpina probleme. Pentru că am vorbit despre interdisciplinaritate, în acest an universitar, venim cu propuneri de programe de studii extrem de interesante. Este evident că trebuie să punem laolaltă lucrurile, deci nu mai putem face medicină sau inginerie separat, ci trebuie să găsim elementele care le leagă la nivel didactic și de cercetare. Cred că noul program de studii, Inginerie

medicală, va fi de mare interes. În domeniul informatică pornim un nou program de studii de masterat numit Bioinformatică.

Rep.: Sunteți cadru didactic universitar de aproape 30 de ani. Ați format generații de informaticieni care își desfășoară activitatea la importante companii din țară și din străinătate, oameni care fac cinste universității care i-a format. Care sunt provocările acestui domeniu și cum vedeți viitorul informaticii?

C.E.: Dacă ne referim la medicină, medicul este înconjurat astăzi de tehnologie, iar stetoscopul cred că va fi înlocuit în curând de un smartphone sau de o tabletă. Informatica are un statut special, ea este aceeași peste tot în lume și sunt foarte multe provocări. Spre exemplu, robotica tinde să devină un element fundamental al producției industriale. Există deja uzine care nu au niciun muncitor, așa cum este uzina de ambalare a companiei Ikea. Elementele de printare 3D pe care le avem în vedere, împreună cu medicina și ingineria, deja se creează organe și țesuturi, este clar că informatica va interveni puternic. Inteligența artificială tinde să devină motorul dezvoltării societății. În ceea ce privește activitatea didactică din cei 30 de ani, vă pot spune că am avut generații foarte bune. Informatica este un element stimulativ pentru studenți, a fost și este un domeniu foarte căutat, deci este nevoie mereu de specialiști în acest domeniu.

Titlul emisiunii:
UMFST Târgu Mureș, o universitate puternică
Invitat: Prof. univ. dr. Călin Enăchescu, prorector UMFST Târgu Mureș
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Teodora Mîndru
Data difuzării: 2 mai 2019
Link emisiune: CLICK AICI

Marisiensis 2019 (I)

CV - Conf. univ. dr. Diana Loreta Păun
Prezent - Conferențiar Universitar, Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila" București, Disciplina de Endocrinologie
2015 - prezent - Consilier de Stat în cadrul Departamentului Sănătate Publică al Administrației Prezidențiale
Manager al Institutului Naţional de Endocrinologie „C.I.Parhon" București (2006-2015)
1993 – prezent - Medic endocrinolog (medic rezident, specialist, primar), Institutul Național de Endocrinologie „C.I. Parhon", București

Reporter: Doamna conferențiar, cu ce gânduri ați revenit la UMFST Târgu Mureș, la Congresul Marisiensis?
Conf. univ. dr. Diana Loreta Păun: Este adevărat, particip pentru al doilea an la rând la Congresul internațional al studenților, tinerilor medici și farmaciștilor Marisiensis și vin cu cele mai bune gânduri pentru că mă simt ca acasă la Târgu Mureș. Universitatea are o vibrație cu totul specială și vin cu cea mai mare dragoste, pentru că știu că vin în mijlocul unor profesioniști, al unor oameni care își fac treaba cu mult drag.

Rep.: Dumneavoastră sunteți Consilier de Stat în cadrul Departamentului Sănătate Publică în cadrul Administrației Prezidențiale, iar aseară, în cadrul ceremoniei de deschidere a Congresului, ați transmis mesajul Președintelui României, Klaus Iohannis. În mesaj s-au regăsit, printre altele, aspecte privitoare la importanța pe care o au studenții în dezvoltarea țării, domnul Președinte a felicitat Universitatea pentru deschiderea filialei la Hamburg, dar și aspecte referitoare la corpul didactic de la Mureș, despre care a spus că este unul de excepție. Ne puteți spune mai multe despre mesajul domnului Președinte?
D.L.P.: Da, este adevărat, am avut onoarea să transmit mesajul Președintelui României, Excelența sa, domnul Klaus W. Iohannis, și este pentru a doua oară când o fac, dânsul transmițând un mesaj și cu ocazia Congresului de anul trecut. Într-un an s-au întâmplat multe la Târgu Mureș, Universitatea este una cu o vizibilitate deosebită, atât prin numărul de studenți, cât și prin aceste oportunități de dezvoltare, prin deschiderea filialei de la Hamburg. Cu această ocazie, am transmis mesajul domnului Președinte de susținere a acestei inițiative, domnul Președinte are convingerea asupra faptului că în Târgu Mureș corpul profesional este unul de mare valoare, că studenții sunt oglinda profesorilor și că ei vor duce mai departe tradiția școlii românești peste granițele țării. Este o provocare, dar sunt convinsă că Universitatea va face față cu brio. De asemenea, am transmis încurajarea domnului Președinte către studenții din Târgu Mureș de a susține cauza medicinei românești în dezbaterile publice care au loc pe sănătate. Domnul Președinte i-a încurajat pe studenți să fie vizibili și să-și prezinte opinia și punctul de vedere în legătură cu reformarea Rezidențiatului, în legătură cu politica de resurse umane din sănătate, în legătură cu salarizarea medicilor și a personalului medical, pentru că în opinia domnului Președinte, nu putem concepe un proiect de țară fără studenți și nu putem progresa în domeniul medicinei fără contribuția hotărâtoare a studenților la medicină, singurii care, din perspectiva domniei sale, pot aduce acea schimbare pe care ne-o dorim cu toții în domeniul sanitar.

Rep.: Anul trecut, studenții și o parte dintre organizatorii Congresului Marisiensis au fost prezenți la Palatul Cotroceni, s-au întâlnit cu domnul Președinte și au prezentat proiectele dedicate Centenarului Marii Uniri, așadar există se menține o legătură foarte strânsă.
D.L.P.: Da, este adevărat, anul trecut, la Palatul Cotroceni, a avut loc un eveniment care s-a numit „România la Centenar", eveniment în cadrul căruia domnul Președinte a invitat la Palat toți inițiatorii unor proiecte de impact în anul Centenarului Marii Uniri, printre aceste proiecte numărându-se și cele prezentate de Universitatea din Târgu Mureș. La acea dată, cadre didactice și studenți de la Universitate au participat la dezbatere, au prezentat proiectele, au pus întrebări, au oferit soluții pentru dezvoltarea universitară medicală din România, au stat de vorbă cu domnul Președinte. Într-adevăr este o legătură de colaborare care deja are tradiție și care sper să ducă la soluții, pentru că despre asta este vorba, soluții de îmbunătățire ale sistemului universitar și ale celui de sănătate. Iar Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie din Târgu Mureș este un model pentru toate universitățile de medicină și farmacie și o spun în cunoștință de cauză, fiindcă am vizitat-o,

am vizitat Centrul de Simulare, am vizitat Platforma de Cercetare, întregul campus universitar, Facultățile de Farmacie și Medicină Dentară. Conceptul pe baza căruia funcționează Universitatea este unul modern și de viitor și sunt absolut convinsă că UMFST Târgu Mureș poate constitui un model demn de urmat de toate universitățile din România.

Rep.: Ați susținut în fața studenților un curs intitulat „Urgențe în endocrinologie". Cum descrieți experiența?
D.L.P.: A fost o experiență deosebită. Pe parcursul celei o oră și jumătate de prezentare, am avut parte de multă atenție din partea colegilor mai tineri, deși tema abordată este una destul de grea, urgențele endocrinologice fiind afecțiuni rare și în fața cărora trebuie sa fii foarte bine pregătit, pentru că e vorba de viața pacientului. A fost o experiență deosebită pentru mine și sper să o pot replica.

Rep.: Aș dori să vă întreb de ce ați ales această specialitate medicală și cum a fost drumul de la medic primar endocrinolog la Consilier de Stat de probleme de sănătate?
D.L.P.: Mi-am ales medicina din pasiune și specialitatea pe care o practic este una deosebit de frumoasă la care țin foarte mult. Este o specialitate grea și de mare viitor. Sunt medic endocrinolog de mai bine de 20 de ani, sunt cadru universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila" din București, am fost manager de spital până în anul 2015 și cunosc bine sistemul de sănătate. De aceea, în momentul în care mi s-a făcut onoarea să ajung la Palatul Cotroceni aveam în spate o înțelegere a sistemului de sănătate care a fost deosebit de importantă pentru mine. Pe lângă faptul că a fost o onoare cu totul specială să devin consiliera Președintelui României pe probleme de sănătate. Totodată, a fost o mare provocare pentru că, conform Constituției, Președintele României este obligat să cunoască realitățile din sistemul de sănătate ca mediator între societatea civilă și instituțiile statului care au ca rol rezolvarea acestor probleme. Ori pentru aceasta, Președintele României trebuia să fie corect informat asupra realităților sistemului, pe care le cunoaștem de altfel cu toții, într-o măsură mai mare sau mai mică. Din fericire, pentru că la Administrația Prezidențială există o echipă cu totul specială, am reușit să punem în practică împreună toate proiectele din programul prezidențial și am avut susținerea Președintelui României de fiecare dată când am inițiat un proiect în zona sănătății, proiectul nostru de suflet fiind cel al prevenției și educației pentru sănătate, în sensul căruia au mers majoritatea acțiunilor si mesajelor publice ale domnului Președinte.

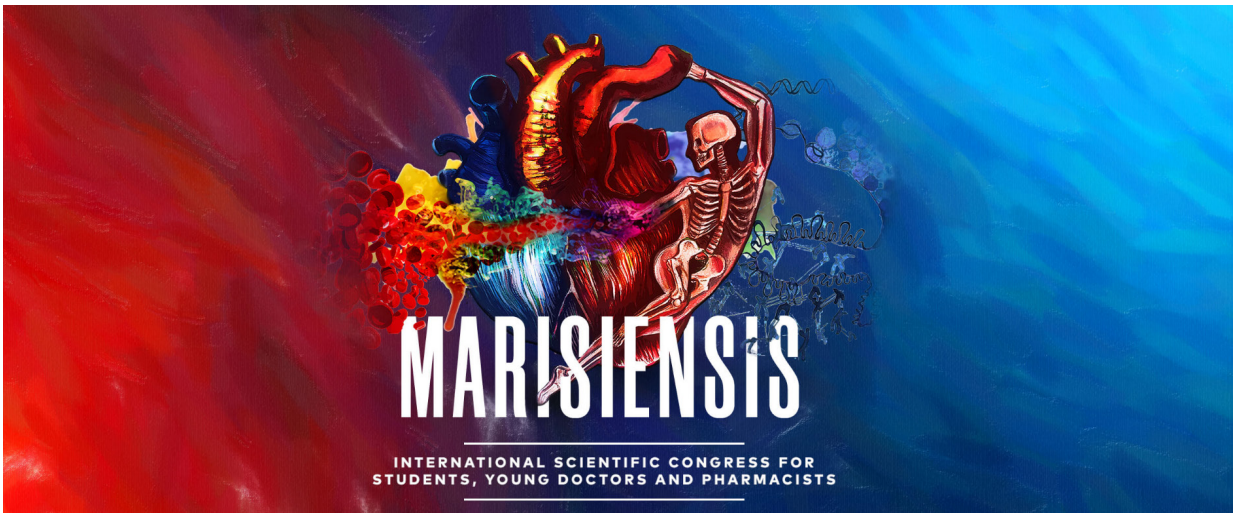

Titlul emisiunii:
Marisiensis 2019 (I)
Invitat: Conf. univ. dr. Diana-Loreta Păun, Consilier de Stat în cadrul
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Gabriela Boangăr
Data difuzării: 8 aprilie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Școala de Drept și Administrație Publică din Târgu Mureș

Prof. univ. dr. Lucian Chiriac, cadru didactic asociat la Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Târgu Mureș, în perioada 1992-1996, la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și la Universitatea „Petru Maior” Târgu Mureș, între anii 1999-2002, cadru didactic titular, conferențiar din anul 2003 la Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș, a publicat șapte cărți dintre care amintim: „Actele administrative normative” și „Controlul constituționalității ordonanțelor Guvernului”, peste 40 de articole și comunicări în reviste de specialitate. Fondator și redactor-șef al revistei de specialitate „Curentul juridic”, prof. univ. dr. Lucian Chiriac a contribuit la formarea Școlii de Drept și Administrație Publică din Târgu Mureș, iar într-un interviu ne vorbește despre trecut, prezent și viitor.

Reporter: Încercăm, astăzi, să purtăm o discuție mai aparte, dorim să abordăm câteva aspecte legate de o temă deosebită, motiv pentru care l-am invitat pe domnul prof. univ. dr. Lucian Chiriac, unul dintre întemeietorii Școlii de Drept și Administrație Publică din Târgu Mureș.

Prof. univ. dr. Lucian Chiriac: Aș începe cu ceea ce spunea unul dintre cei mai mari profesori de drept pe care i-a avut această țară, considerat a fi patriarhul dreptului românesc, profesorul Tudor Drăganu, un demn reprezentat al Școlii Juridice clujene, care, legat sufletește de orașul nostru, îmi spunea, prin anul 1991-1992, că dorința și voința domniei sale este că aici, unde au pășit Avram Iancu, Alexandru Papiu Ilarian și alți cancelișți transilvani la tablele regale, să se înființeze o școală de drept. Noi fiind puțin mai tineri decât domnia sa, am preluat acest mesaj și am purces faptic și juridic la această dorință. Practic, în anul 1992, la Universitatea „Petru Maior” a debutat formula de drept, de școală de drept. Nu a rezistat decât doi ani, dacă îmi aduc bine aminte, după care, în anul 1994, această formulă s-a deplasat la Universitatea din Oradea. În anul 1995, la aceeași Universitate „Petru Maior” a apărut primul an al specializării Administrație Publică, un izvor deosebit de valoros pentru tot ceea ce a însemnat după aceea Școala Juridică. De ce? Pentru că s-a coagulat în jurul acestei facultăți un colectiv. Fiind de expresie juridică, această școală de administrație publică care, spre deosebire de alte școli din România și din lume, aparținând științelor economice mai mult sau mannagmentului, iată s-a dezvoltat. În anul 2003, un corp de dascăli au purces și au săvârșit primul an de studii în specializarea Drept. Practic, dacă am sta să socotim, iată că la anul școala de administrație publică va împlini 25 de ani. Au trecut deja 15 ani și pentru scoala de drept. Nu vă mai spun că acestor specializări s-au alăturat programe de masterat, a fost o efervescență a învățământului de administrație publică și de drept. Nu este întâmplător acest lucru, pentru că toți colegii cu care am lucrat de la cap la coadă au contribuit la diferite manifestări științifice în rândul studenților, în rândul dascălilor sau pentru dascăli, la conferințe naționale care au devenit internaționale și iată ca așa am ajuns să fim cunoscuți în țară și în afara ei. Meritele sunt, în primul rând, ale colegilor noștri care fac parte din acest corp profesoral, dar sunt și meritele studenților noștri, care prin dăruire și vocație au ajuns să ne facă cunoscuți în această lume a dreptului. Prin urmare, eu cred că acest scurt istoric vine să demonstreze că învățământul juridic este bine ancorat în peisajul universitar târgumureșan. Pe de altă parte, vine să împlinească voința și dorința marelui nostru profesor, Tudor Drăganu.

Rep.: Mai este atractivă Facultatea de Drept sau de Administrație Publică pentru tinerele generații?

L.C.: Eu cred că da. Nu este obligatoriu să devii magistrat, judecător, procuror, avocat sau consilier juridic. Te poți exprima în orice domeniu. Ca absolvent de drept, vei cunoaște normele juridice, vei sti de ce să te ferești, vei ști ce să nu rostești. Vedeți dumneavoastră, la televiziuni, în mass-media, sunt foarte mulți oameni care vorbesc despre drept, despre norma juridică, despre legi, coduri și așa mai departe, dar acestor oameni le lipsesc bazele, nu au pregătirea necesară. O societate într-adevăr așezată nu poate să se exprime fără cunoștințe juridice. De aceea, sper să se îndrepte cât mai mulți tineri spre studiul dreptului, al administrației publice și să avem satisfacția că la un moment dat avem parteneri de discuție.

Rep.: Pentru că am vorbit despre trecut și despre prezent, vă propun să vorbim și despre viitorul școlii de drept și de administrație publică din Târgu Mureș, care este indisolubil legat de acuala universitate.

L.C.: Ca să o iau de la început, vreau să vă spun că sunt unul dintre partizanii acestei unificări sau uniri, pentru că mă duc și pe teza mai veche: „unde-s doi puterea crește", iar aceasta este o realitate. Vreau să vă spun că noi am avut foarte multe discuții ab initio. Da sau nu? Merită sau trebuie făcut? Am avut un exemplu. Legea Bacalaureatului a fost introdusă în România de la început după sistemul francez. Curios, legea a fost copiată după sistemul german. Au existat voci la timpul respectiv care spuneau că Bacalaureatul trebuie desființat. „Nu trebuie să mai existe această formă, este o formulă care se potrivește Franței, nu României". Iată că a rezistat și timpul a venit să convingă, să spun așa, istoria educațională că este un instrument necesar în educația tinerilor. În Franța, această operă de unificare a universităților în diferite mari centre culturale, sociale și economice a început de mai multă vreme. Eu cunosc cel mai bun exemplu, cel de la Strasbourg. La Curtea Europeană pentru Drepturile Omului știm foarte bine că Facultatea de Drept era separat de Institutul de Medicină Pasteur, care la rândul lui era separat de Facultatea de Științe Economice. Fiecare era într-o autonomie perfectă și asa se dezvoltau. Iată că a venit acest spirit francez de unificare și s-au unificat. Se numea Universite de Strasbourg. Atunci când se petrecea fenomenul unificării, un profesor de la Strasbourg îmi spunea că Universitatea din Strasbourg devenise cea mai puternică entitate publică în Strasbourg, cu cel mai mare patrimoniu și cu cel mai mare factor de vizibilitate în viata economică socială a Strasbourgului. Întamplător, am ascultat un comentariu al fostului ministru al Educației care dădea ca exemplu Strasbourgul și spunea: „Strasbourgul ocupă, în prezent, locul 364 în topul universităților din lume", ceea ce nu s-ar fi întâmplat niciodată dacă facultățile ar fi rămas separate. De asemenea, mai spunea: „de aceea mi-am dorit ca și Clujul să aibă universitățile unificate și să conlucreze pentru acest scop educațional universitar". Și noi suntem mai puternici acum, avem un patrimoniu mai serios, putem să conjugăm mai bine interesele Universității și ale comunității. Avem peste 11.000 de studenți, s-a deschis această poartă spre Hamburg, spre lume. Ingineria care a fost la „Petru Maior" are o altă cale și va dezvolta și o altă cale, cea spre industria medicală, electronică și informatică.

Titlul emisiunii:
Școala de Drept și Administrație Publică din Târgu Mureș
Invitat: Prof. univ. dr. Lucian Chiriac
Moderator: Conf. univ. dr. Daniela Cristina Valea
Redactor: Emese Erdely
Data difuzării: 21 iulie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Medicina și Literatura

CV/prezentare
Gabriel M. Gurman, MD, s-a născut în anul 1939 şi a absolvit Universitatea de Medicină și Farmacie din București în anul 1961. A devenit specialist român în Anestezie în anul 1966, titlu recunoscut și în anul 1974 în Israel, la doi ani de la emigrarea sa în această țară. În anul 1976, a creat Unitatea de Terapie Intensivă la Rothschild Medical Center, Haifa și Divizia de Anestezie-la Soroka Medical Center, Beer Sheva în 1986. Între anii 2000-2004, profesorul Gurman a activat ca prodecan al Facultății de Științele Sănătății din cadrul Universității Ben Gurion din Negev din Beer Sheva. A fost ales președinte al Societății Anesteziștilor din ISA 1981-1983. A inițiat proiectul educațional Beer Sheva pentru tinerii anestezişti din Europa de Est (1992-2005) și Școala Internațională pentru Instructori în Anestezie 2006-2012. Principalele subiecte științifice de interes ale profesorului Gurman includ: profunzimea anesteziei, stresul profesional al anestezistului, prevenirea unei intubații pulmonare, istoricul anesteziei. Este autor și coautor a peste 100 de lucrări științifice publicate în reviste. De asemenea, este scriitor și publică în trei limbi: engleză, ebraică și română. Profesorul Gurman a primit titlul de doctor honoris causa la cinci universități medicale din Europa.

Rep.: ATI este un domeniu medical foarte greu! De ce l-ați ales?
Prof. univ. dr. em. Gabriel Gurman: Există în lume, în viață un factor care se numește factorul întâmplării. Eu am vrut să fiu chirurg. În anul 1960, ministrul sănătății a hotărât să înființeze un internat pre-clinic de laborator și cineva, nu stiu cine, a hotărât ca e nevoie de anestezişti în acel an, în 1960. Iar mie în familie, tatăl medic, unchii medici, mi s-a spus: intri la internatul de anestezie și intri la chirurgie pe ușa din dos. Am luat concursul, foarte greu concurs, am intrat la anestezie și am ajuns la o concluzie foarte intresantă: că adevăratul intelectual al sălii de operație este medicul de ATI. Adică, am dat de niste chirurgi exceptionali cu niște mâini nemaipomenite, dar atât. Iar noi eram cei care eram stăpânii pacientului. Deodată am înțeles că eu sunt responsabil la pregătirea operației, în timpul operației, după operație și am spus: „asta vreau!". Mi se potrivește foarte bine. În plus, este o chestie și de personalitate. Anestezia atrage pentru că e un fel de scamatorie, pocnești din degete și pacientul adoarme, pocnești din nou din degete și pacientul se trezește. Este o chestie care mi se potrivește foarte bine, din primul moment m-am simțit foarte atras de meserie și continui să consider că am avut un mare noroc nedevenind chirurg.

Rep.: Există și o parte frumoasă în această specialitate medicală?
G.G.: Am să fac o paralelă. Ca bărbat, uitându-mă la o femeie, pot să descopăr o mulțime de lucruri pozitive și negative. Depinde cu ce gând privesc. Așa este și meseria! Dacă ești deschis sufletește să privesti și să găsești lucrurile pozitive, treaba merge mult mai ușor. Eu am încercat toată viața mea să prezint generațiilor care au venit după mine acele părți frumoase ale femeii care se numește ATI. Să le arăt că munca noastră nu se limitează la sala de operație, să le arăt cât de importanți suntem noi, pentru că fiecare medic are un ego! Dumneavoastră știți că se spune că un medic tânăr se consideră adjunctul lui Dumnezeu și când ajunge specialist se consideră Dumnezeu și când devine medic primar consideră că Dumnezeu este adjunctul lui. Acesta este ego-ul într-o poveste foarte scurtă. E foarte important să satisfaci ego-ul medicului și să îi arati că astăzi nu există o clinică sau o secție în spital care să nu aibă nevoie de un medic ATI. Prin urmare, noi suntem gâtul de sticlă al oricărei activități. Nu se poate face pediatrie fără noi, nu se poate face pneumologie fără noi, nu se poate face ginecologie fără noi. Prin urmare, dacă întelegi meseria și o faci cum trebuie, devii un factor foarte important în îngrijirea pacientului.

Rep.: Este oare scrisul un fel de terapie pentru combaterea stresului la medici?
G.G.: Ați atins un punct care se numește medicul scriitor și care este subiectul unei conferințe de 45 minute, pe care voi încerca să îl reduc la cateva fraze. Noi scriem și pentru că simțim nevoia. Mai ales în meseria mea, în specialitatea mea, ajungând acasă după o zi în care ai petrecut între viată și moarte și în care rezultatele nu au fost niciodată 100% favorabile, ai nevoie de o descărcare sufletească. Dar nu acesta e singurul motiv. Nu uitați un lucru: comunicarea între pacient - medic este de fapt un

schimb de povești. Anamneza, cuvântul anamneză care înseamnă istoria pacientului, este de fapt o poveste. Noi colectăm povești tot timpul, de aceea cine mă socotește pe mine scriitor face o mare greșeală. Eu nu sunt un scriitor, niciodată nu am învățat cum să scriu. Eu sunt un povestitor. Eu povestesc pentru că am învățat de-a lungul a 55 de ani de meserie să dau cuvântul pacientului, să îl las să își povestească povestea și în mare parte am învățat asta de la părintele meu care era medic internist și care avea un talent deosebit de a lăsa pacientul să vorbească. Și știa să îl întrerupă fără să îl jignească, de fapt acesta este marele secret. Prin urmare, noi acumulăm o mulțime de povești. Eu, dacă ar trebui astăzi să găsesc un subiect pentru următorul meu roman, ar fi foarte simplu. Ar trebui să iau 2-3 pacienți cu probleme lor de care încă îmi aduc aminte și să transform povestea într-un scenariu. Prin urmare, noi suntem niste colecționari de povești. Și de aici și până la a pune pe hârtie e numai un pas.

Rep.: Care sunt secretele unei longevități? Ce anume din ceea ce putem face fiecare din noi îmbunătățește sănătatea fizică, mentală și emoțională, crește energia și longevitatea, dezvoltă vitalitatea?

G.G.: Am împlinit 80 de ani. Prin urmare, am acumulat o experiență ca medic și ca individ. Viața unui om depinde de două mari lucruri: de genetică, din cine se naște, și de el însuși. 50% și 50%. De 50% genetică nu te poți atinge, pentru că nimeni nu te întreabă unde vrei să te naști și din ce părinți vrei să te naști. Ceilalți 50% sunt aproape în întregime în mâna noastră. Adică, există câteva lucruri care trebuie luate în considerare. În primul rând este fumatul, în al doilea rând alcoolul, în al treilea rând activitatea fizică, de 3-4 ori pe saptămână este absolut obligatoriu să faci mișcare, apoi este dieta, nu ai voie să te îngrași, cântarul trebuie să facă parte din arsenalul fiecărui om în camera de baie și trebuie să se cântărească cât se poate de des să vadă ce se întâmplă. Întrucât îmbătrânirea este însoțită de modificări patologice în organism, trebuie să ții cont de ele și să le tratezi, dacă ai o tensiune mărită trateaz-o, dacă ai inceput de diabet tratează-l, nu lăsa nici un început de boală netratată.

Titlul emisiunii:
Medicina și Literatura
Invitat: Prof. univ. dr. em. Gabriel Gurman, Ben-Gurion University of the Negev, Beersheba, Israel
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lică Burloi
Data difuzării: 11 decembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Marisiensis 2019

Profesorul Ramon Brugada este o personalitate marcantă în medicina actuală, conducând o importantă instituție din Spania, Centrul de Genetică Cardiovasculară din Girona și contribuind, alături de cei doi frați ai săi, la descoperirea unuia dintre sindroamele din sfera cardiologiei, patologie ce le poartă astăzi numele. După absolvirea Facultății de Medicină din Barcelona, a decis să își continue pregătirea în afara țării, în Statele Unite ale Americii, unde s-a specializat în cardiologie și a început cercetarea în domeniul geneticii. La scurt timp după finalizarea doctoratului, a venit propunerea de a prelua conducerea Facultății de Medicină din Girona, proaspăt înființată, unde și-a dorit să implementeze cele mai moderne și eficiente metode de predare și evaluare. Pentru acesta, rețeta către succes reprezintă o chestiune de noroc, de a fi persoana potrivită la momentul potrivit, de a-ți alege mentorii potriviți și, desigur, de a fi o persoană cu adevărat muncitoare.
Prof. Brugada a acceptat invitația de a împărtăși din vasta sa experiență în cadrul ediției din 2019 a Congresului Internațional „Marisiensis", ocazie de care a profiat un număr impresionant de studenți și cadre medicale.

Reporter: Domnule profesor, care au fost factorii care v-au determinat să alegeți să studiați medicina și, în special, cardiologia?
Prof. Ramon Brugada: În primul rând vreau, să menționez că a existat o puternică influență familială – cei doi frați mai în vârstă decât mine sunt de asemenea cardiologi, așadar acasă se discutau constant subiecte din sfera medicală. Cred că nici nu aș fi avut de ales; nu vreau să mă gândesc la cum ar fi reacționat părinții mei dacă aș fi decis să urmez o altă carieră. Așadar, am ales cardiologia, însă mi-am dorit să mă pot implica și în cercetare, profitând de faptul că la vremea respectivă mă aflam în SUA, unde aveam la dispoziție toate resursele necesare și mentorii de la care să învăț cât mai multe. Apoi a intervenit o chestiune de noroc, fiind acceptat să colaborez cu o personalitate importantă în domeniul geneticii cardiovasculare, proiect în urma căruia am obținut rezultate mulțumitoare. Altminteri, probabil, m-aș fi limitat la activitatea de clinician. Din păcate, în ceea ce privește cercetarea, nu poți fi niciodată sigur că vei obține rezultatele la care speri iar asta te demoralizează adesea și te poate determina să renunți.

Rep.: Care sunt așteptările pe care le aveți de la domeniul medical în era tehnologiei?
R.B.: Ceea ce observ în cardiologie este că tehnologia oferă un ajutor semnificativ, ceea ce trebuie avut în minte, însă, e faptul că în medicină pe primul loc este pacientul și faptul că o parte a procesului medical este clădirea încrederii. Așadar, nu ne vom putea baza în exclusivitate pe mașinării și roboți, medicina trebuie să rămână o știință umanistă în esență, iar interacțiunea cu pacientul în prim plan. În meseria mea mă confrunt adesea cu pacienți care suferă de patologii cardiovasculare severe și sunt pus în postura de a comunica veștile proaste acestora sau familiilor acestora. În aceste momente, un

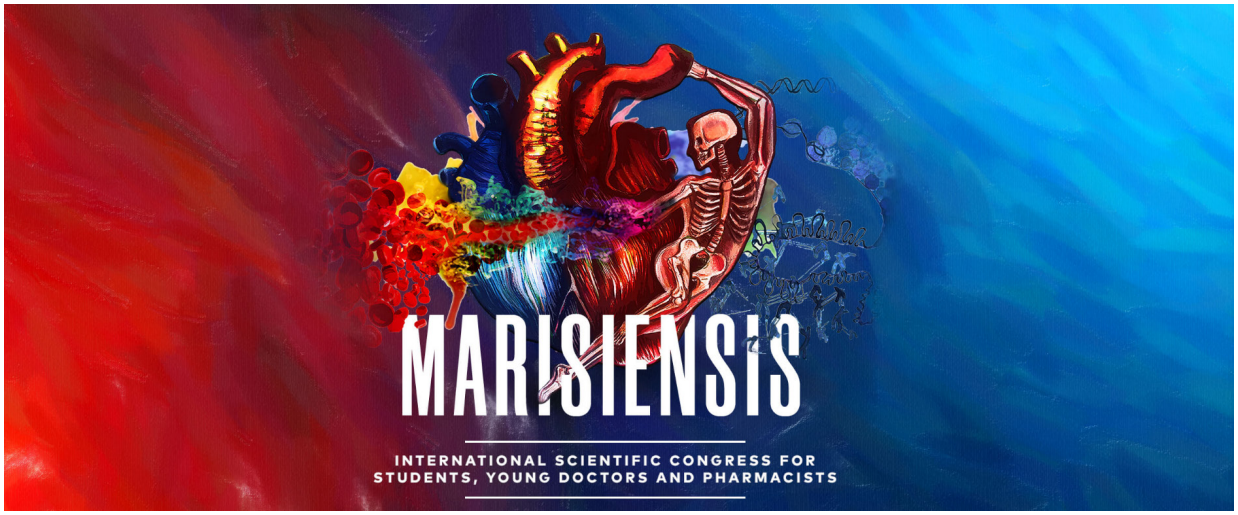

medic trebuie să fie obiectiv, dar empatic, să dea timp pacienților și familiilor acestora de a înțelege situația și de a o accepta și apoi să se concentreze pe soluții, fie că e vorba de tratament sau prevenție. Din nefericire, în domeniul geneticii cardiovasculare rezultatele sunt rareori certe – suntem capabili să identificăm defecte ce pot cauza anumite patologii, însă nu putem prezice care membru din familie va fi afectat sau măcar dacă acest lucru se va întâmpla. Tocmai situațiile de acest fel mă determină să spun că, până și în era tehnologiei, medicinei trebuie să îi rămână intactă componenta umanistă.

Rep.: Care sunt sfaturile pe care le oferiți studenților în ceea ce privește pregătirea pentru viitoarea carieră?
R.B.: În calitate de cadru didactic, îmi place să îmi concentrez atenția pe pregătirea viitorilor medici, nu pe sistemul de notare, care este pentru mine irelevant și îi încurajez și pe ei să nu îl pună pe primul loc în procesul lor de învățare. La Facultatea de Medicină din Girona ne bazăm aproape în exclusivitate pe sistemul de tip problem-based learning, ceea ce le oferă studenților ocazia de a judeca situațiile prezentate punând în aplicare cunoștințele pe care le acumulează și care s-a dovedit a fi un sistem mai eficient decât cel clasic. Important este ca studenții să studieze fără să fie în permanență cu gândul la examinare. Sfatul meu pentru viitorii medici este să se bucure de procesul lor de pregătire și să își stabilească prioritățile în funcție de domeniul lor de interes, pentru care să muncească cu adevărat, fiindcă există un spectru foarte larg de specialități din care poți alege și există ceva potrivit pentru fiecare.

Titlul emisiunii:
Marisiensis 2019
Invitat: Prof. Ramon Brugada, directorul Centrului de Genetică Cardiovasculară din Girona, Spania
Moderator: Stud. Dalia Dreptate
Redactor: Dalia Dreptate
Data difuzării: 7 aprilie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Dimensiunea europeană a UMFST Târgu Mureș

Rectorul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, prof. univ. dr. Leonard Azamfirei, vorbește, într-un interviu, despre dimensiunea europeană a UMFST Târgu Mureș. Universitatea noastră este prima universitate din România care a reușit deschiderea unei filiale în afara țării.

Reporter: Domnule Rector, un eveniment de eveniment de referință pentru întreaga comunitate academică românească și nu numai a fost, în data de 30 septembrie 2019, deschiderea filialei la Hamburg. Vă rog să ne relatați cum s-a desfășurat acest eveniment. Care au fost feedback-urile celor care au participat, precum și ale invitaților de onoare?

Prof. univ. dr. Leonard Azamfirei: Acest eveniment care a culminat cu deschiderea campusului de la Hamburg ascunde în spate o activitate de mai bine de patru ani de zile, momentul deschiderii fiind de fapt componenta festivă a acestui proiect. Evenimentul festiv a fost organizat luând în calcul mai multe abordări. Am fost interesați de prezența mediului academic din România și din Germania și în acest sens ne-am bucurat de prezența profesorului Sorin Cîmpeanu, președintele Consiliului Național al Rectorilor și fost ministru al Educației, a profesorului Marilen Pirtea, rectorul Universității de Vest din Timișoara, care are și o funcție politică importantă, precum și de prezența președintelui ARACIS. Ni s-a părut importantă prezența președintelui ARACIS nu doar pentru că păstrăm cu ARACIS o relație instituțională foarte corectă, ci și pentru a sublinia calitatea învățământului superior de la Hambrug, care a fost păstrată la cele mai înalte standarde. La eveniment au mai fost prezenți colegi și colaboratori din cadrul Universității noastre implicați direct în proiect, precum și reprezentanți ai mediului academic și administrativ din Germania. Nu în ultimul rând, aș spune că ambasadorul României în Germania, domnul Emil Hurezeanu, ne-a onorat cu prezența la acest moment festiv. Prezența studenților și a părinților a fost poate cea mai frumoasă prezență, de care am fost mândru. Ei au venit așa cum vin bobocii la începutul anului universitar, cu întrebări, cu speranțe, cu zâmbete pe buze și cu preocuparea bine conturată de a face performanță. Aș mai face o afirmație legată de prima filială românească în afara țării. Eu înțeleg conceptul adevărat de campus pe care noi l-am construit acolo, care nu este legat doar de deschiderea unei filiale cu spații de pregătire pedagogică a studenților, ci vorbim despre o abordare integrată și complexă în zona medicală: un campus care conține laboratoare, bibliotecă, săli de demonstrații, spitale din Hamburg cu care colaborăm și facilități sociale pentru studenți.

Rep.: De unde a venit ideea deschiderii campusului din Hamburg, când au început demersurile și care au fost pașii de urmat pentru ca acest proiect să devină realitate?

L.A.: Ideea campusului de la Hamburg vine dintr-o dorință de-a mea de a schimba o paradigmă și o situație oarecum tristă pe care România o are în ultima vreme. Dacă statul român investește bani și formează medici, cât de eficientă este această formare dacă în acest moment peste 30.000 de medici români lucrează în afara țării? România exportă de mulți ani creier și înaltă calificare. Am considerat că trebuie contrabalansat cu altă inițiativă și ideea a fost tocmai de a schimba acest sistem și de a exporta know-how. În acest fel, imaginea țării va fi percepută diferit în afara țării. Am considerat că avem ce oferi Europei de Vest și că aceste cunoștințe medicale și de învățământ medical pot fi exportate cu o organizare bine făcută. Este un proiect la care s-a lucrat mai bine de patru ani, de la alegerea celei mai bune locații până la găsirea soluției legislative potrivite, iar aici am lucrat cu parteneri cu experiență în domeniul legislativ, în domeniul dreptului internațional și al drepului comercial. Am creat un sistem de tip modular în campusul de la Hamburg și a fost nevoie și de o abordare tactică pentru a maximiza șansele acestui proiect. Privind în urmă, cei patru ani au trecut foarte repede, au existat și momente de descurajare, în care am văzut lucrurile complicate, dar am crezut întotdeauna că având un parteneriat solid și făcând lucrurile curat și la vedere, nu se poate să nu ai succes.

Rep.: Ce înseamnă pentru Târgu Mureș și pentru România faptul că UMFST Târgu Mureș este prima universitate din România care a reușit deschiderea unei filiale în afara țării?
L.A.: Faptul că am reușit să realizăm acest proiect, care a fost extrem de bine primit în Germania, este o confirmare a valorii învățământului medical românesc și a prestigiului de care se bucură Universitatea noastră. Este și o dovadă a internaționalizării Universității. Această abordare de a ieși în afara țării transmite un mesaj foarte clar: noi construim poduri între diverse culturi. Este, de asemenea, și o decizie de management strategic, pentru că în acest moment ne aflăm la capacitatea maximă de școlarizare la Târgu Mureș pe domeniul medicină, iar această limitare nu este legată de Universitate, ci de spațiile de învățământ clinic, adică de spitale, care sunt aceleași de 30 de ani. Nu a apărut nimic semnificativ în acest sens. Neputând să ne dezvoltăm în spațiul clinic limitat, am căutat o soluție alternativă și am decis să ne dezvoltăm în afara țării. Una peste alta, cred că acest demers face bine Universității, orașului și țării.

Rep.: La un moment dat ați menționat că într-un fel informal, extensia Universității la Hamburg este o nouă „ambasadă" a României în Germania. Ce sentiment ați avut în momentul în care ați văzut drapelul României fluturând în fața campusului?
L.A.: Eu cred foarte mult într-un patriotism decent, dublat de fapte și care apare nu doar de 1 Decembrie. Fiecare putem lăsa ceva în urmă, nu doar pentru noi ca persoane, ci și pentru țara care ne-a oferit un cadru în care să ne putem dezvolta. Am considerat întotdeauna că acel campus din Hamburg trebuie să fie o insulă de românism foarte bine definită. Dincolo de elementele tehnice pe care le-am urmărit de-a lungul timpului pentru ca lucrurile să decurgă așa cum trebuie, am considerat că este absolut necesar să se știe că acolo este România. La intrarea în campus există o placă care pune în față orașul nostru în versiunea de limbă germană și numele Universității. Pe trei catarge distincte există trei drapele: al Germaniei, al campusului și al României. Am fost un element de negociere foarte ferm din partea mea cu partenerii din Germania și cu autoritățile locale din Hamburg. Am spus că dacă drapelul României nu apare la aceeași dimensiune și la același nivel cu celelalte două, lucrurile nu pot rămâne așa. Spuneam din punct de vedere metaforic că acel loc este o ambasadă a României în Germania, pentru că este bine să se știe despre România în felul frumos în care putem vorbi despre ea. Și am să vă dau un exemplu. În programa obligatorie de anul I trebuie să existe o limbă străină și pentru că în Hamburg era oarecum nefiresc să-i obligăm pe studenți să învețe limba română, așa cum se întâmplă cu studenții străini care învață la Târgu Mureș – motivația fiind interacțiunea cu pacienții, am considerat că putem înlocui această materie obligatorie cu altă materie, și anume Cultură și civilizație românească. Astfel, am solicitat un cadru didactic din București, de formație umanistă, care să predea studenților elemente de cultură românească, să le vorbească despre marii noștri scriitori, despre Voroneț, despre Iorga, despre Brâncuși, despre tot ceea ce ne reprezintă pe noi ca civilizație și cultură.

Titlul emisiunii:
Dimensiunea europeană a UMFST Târgu Mureș
Invitat: Prof. univ. dr. Leonard Azamfirei, rector UMFST Târgu Mureș
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Teodora Mîndru
Data difuzării: 10 noiembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Arta în suflet de medic

Prof. univ. dr. em. Ioan Jung, șeful Disciplinei de Patologie în perioada 1997 – 2010, fondator și director al Școlii Doctorale în perioada 2005 – 2012, ne vorbește, într-un interviu, despre învățământul actual, direcții de dezvoltare, evoluția societății dar și despre preocupările artistice ale medicilor. Prof. univ. dr. Ioan Jung este inițiatorul și sufletul expoziției „Arta în suflet de medic" pe care avem plăcerea și bucuria de a o admira în fiecare an la Zilele Universității.

Reporter: Domnule profesor, vă mulțumim că ați dat curs invitației noastre.

Prof. univ. em. dr. Ioan Jung: Vă mulțumesc pentru invitație și pentru posibilitatea de a vorbi despre câteva lucruri privind viața universitară și despre evoluția societății. În decursul carierei mele îndelungate de peste cinci decenii, am urmărit întotdeauna foarte, foarte atent, personalitatea unui medic, a unui viitor medic, respectiv a unui specialist consacrat vindecării omului bolnav. Am urmărit aspectele personalității atât ca om, cât și ca profesionist. Pentru mine, conta foarte mult întotdeauna pentru că un om adevărat, un om modest, un om bine pregătit, un om prietenos, colegial este un alt fel de profesionist decât un om plin de sine, arogant, umilitor, neprietenos, necolegial. Acest lucru a fost pentru mine deosebit de important și din aceste puncte de vedere am urmărit evoluția personalității medicilor în decursul celor peste cinci decenii. În mesajul pe care îl adresez studenților la cursul de patologie, de exemplu, dar și tinerilor absolvenți, le vorbesc întotdeauna și pun mare accent pe trăsăturile pozitive ale unui medic sau ale viitorului medic. Câteva din aceste trăsături ar fi abilitatea care este perfectibilă prin învățare, perfecționare continuă. Deosebit de importantă este atitudinea medicului față de muncă și față de omul bolnav. Apoi aș enumera omenia, conștiinciozitatea, punctualitatea, capacitatea de autoevaluare, capacitatea de a comunica cu membrii societății etc.

Reporter: Domnule profesor, aveți o carieră impresionantă. Ați fondat Școala Doctorală și ați fost director al acesteia timp de șapte ani. Ați fost șeful Disciplinei de Patologie și prodecan al Facultății de Medicină. Cum apreciați învățământul actual și care considerați că sunt direcțiile de dezvoltare în contextul evoluției societății?

I.J.: Despre acest lucru vă vorbesc amintind cea de a doua trasătură pozitivă a unui medic și a unui student la medicină și anume, atitudinea față de muncă, de învățătură și, bineînțeles, față de omul bolnav. Din păcate, în cursul celor peste cinci decenii, am avut posibilitatea să compar tinerii de acum patruzeci, cincizeci de ani, cu tinerii de azi, în urmă cu zece, cinsprezece ani și am constatat modificări foarte semnificative în comportamentul lor față de muncă și față de omul bolnav. Deseori observ o superficialitate din partea multor studenți privind învățătura. Îmi aduc aminte de câteva cazuri incredibile la examene. Mi-aduc aminte, erau examene orale, când o studentă nu știa practic nimic și am încercat să o ajut cu întrebări și nu a reușit să răspundă și când am întrebat-o „de ce nu ai învățat?", ea a răspuns: „dar azi nu mai e la modă…". Desigur, mai sunt și excepții, atât în sens pozitiv, cât și negativ. Încă un asemenea caz și mai revoltător a fost când un student nu știa nimic și l-am întrebat „De ce vrei să te faci medic?". Mi-a răspuns „Ca să am mulți bani!". Nu cred că sunt atitudini de permis din partea unui student care dorește să devină medic. Cred că toate acestea pot fi explicate, toate aceste fenomene negative și cu o dezvoltare într-o direcție cu totul nefavorabilă a întregii societăți, pentru că asistăm la o degradare și dezorganizare rapidă a societății de astăzi. Primul care vorbește de acest fenomen, un sociolog american, (Charles Alan Murray) încă la mijlocul anilor 1985, amintește că societatea americană se degradează, se devalorizează foarte rapid, societatea este fragmentată, valorile nu mai sunt luate în considerare. Un alt sociolog german, Konrad Lorenz, care este de altfel medic și laureat al Premiului Nobel, tot în anii 1980, dar preocupat de problemele sociale, a scris o monografie foarte interesantă intitulată „Cele opt păcate capitale ale omenirii care duc la degradarea societății". Printre aceste opt cauze amintește de sfărâmarea tradiției și întrecerea societății cu sine însăși, a oamenilor cu societatea. Sfărâmarea tradiției, din păcate, se observă și este foarte actuală și la noi, pentru că deseori constatăm că generațiile tinere desconsideră generațiile mai în vârstă, nu mai respectă tradițiile, nu mai respectă valorile spirituale, valorile culturale, deseori se comportă arogant față de părinți, față de dascăli. E adevărat că e nevoie și de părinți model și cu părinții model, sunt încă probleme care s-ar putea discuta, la fel și cadrele didactice, nu întotdeauna devotate… Deci acești tineri, uneori au exemple chiar negative.

Reporter: Astăzi, care sunt valorile care primează pentru oameni?

I.J.: În societatea de astăzi care se degradează, se maturizează, valorile materiale, banul și averea sunt cele care primează și valorile spirituale, culturale, religioase sunt încet, încet înlăturate. O altă cauză a

acestui proces de degradare și mai ales a îndepărtării tineretului de generațiile mai în vârstă este și internetul. Foarte interesant acest lucru. Profesorul Lucian Boia din Cluj vorbește foarte mult despre efectele negative ale internetului. Indiscutabil că internetul are extrem de multe avantaje, știm cu toții, nu vreau să vorbesc despre acestea dar, în același timp, prof. Boia accentuează că are și efecte negative, mai ales asupra tinerilor care sunt dispuși să se distreze, să se joace pe internet și astfel se îndepărtează de restul societății. Apar mici grupe de tineri care nu mai comunică cu restul societății, nu sunt capabili să comunice, de fapt se îndepărtează de societate, dar nu respectă nicio valoare spirituală și culturală. În loc ca tinerii studenți și medici să folosească internetul pentru reclădirea acelui edificiu despre care vorbea René Descartes, să-și îmbogățească cunoștințele profesionale, pentru că e un mijloc important și acest lucru, ei doar se joacă și se îndepărtează. Din păcate, acestea sunt principalele cauze ale degradării societății și astăzi foarte mulți se întrec între ei pentru a se îmbogăți, pentru a avea cât mai mare avere, cât mai mulți bani, să ajungă în funcții cât mai înalte sau le este frică de sărăcie și de aceea, concurează și uită de toate valorile care ar trebui să conteze cu adevărat.

Reporter: Pe lângă această preocupare față de evoluția societății, știm că sunteți preocupat și de artă și nu o dată, ați vorbit despre legătura dintre medicină și artă. Care este aceasta?
I.J.: Hipocrate și ulterior foarte mulți artiști renumiți au menționat că medicina, adică vindecarea unui bolnav este o artă. Am omis să vă spun un lucru: acum două mii de ani, Titus Petronius susținea că medicul trebuie sa fie mângâierea sufletului bolnavului. Foarte important! Din păcate, acest lucru se neglijează astăzi. Aș putea spune foarte multe exemple când un medic nu mai discută cu bolnavul, nu îl mai ascultă, când bolnavul spune că îl doare ceva și medicul imediat se apucă să scrie un bilet de trimitere la CT, la laborator, la diferite investigații, fără să mai discute. Lipsește acest factor de comunicare și, prin urmare, medicul nu mai mângâie sufletul bolnavului. Vindecarea este o artă, iar arta generează sentimente pozitive și frumoase. Vorbim despre arta de a vindeca și mângâierea sufletului oamenilor prin artă. Eu așa percep arta, arta plastică, prin creații, creează frumos, generează sentimentul de frumos, de liniște și de plăcut. Eu cred că aici se îmbină arta cu medicina și nu întâmplător sunt foarte mulți medici, inclusiv studenți la medicină, preocupați de arte plastice, de muzică.

Reporter: Știm că dumneavoastră sunteți pasionat de sculptura în rădăcină de copac. Când v-ați descoperit această pasiune și ce anume vă inspiră?
I.J.: Când mi-am dat seama, în urmă cu mulți ani, că societatea se degradează și interesul studenților în medicină și al tinerilor medici merge în paralel cu degradarea societății, m-am gândit ce să fac să mai readuc puțin această iubire față de frumos, față de artă? Așa am început să lucrez cu rădăcinile. Când mă plimb într-o excursie în pădure, undeva, mereu caut rădăcinile. Dacă descopăr într-o rădăcină ceva, atunci vin cu mașina plină cu rădăcini și încep să sculptez, să scot ceva interesant din fiecare rădăcină. E un lucru care spune ceva celui care se uită la acestea. Transmite un mesaj pozitiv.

Reporter: Lucrările dumneavoastră pot fi admirate alături de alte lucrări ale medicilor și farmaciștilor în cadrul expoziției de artă plastică „Arta în suflet de medic", care a devenit o tradiție în universitatea noastră. De unde a venit ideea organizării acestui eveniment și cum a crescut expoziția de la un an la altul?
I.J.: Pentru că în decursul anilor de activitate am cunoscut foarte mulți medici și foarte mulți oameni preocupați de vindecarea bolnavului la spitale și la universități, care pictau, desenau, sculptau, făceau fotografii artistice, am discutat ei și așa a venit ideea să începem să organizăm aceste expoziții cu ocazia Zilelor Universității. Participă toți cei care pictează, sculptează sau desenează. Eu cred că aceste lucrări generează un sentiment pozitiv celor care vizitează expoziția. Cu ajutorul Ligii Studenților, am mobilizat și studenții care participă întotdeauna cu desene, sculpturi și multe lucrări interesante.

Reporter: Care ar fi mesajul pe care doriți să îl transmiteți prin intermediul acestei expoziții, atât studenților cât și cadrelor didactice și medicale sau comunității locale, în general?
I.J.: Să fie atenți și la frumos, să genereze ceva, sentimente frumoase, pozitive, nu numai ură. Din păcate, nu am mai vorbit despre acest lucru, în societatea de azi, unde egoismul, ura și întrecerea neprincipială deseori strică toată atmosfera. Cred că prin asemenea expoziții, prin asemenea manifestări se mai poate atenua partea aceea negativă și să primeze aspectele frumoase ale vieții. Acesta ar fi cel mai important lucru.

Titlul emisiunii:
Arta în suflet de medic
Invitat: Prof. univ. em. dr. Ioan Jung, fondator și director al Școlii Doctorale (2005-2012)
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Kinga Bota
Data difuzării: 23 iunie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Doctorul inimilor, desemnat președinte al Senatului UMFST

Prof. univ. dr. Horațiu Suciu, președintele ales al Senatului UMFST Târgu Mureș, șeful Clinicii de Chirurgie Cardiovasculară din cadrul Institutului de Urgență pentru Boli Cardiovasculare și Transplant din Târgu Mureș, președinte al Colegiului Medicilor Mureș și membru al Academiei de Științe Medicale, este o personalitate a vieții academice și medicale, un model profesional și uman. Vorbim despre Institutul Inimii, centru de excelență în chirurgia cardiovasculară și un brand al județului Mureș.

Reporter: Domnule profesor, câte eforturi stau în spatele medicinei de performanță și cărui fapt se datorează aceste performanțe de la Institutul Inimii din Târgu Mureș?

Prof. univ. dr. Horațiu Suciu: IUBCvT este un etalon al medicinei de performanță cu care ne mândrim cu toții, atât noi, echipele chirurgicale și cardiologice care lucrăm în acest institut, cât și toți cei care beneficiază de ajutorul medicilor și personalului medical înalt calificat din clinicile care alcătuiesc acest institut. Pentru a vă răspunde la întrebare aș dori să menționez întâi că nimic nu este întâmplător. Încă din 1954 au fost preocupări prin profesorii de chirurgie, profesorul Pápai, apoi profesorul Maros și ceilalți care i-au urmat de a pune bazele unor intervenții care să vindece bolile prin intervenții chirurgicale. Așadar, preocupări au fost din timpuri foarte îndepărtate. În 1954, a fost efectuată prima intervenție pe cord închis. Pe vremea aceea nu exista circulație extracorporală și ulterior, în 1973, a avut loc prima intervenție chirurgicală pe cord deschis. Recent, am aniversat 45 de ani de la prima intervenție pe cord deschis în Târgu Mureș și aceasta ne spune că prezentul în chirurgia cardiovasculară și tratamentul bolilor cardiovasculare în Târgu Mureș este unul care ne permite să privim cu optimism în viitor.

În spatele performanței actuale stă o istorie îndelungată, de pionierat. Vreau să reamintesc câteva nume care au marcat acest parcurs, este vorba despre profesorul Pop de Popa care a înființat prima clinică de chirurgie cardiovasculară, după aceea a urmat profesorul Radu Deac, despre care putem spune că a întemeiat chirurgia cardiovasculară modernă în România, nu numai în Târgu Mureș. Primul transplant s-a realizat în anul 1999. Suntem bucuroși de faptul că aceste intervenții sunt, în primul rând, expresia profesionalismului unei echipe. În spatele unei intervenții stă o muncă de echipă și conceptul de echipă multidisciplinară. Nu există un merit pe care o persoană să și-l poată aloca singur. Chirurgia, în special, este un fel de echipă, iar transplantul, ca o expresie a performanței în chirurgie, este exclusiv apanajul unei echipe. Vreau să vă dau un exemplu, există o echipă la fel de importantă care merge după cord, noaptea, ziua, sâmbăta sau duminica și de modul în care se prelucrează cordul depinde în mod direct rezultatul intervenției pe care o va realiza o altă echipă care așteaptă cordul. Este o coordonare perfectă între cele două echipe. Vreau să reamintesc că între momentul în care cordul este clampat în pieptul donatorului și când el trebuie să înceapă să bată, avem maxim patru ore, ceea ce înseamnă că dacă nu avem o echipă sudată, intervenția nu se poate realiza. De multe ori se spune că transplantul cardiac este o intervenție ușoară. Problema este că intervenția de transplant cardiac nu constă doar în acele suturi prin care noi asigurăm implantarea inimii, ci este un spirit de echipă, de luptă, pentru a salva o viața și dacă nu sunt conectați toți în acest spirit, lucrurile nu vor merge bine. Eforturile sunt foarte mari, este foarte greu să motivezi în această perioadă personalul pentru că ai nevoie de un personal înalt calificat și motivat care să își dorească să facă performanță, să iasă din rutina zilnică, care uneori poate să fie chiar foarte atrăgătoare și este greu să o pornești pe un drum care este nebătătorit, presărat de pericole și chiar de riscul insuccesului, care în acest moment se plătește destul de scump. Așadar, marja de eroare în chirurgia cardiovasculară putem spune că este zero. Ne asumăm aceste riscuri, aceste intervenții, putem să le spunem încă inovatoare și de excelență, tocmai pentru că am dovedit că putem și că suntem o echipă înalt calificată cu rezultate foarte bune. Vreau să menționez că problematica transplantului este mult mai largă, rezultatul și numărul de intervenții depinde de mai mulți factori și unul dintre ei este numărul de donatori care trebuiesc identificați și depistați și oferiți spre donare, de asemenea, rata refuzului este destul de mare în România și în al treilea rând și nu în ultimul rând, contează și finanțarea, ca această activitate să fie finanțată la adevărata ei valoare. De multe ori, ne găsim în situația în care ne gândim dacă mai putem să continuăm sau nu în acest ritm.

Rep.: Tocmai pentru că ați adus în discuție finanțarea și ați vorbit în repetate rânduri despre medicina de performanță, cum este în acest moment chirurgia cardiovasculară pentru adulți și pentru copii în România și ce schimbări ar mai trebui să se facă în acest sens?

H.S.: În acest moment, sunt mai multe aspecte pozitive și negative care caracterizează chirurgia cardiovasculară din România. Trebuie să știm că principala cauză de mortalitate și morbiditate, în România, este cea prin boli cardiovasculare. Când spun mortalitate, vreau să spun că peste 53% din români, conform Institutului Național de Statistică, decedează prin afecțiuni cardiovasculare, fie că este vorba de infarct miocardic, de complicații, de disecția de aortă, insuficiența cardiacă produsă prin boli valvulare sau coronariene. Acestea sunt datele. Ceea ce ne spune că o mai mare parte din fondurile de sănătate trebuie să se îndrepte spre tratamentul și prevenirea bolilor cardiovasculare. Din păcate, acest lucru încă nu se întâmplă și se reflectă în mod direct asupra numărului de intervenții. În România s-au efectuat anul trecut aproximativ 5.600 de operații pe cord deschis, ceea ce reprezintă un număr mult mai mare, pentru că atunci când eu am intrat în specialitate probabil se făceau cam în jur de 1.000 de operații în toată țara. Acum se fac 5.300. Este un lucru bun. Am început să efectuăm intervenții chirurgicale, să le spunem, mai speciale, care se adresează unei categorii mult mai mari de pacienți și aici mă refer la implantarea de valve aortice transcateter, de implantarea de endografturi aortice pentru disecții de aortă sau pentru rupturi ale aortei. Este vorba de intervenții minim invazive care se pot face atât prin acces direct cât și prin toracoscopie, în Târgu Mureș și în alte centre din țară. Acestea sunt lucrurile bune, deci atât specialiștii, cât și pacienții au acces la tratamente de înaltă calitate, comparabile cu cele din străinătate. Evident, lasă de dorit numărul acestor intervenții care se pot efectua pentru că ele sunt legate de o anumită logistică care există, și anume câte săli de operație sunt în România și implicit câte clinici de boli cardiovasculare care pot să efectueze intervenții pe cord deschis. Aș vrea să vă spun că sunt puține, în acest moment, sunt cinci centre de boli cardiovasculare și câteva spitale private, deci în total sunt cam zece clinici unde se pot efectua intervenții pe cord deschis. Dacă mergem în zona statisticii, aceasta ne spune că în România ar trebui să se efectueze aproximativ o mie de intervenții pe cord deschis la milionul de locuitori. (…) De multe ori, accentul și dorințele se pun în zona aparaturii, a logisticii, a sălilor de operație. Din punctul meu de vedere, investiția numărul unu trebuie să se îndrepte către resursa umană, formarea de tineri care să își dorească să o ia pe anumite căi mai grele, dar care, la capăt, au un rezultat și o satisfacție profesională. Avem nevoie de medici bine pregătiți și motivați de a schimba lucrurile în bine.

Rep.: Cum ați descrie drumul de la prima intervenție chirurgicală până la punerea bazelor științifice ale chirurgiei cardiace pediatrice?

H.S.: Aceasta a fost o altă provocare. Chirurgia cardiacă pediatrică este practic o altă specialitate. Noi operăm pe inimă boli congenitale dobândite ale adultului, valvulopatii, cardiopatii coronariene, traumatisme, dar pe parcurs s-a cristalizat faptul că bolile congenitale ale copiilor și în special ale nou născuților sunt o cu totul altă patologie, ele sunt o supra specialitate. Sunt peste o sută de afecțiuni congenitale ale copilului, pe cale de consecință zeci de tipuri de intervenții chirurgicale. Acest lucru mi s-a confirmat cu ocazia unei specializări pe care am făcut-o în Italia, la Milano, în anul 2003, ca tânăr specialist. Mi s-a deschis un alt univers, o ușă la care nu bănuiam. Rețeaua de cardiologie pediatrică este slab dezvoltată în România, rețeaua medicilor de familie care trebuie să depisteze acești copii din timp. Problema este cu nou născuții. O categorie de urgențe sunt manifeste la nou născut – categoria urgențelor neonatale, malformații cardiace congenitale care pun viața copilului în pericol și reclamă intervenții chirurgicale în prima lună de viață. Acestea sunt, să ne imaginăm, ca o cutie care a rămas nedesfăcută în țară. Am făcut acea specializare și întorcându-mă, am pus bazele chirurgiei cardiovasculare pediatrice din România. Din punctul meu de vedere, aceste intervenții trebuie să se efectueze într-un centru dedicat, cu personal înalt specializat și care să se ocupe doar de această patologie. Aici mă refer la chirurgi, cardiologi pediatri, cardiologi intervenționiști, anesteziști, terapie intensivă, imagistică, neonatologie – o verigă absolut importantă în această paletă multidisciplinară. Trebuie să ai toată această echipă în jurul copilului ca să poți să pretinzi că se operează astfel de cazuri și, din păcate, singurul loc în care acest lucru se desfășoară așa cum trebuie, adică 24 ore din 24, șapte zile pe săptămână, este la Târgu Mureș, pentru că avem o clinica de cardiologie pediatrică de excepție, avem un compartiment de chirurgie cardiovasculară pediatrică în cadrul secției pe care o conduc, există un bloc operator și o terapie intensivă destinată exclusiv copiilor, deci practic este un Centru Cardiovascular Pediatric în care specialiștii, așa cum spuneam, sunt în jurul unui copil cu o malformație gravă amenințătoare de viață. A opera copiii la vârsta de trei, patru, șapte zile și la greutăți începând de la 1,5 kilograme în sus este deja o mare performanță.

Rep.: De curând ați fost ales președintele Senatului UMFST. Cu ce gânduri porniți pe acest drum și ce obiective aveți?

H.S.: Am fost extrem de onorat să ajung în această poziție. În momentul acesta, mă bucur că am o echipă de medici tineri, aproximativ zece chirurgi care operează pe cord deschis și viitorul nostru este asigurat. Am considerat acum că este oportun să fac un pas mai hotărât în a mă implica un pic mai mult în activitatea academică. Funcția de președinte al Senatului UMFST este o responsabilitate mare care mă obligă și care nu nu mă va schimba. Voi rămâne același om deschis la dialog și dornic de a ajuta pe oricine în măsura, evident, a posibilităților mele. Gândul cu care plec în această înaltă onoare care mi-a fost făcută este de a continua să ridicăm universitatea. Îmi doresc să crească notorietatea acestei instituții, să continuăm într-un mod care să aibă în prim plan această creștere și să facem cumva ca eventualele conflicte sau lucrurile care nu sunt în direcția aceasta să dispară sau să se diminueze. Aș putea spune că formez o echipă cu conducerea universității, cu domnul rector, prof. univ. dr. Leonard Azamfirei. Am identificat că avem

aceleași intenții. Îmi doresc ca toți membrii comunității academice să fie mândri că sunt parte a universității noastre.

Rep.: Care considerați că sunt direcțiile despre care trebuie să se îndrepte învățământul târgumureșean?
H.S.: Din punct de vedere strict medical, există o competiție mare între centrele universitare și aș spune că noi am câștigat-o de departe pe partea de universitate, de modul de organizare, de funcționare și finanțare. În ceea ce privește activitatea centrului medical târgumureșean, zonele de excelență sunt mai puține la momentul actual. Ce este performanța în medicină? Spre exemplu, medicina de transplant este o performanță, aș dori ca la Târgu Mureș să se poată realiza transplant hepatic, transplant renal. Este o zonă care aduce notorietate și dezvoltă puterea acestui centru. Vreau să creștem zona de excelență medicală și de performanță. Chirurgia minim invazivă, zona de oncologie sunt câteva zone care ard, sunt zone în care se pot face mai mult pentru că există personal înalt calificat. Intenția mea este de a stimula activitatea de performanță, de a identifica, în primul rând, colectivele în care există un ferment de schimbare și dorință de a face mai mult și mai bine și de a le încuraja în ideea de a începe ceva inovativ care să ne ridice deasupra celorlalți. Mi-aș dori ca exodul târgumureșenilor spre alte centre medicale să înceteze sau să se diminueze dramatic, pentru că Târgu Mureșul are medici foarte buni. Lucrurile trebuie conjugate și duse într-un mod organizat spre ceea ce ne dorim.

Titlul emisiunii:
Doctorul inimilor, desemnat președinte al Senatului UMFST
Invitat: Prof. univ. dr. Horațiu Suciu, președinte Senat UMFST, șef Clinica de Chirurgie Cardiovasculară din cadrul IUBCvT
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Kinga Bota
Data difuzării: 16 februarie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Parteneriate în cercetarea științifică

Profesorul Remy Burcelin își desfășoară activitatea academică în cadrul Universității ”Paul Sabatier” din Toulouse, Franța și este, de asemenea, directorul Institutului Național Francez de Cercetare în Sănătate și Medicină. În prezent, conduce un studiu de cercetare al mecanismelor moleculare implicate în patologiile cardiace și metabolice.

Reporter: Domnule profesor, aveți o carieră impresionantă în domeniul cercetării. Ce ne puteți spune despre începuturile muncii de cercetare și despre cum ați descoperit această latură a medicinei?
Prof. Remy Burcelin: Încă din copilărie am fost pasionat de științe, însă abia după ce am finalizat studiile doctorale în Paris și cei opt ani de studii post-doctorale în Statele Unite ale Americii și Elveția, am decis să încep cu adevărat munca de cercetare. Am fost norocos să aleg o temă care era o noutate la momentul acela, la începutul anilor 2000, și anume „Rolul intestinului în controlul patologiilor cardiace și metabolice”. Începând cu acel moment, împreună cu echipa mea, am început să facem descoperiri importante, iar motivul pentru care mă aflu la Târgu Mureș este stabilirea unei colaborări cu universitatea pentru acest studiu.

Rep.: Care sunt termenii acestei colaborări și cine va urma să se implice în acest proiect de amploare?
R.B.: Colaborarea a început în urmă cu aproximativ 10 ani, odată cu relația de amiciție dintre mine și dr. Radu Neagoe, împreună cu care am adunat date de la pacienții operați de dânsul care sufereau de patologii metabolice, în special obezitate și diabet zaharat. Demonstrarea rolului microflorei intestinale în apariția patologiilor metabolice reprezintă obiectivul principal al acestei colaborări și utilizând echipamentele și personalul Centrului de Cercetări Avansate Medico-Farmaceutice vom putea analiza un număr semnificativ mai mare de cazuri. Între timp, am extins studiul în mai multe țări europene, pentru a putea valida rezultatele la scară largă.

Rep.: Care este scopul pe termen lung al acestei cercetări?
R.B.: Momentan ne concetrăm atenția pe demonstrarea rolului pe care îl are microflora ce populează intestinul în apariția obezității și ulterior pe înțelegerea rolului pe care obezitatea îl joacă în patologia cardiace și metabolice. Sperăm să putem găsi o metodă de prevenție a patologiilor de acest tip, a căror număr este constant în creștere și a căror mortalitate este mare, la nivelul întregului glob. Până în prezent, am reușit să identificăm o serie de biomarkeri ce pot fi titrați din sânge, care se pare că stabilesc o predicție în ceea ce privește patologia hepatică ce e si ea o consecință a obezității. Dar, desigur, ne dorim ca beneficiarii direcți ai acestei cercetări să fie pacienții, așadar scopul spre care tindem este reprezentat de crearea unor strategii de prevenție, diagnostic și, în final, de tratament. Unul dintre cele mai importante aspecte ale cercetărilor actuale este crearea de strategii individuale și, pe cât posibil, axarea pe soluții ce nu implică tratament medicamentos, ci schimbarea comportamentului alimentar și a stilului de viață. Ne dorim să putem aduce un beneficiu real pacienților și prin studiul mecanismelor moleculare suntem cu un pas mai aproape de obiectiv.

Rep.: Care este sfatul pe care l-ați putea oferi studenților și tinerilor cercetători?
R.B.: Unul dintre elementele cheie în care cred în ceea ce privește cercetarea este împărtășirea informațiilor și pentru aceasta e necesar să pregătim studenții doctoranzi și tinerii cercetători. Pentru studenții masteranzi există în prezent un proiect de pregătire la nivel european pe care plănuim să îl extindem și la Târgu Mureș începând cu anul viitor. De asemenea, pentru asigurarea continuității în știință, studenții reprezintă o resursă valoroasă pe care trebuie să o pregătim cum se cuvine. Încurajez pe oricine își dorește să participe inclusiv la stagii de pregătire sau de practică în străinătate, chiar și la Universitatea ”Paul Sabatier” din Toulouse. În final, aș dori să subliniez rolul major pe care multidisciplinaritatea în practica medicală actuală și în știință. De asemenea, este esențial să existe continuitate în cercetare pentru beneficiile ce pot fi aduse pacienților, concept după care ne ghidăm întreaga activitate.

Titlul emisiunii:
Parteneriate în cercetarea științifică
Invitat: Prof. Remy Burcelin, cercetător și profesor, Universitatea ”Paul Sabatier” Toulouse, președinte al Consorțiului European FLORINASH
Moderator: Stud. Dalia Dreptate
Redactor: Dalia Dreptate
Data difuzării: 17 noiembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Comunicarea cu pacientul

Reporter: Aș dori să încep prin a cita o frază din articolul dumneavoastră intitulat „Locul unde știința și arta își dau mâna” (publicat în data de 13 iulie 2018 la rubrica „Esențe tari” din revista Viața Medicală), pentru că aceasta ilustrează foarte frumos tema emisiunii noastre de azi: Comunicarea cu pacientul. „Legătura obligatorie dintre două ființe umane, pacientul și medicul său, implică o situație în care aspectele științifice legate de diagnostic și tratament sunt dublate de o atmosferă în care știința are un loc oarecum secundar, ea fiind înlocuită cu arta conversației, cu înțelegerea psihologiei pacientului și cu o bună cunoaștere a mediului din care vine bolnavul ce-și caută remediul său în cabinetul medicului ales.” Anamneza presupune un act de comunicare vital în actul medical, însă ceea ce spuneți dumneavoastră aici transcende această procedură, nu-i așa?

Prof. univ. dr. em. Gabriel Gurman: Relația dintre medic și pacient se poate reduce foarte simplu la punerea diagnosticului și prescrierea tratamentului. Și cu asta rolul medicului în aparență este terminat. Aceasta este, de fapt, sfârșitul unei îndelungate relații dintre pacient și medic. Intrând în amănunt cu pacientul, în legătură cu viața lui, lucrurile devin mult mai clare pentru medic. Există un medic scriitor american pe nume Samuel Shem, care a scris celebra carte acum mai bine de 45 de ani „The House of God”. El se întoarce astăzi, după mai multe volume, la povești legate de medicină și povestește o poveste pe care o s-o spun foarte pe scurt: „Un pacient care vine la medic și se plânge de oboseală, de iritabilitate, de insomnie. I se fac toate testele, nu se găsește absolut nimic. Pacientul fizic și din punct de vedere obiectiv este perfect sănătos. Și atunci medicul începe să descoase. Unde stai, familie etc. Apoi pacientul spune: S-a mutat un om la noi în bloc, pe palier cu mine. A adus și porumbei. Porumbeii fac tot timpul zgomot și nu mă lasă să dorm. Poate fi din cauza asta toată povestea? Se dovedește că pacientul se molipsise de o boală transmisă de porumbei. Se numește Psitacoză, o boală foarte rară, dar cunoscută de medici, numai prin această discuție colaterală cu pacientul, medicul a putut să ajungă la concluzia necesară. Sigur că acesta este și un exemplu extrem. Pacientul are nevoie în primul rând de încredere. De o limbă comună. Am lucrat un timp la Toronto și am descoperit acolo o comunitate românească. O bună parte dintre cei pe care i-am cunoscut își căutau un doctor român. Nu îi interesa că acest medic poate e mai puțin dotat decât cei de acolo care cunoșteau medicina occidentală americană, dar aveau nevoie de un om cu care să poată conversa într-o limbă înțeleasă. Comunicarea cu pacientul este importantă pentru rezultatul tratamentului.

Rep.: Secția ATI a unui spital este cea mai delicată în ceea ce privește starea de sănătate a pacientului. Cred că mulți dintre pacienții dumneavoastră fie nu sunt capabili să comunice, fie sunt constienți, dar trăiesc perioadele cele mai critice din viața lor. Există comunicare specială cu pacientul?

G.G.: În Israel, în fiecare spital există o policlinică pre-anestezică. Bineînțeles că este vorba de pacienții candidați pentru operații planificate. Nu vorbim de operație de urgentă. Când e vorba de operație planificată și asta e cam 80% din operațiile care se fac astăzi, pacientul ajunge cu două zile sau două săptamâni înainte de operație la un anestezist, care îl primește în cabinetul lui, îl examinează și îi pune în fața, conform legislației, opțiunile de anestezie. Noi putem să facem o anestezie generală, regională, locală sau combinată. I se spune care sunt avantajele și dezavantajele. I se propune o tehnică, dar pacientul are dreptul să aleagă pe care o vrea. Comunicarea cu pacientul pre-anestezic este importantă. Comunicarea cu pacientul în terapie intensivă este un mare semn de întrebare, pentru că marea majoritate a pacienților din terapie intensivă nu pot comunica, pentru că sunt sub influența sedării, somnolenței sau în comă de cele mai multe ori. Atunci comunicarea se face cu familia și aici deschidem un capitol enorm.

Rep.: Comunicarea cu pacientul trebuie extinsă la comunicarea cu aparținătorii, nu-i așa?

G.G.: În anul 1976, am deschis o secție de terapie intensivă în Haifa și din prima zi am introdus condiția ca în fiecare zi, la ora 12.30, să stăm de vorba cu familia. Acolo era greu din punct de vedere logistic, dar în Beer Șeva, unde am avut o secție mult mai mare, acest obicei a fost împământenit și vreau să pun că una din marile mele plăceri, la 15 ani după ce am ieșit la pensie, este să vizitez, din când în când, fosta secție de terapie intensivă, în jurul orei 12.30, să văd dacă medicul care e responsabil de pacienții din acea zi, sora șefă și asistenta socială stau de vorbă cu fiecare familie, pentru a le explica ce s-a

întâmplat în ultimele 24 de ore. Ba mai mult, sunt o serie de proceduri care necesită aprobarea pacientului sau, în lipsa lui, a aparținătorilor. Legislația israeliană obligă spitalul să trimită unul din aparținători la tribunal și să obțină o imputernicire, să poată lua hotărâri în numele pacientului. Prin urmare, acestui om trebuie să îi explici despre ce e vorba. Și am să vă mai spun încă un lucru, aparent povestea e frumoasă. Dar ce te faci cu membrii aceleiași familii care au interese deosebite? Ce te faci cu doi soți divorțați, care nu își vorbesc unul altuia și care uneori, pe socoteala pacientului internat, încearcă să rezolve conflictul dintre ei. Aceasta este o poveste fără sfârșit. În Statele Unite este cunoscut acest lucru, pentru că e vorba și de moșteniri și lucrurile capătă un aspect urât, dar acestea sunt excepții de la regulă. În principiu, familia merge înainte.

Rep.: Să vobim puțin și depre Dr. Google care influențează relația doctor - pacient și alimentează în moduri surprinzătoare, atât pozitive, cât și negative comunicarea dintre cei doi. Este greșit să folosim internetul în calitate de pacienți?

G.G.: Chiar dacă aș spune că e greșit, omul tot asta face. Povestea e în felul următor: dr. Google ajută foarte mult, îi ajută și pe medici. Uneori vine pacientul cu un medicament al cărui nume nu îl cunoaște. Ai intrat pe internet și afli despre ce e vorba. Astăzi pacientul care intră în cabinetul medicului e complet altul decât cel de acum 20 sau 30 de ani. El a citit despre boala lui cu o seară înainte și medicul poate cu un an și jumătate înainte. În mod teoretic, pacientul poate ajunge să fie mai bine informat decât medicul. Asta nu înseamnă că pacientul știe mai bine și mai multe decat boala lui, pentru că de partea medicului se află experiența. Dar faptul că pacientul s-a informat înainte, îi permite să pună întrebari, foarte important, chiar dacă medicul omite anumite amănunte, poate fi intrebat. Și eu întotdeauna am avut plăcerea să discut cu un om care știe despre ce e vorba. Niciodată nu am încercat să vând povești, dar în același timp am fost foarte impresionat de un om care mi-a spus: știu că în această operație există cutare risc, știu că acest tip de anestezie poate da anumite probleme. Și atunci eu îi explic. El are știința de carte, eu am experiența de lucru. Așa se prezintă lucrurile. Niciodată nu am văzut în internet un adversar sau un inamic, ci, din contră, este un ajutor.

Titlul emisiunii:
Comunicarea cu pacientul
Invitat: Prof. univ. dr. em. Gabriel Gurman, Ben-Gurion University of the Negev, Beer Șeva, Israel
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lică Burloi
Data difuzării: 3 martie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Eminent Keynote Speaker - International Conference of Interdisciplinarity in Engineering

Facultatea de Inginerie și Tehnologia Informației din cadrul Universității noastre, Academia de Științe Tehnice din România, Universitatea McMaster din Canada și Universitatea Zagazig din Egipt au organizat, la începutul lunii octombrie 2019, cea de-a XIII-a ediție a Conferinței Internaționale „Interdisciplinaritatea în Inginerie – Inter-Eng 2019". La eveniment a participat și prof. Abdelazim M. Negm, de la Universitatea Zagazig din Egipt, care a avut amabilitatea de a ne acorda un interviu.

Reporter: La Facultatea de Inginerie din cadrul Universității noastre a avut loc o nouă ediție a Conferinței Internaționale Inter-Eng. Activitățile și discuțiile conferinței s-au axat pe topicul Industriei 4.0, pe evoluția noilor generații de fabrici inteligente prin digitalizarea procesului de manufactură și de asamblare. Conferința s-a bucurat de prezența a opt lectori internaționali, printre care se numără prof. dr. ing. Abdelazim M. Negm.

Prof. dr. ing. Abdelazim M. Negm: Particip de mai mulți ani la această conferință. Domeniul meu de interes este ingineria resurselor de apă, dar sunt foarte interesat și de ingineria mediului. Apa este esențială vieții, este o resursă folosită de milioane de oameni din întreaga lume. Am scris 350 de articole și am publicat aproximativ 14 cărți, majoritatea fiind în acest domeniu.

Rep.: Care este starea acestei resurse în prezent? Avem suficientă apă pe planeta noastră?

A.M.N.: Este o întrebare dificilă deoarece mai puțin de 1% din populație beneficiază de apă potabilă, care nu este distribuită în mod egal. Aceasta este problema. Resursele naturale nu sunt distribuite în mod egal, dar trebuie să ne descurcăm cu resurse limitate și trebuie să accesăm noi resurse, cum ar fi desalinizarea. Spre exemplu, țări precum Slovacia dispun de multă apă. Știința ne ajută, dar omul trebuie să fie responsabil și să protejeze aceste resurse, care nu ar trebui să fie poluate, ci trebuie să fie păstrate curate pentru sănătatea noastră.

Rep.: Cum stă România din acest punct de vedere?

A.M.N.: Din cunoștințele mele, România nu are probleme din acest punct de vedere, dar oamenii trebuie să aibă grijă de resurse, pentru că în timp această resursă va dispărea. Populația crește, iar apa este limitată.

Rep.: Așadar, populația este responsabilă de conservarea acestei resurse esențiale. Spuneați că participați de mai mulți ani la această conferință. Care este opinia dumneavoastră despre acest eveniment?

A.M.N.: Este pentru a cincea oară când vin la această conferință. Prima oară, în anul 2016, am vorbit despre sănătatea economiei mediului. Fiecare țară poate contribui la agenda sustenabilității, iar educația în acest sens trebuie modificată. Inițial, la conferință au participat doi studenți de-ai mei, care s-au arătat impresionați de modul în care s-a desfășurat evenimentul. Apoi, am decis să particip și eu. M-am bucurat să văd o Universitate mare, o comunite academică puternică.

Rep.: Ați avut și șansa de a vizita România?

A.M.N.: Am vizitat capitala țării, București, am vizitat orașul Târgu Mureș și orașul Cluj-Napoca. Am avut sentimentul că sunt în Egipt. Sunt multe culturi, multe clădiri în construcție etc. Colegii care m-au însoțit anul trecut și acum doi ani au simțit același lucru.

Rep.: Da, este foarte interesant. Prezența dumneavoastră aici a fost facilitată de programul Erasmus+ K107. Este un program care include în marea majoritate ingineri, având oportunitatea de a oferi mobilitate Universității noastre.

A.M.N.: Da, colaborarea dintre cele două universități a început după semnarea acordului bilateral. În anul 2017, am venit însoțit de cinci colegi și am trăit o experiență extrem de interesantă la Facultatea de Inginerie. În același an, am primit, la rândul nostru, o delegație a Facultății de Inginerie. Pe lângă cursuri și prezentări, le-am prezentat cultura Egiptului Antic. Programul de mobilități a continuat și în anii următori și am trăit experiențe frumoase.

Titlul emisiunii:
Eminent Keynote Speaker - International Conference of Interdisciplinarity in Engineering
Invitat: Prof. dr. ing. Abdelazim M. Negm, Universitatea din Zagazig, Egipt
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lect. univ. dr. Cristian Lako
Data difuzării: 6 octombrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

IUBCvT Târgu Mureș, centru de excelență în chirurgia cardiovasculară

Într-un interviu, prof. univ. dr. Klara Brînzaniuc, manager al Institutului de Urgență pentru Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș, ne vorbește despre activitatea acestui Centru de excelență în chirurgia cardiovasculară.

Reporter: Atunci când ne referim la Institutul Inimii din Târgu Mureș, ne gândim la tradiție și excelență în cardiologie și chirurgie cardiovasculară, dar și la un brand de succes al județului Mureș. Doamna profesor, vă rog să ne vorbiți despre începuturile acestei instituții medicale de elită, când a fost efectuată prima operație pe cord deschis și ce a urmat apoi?

Prof. univ. dr. Klara Brînzaniuc: Târgu Mureș a fost cunoscut dintotdeauna ca un centru medical de mare prestigiu, iar dintre specialitățile și domeniile de excelență ale acestui centru medical a fost în permanență cardiologia, patologia cardiacă care a permis dezvoltarea în timp a chirurgiei cardiovasculare la adulți și la copii și multe alte performanțe și tratamente complexe pentru aceste afecțiuni, în condițiile în care și în prezent, cu toate progresele științifice, cu performanța deosebită a actului medical, cu un sistem de sănătate axat pe probleme prioritare și de sănătate specifice, mortalitatea și morbiditatea prin boala cardiovasculară este cea mai mare în România și în lume. Am avut privilegiul ca în acest centru medical recunoscut constant la nivel național, în urmă cu 45 de ani, să se realizeze prima intervenție pe cord deschis, în 5 aprilie 1973, în cadrul Clinicii de Chirurgie II existând două saloane de chirurgie cardiacă și un colectiv de specialiști implicați în actul medical, în cercetarea medicală și în promovarea tehnologiilor medicale inovative. Trebuie menționat că în România prima operație pe cord a fost efectuată cu 20 de ani înainte, în anul 1953. Anul trecut, am aniversat acest moment, căruia i-am zis „pod peste timp", încercând să parcurgem performanțele medicale realizate în cei peste 45 de ani, problemele specifice, colaborările interdisciplinare pe care acest centru universitar medical le-a realizat într-o istorie comună cu Universitatea de Medicină și Farmacie, cu implicarea elitelor medicale, printr-un management academic și medical integrat. Primele activități organizate de chirurgie cardiovasculară din centrul medical Târgu Mureș au fost minuțios pregătite de mari specialiști precum: prof. Papai Zoltan, șeful Clinicii de Chirurgie de atunci, prof. Radu Deac și prof. Pop D. Popa, prof. Maros Tiberiu, prof. Nicolae Hortolomei. Peste doi ani, în cadrul acelei Clinici de Chirurgie II unde existau doar două saloane pentru pacienții cardiaci, s-a înființat prima disciplină de chirurgie cardiovasculară, iar atunci când a fost înființat Spitalul Clinic Județean, acum 35 spre 36 de ani, a apărut prima secție de 100 de paturi de chirurgie cardiovasculară, deci demersul academic și cel medic s-au susținut în toși acești ani prin realizările pe care cu toții le cunoaștem și cu care ne mândrim. Evident că această performanță, această cercetare este cunoscută prin realizările momentului, dar nu se cunoaște că mulți ani de zile, în Biobaza Universității noastre, care astăzi este un centru de mare performanță în domeniul patologiei cardiovasculare, înființat de prof. Pop D. Popa, a fost locul unde prof. Deac și un colectiv de specialiști au lucrat mulți ani pe transplantul ortotopic la animale, iar faptul că anul acesta avem 20 de ani de când s-a realizat primul transplant cardiac în Târgu Mures și că suntem singurul centru care realizează constant transplant cardiac, se datorează acestor eforturi poate puțin cunoscute de cei mai mulți dintre noi, dar care au permis în timp crearea a 3 generații de specialiști capabili să dezvolte în continuare performanța medicală în domeniul cardiologiei și chirurgiei cardiovasculare.

Acum 15 ani, am avut bucuria să realizăm la Târgu Mureș prima intervenție pentru malformații cardiace congenitale la copii și acum 14 ani s-a realizat primul centru dedicat chirurgiei cardiovasculare la copii, pentru că am reușit să ne formăm specialiști, chirurgi cardiovasculari, cardiologi, anesteziști, specialiști în terapie intensivă pentru copii, astfel că performanțe de genul intervenții la copii de 600 de grame cu malformații congenitale sau diagnostic prenatal de malformație și în Spitalul Clinic Județean, cu care formăm o structură comună de centru de urgențe medicale de prioritate națională, performanța medicală contribuie la sănătatea semenilor noștri și la salvarea vieții.

Rep.: Pentru că vorbeați despre sănătatea semenilor, când accesăm site-ul Institutului Inimii ne apare mesajul „Noi avem grijă de inima ta!". Cum arată în prezent structura Institutului Inimii și vă rog să ne vorbiți și despre echipa care își desfășoară activitatea în acest centru de excelență.

K.B.: Noi am fost de la început, în viziunea Ministerului Sănătății, o unitate de interes național subordonată Ministerului Sănătății, în structura adecvată unor institute de boli cardiovasculare și transplant, ceea ce presupune secții de cardiologie, de chirurgie cardiovasculară cu blocuri operatorii, săli de operații, secții de terapie intensivă adulți și copii cu unitatea de transplant cardiac în aceste structuri și binențeles, cu ceea ce este unic în structura institutelor naționale. Suntem singurul institut cu secție de cardiologie pediatrică, cu tot ceea ce este specific acestei secții, avem foarte multe laboratoare care permit rezolvarea afecțiunilor cardiovasculare, atât invazive, e vorba despre laboratoarele de cateterism cardiac, de electrofiziologie și cele neinvazive specifice unor tehnici de investigație și tratament. Ceea ce se face la Târgu Mureș în mod constant este și cardiologia intervențională la copii, alături de cardiologia intervențională la adulți, care rezolvă cea mai mare urgență cardiovasculară, infarctul miocardic și sindroamele coronariene, iar la copii, prin cardiologie intervențională, încercăm să facem pași să ne apropiem de performanța europeană a acestei activități, unde foarte multe malformații se rezolvă minim invaziv intervențional, fără să fie nevoie de intervenție decât în anumite etape corective, care sunt spre finalul unor tulburări de dezvoltare embriologică. În permanență, echipele și aceste colective, pentru că tot ceea ce se întâmplă este o muncă de echipă, o performanță a întregului institut, sunt implicate în cele mai noi proceduri, diagnostice și intervenționale, avem posibilitatea să facem numeroase operații minim invazive care scurtează mult perioada de recuperare și dau un alt confort pacientului, mai ales la anumite vârste, să treacă printr-o intervenție pe cord, se lucrează și pe cord bătrân pentru intervenții de revascularizație, nu numai în circulație extracorporală, iar, mai nou, sunt acele proceduri, tehnici hibride, înlocuiri transcateter de valve aortice sau alte proceduri aplicate și la nivelul persoanelor vârstnice cărora reușim să le redăm sănătatea pentru 10-20 de ani, până când tehnologia și cercetarea medicală ne aduce noi provocări și noi posibilități de act medical.

Titlul emisiunii:
IUBCvT Târgu Mureș, centru de excelență în chirurgia cardiovasculară
Invitat: Prof. univ. dr. Klara Brînzaniuc, manager Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Gabriela Boangăr
Data difuzării: 6 mai 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

George Emil Palade, o viață dedicată științei

George Emil Palade, născut la Iași în anul 1912, medic și om de știință american de origine română, specialist în domeniul biologiei celulare, laureat al Premiului Nobel pentru Fiziologie și Medicină, este considerat nucleul biologiei celulare la nivel mondial.

În anul 1974, George Emil Palade a primit Premiul Nobel pentru Fiziologie și Medicină, împreună cu Albert Claude și Christian de Duve, for discoveries concerning the functional organization of the cell that were seminal events in the development of modern cell biology (în traducere: „pentru descoperiri privind organizarea funcțională a celulei ce au avut un rol esențial în dezvoltarea biologiei celulare moderne"), cu referire la cercetările sale medicale efectuate la Institutul Rockefeller pentru Cercetări Medicale).

Elementul esențial al cercetărilor lui Palade a fost explicația mecanismului celular al producției de proteine. A pus în evidență particule intracitoplasmatice bogate în ARN, la nivelul cărora se realizează biosinteza proteinelor, numite ribozomi sau corpusculii lui Palade. Începând cu anul universitar 2019-2020, Universitatea noastră poartă oficial numele celebrului savant George Emil Palade, fiind un demers care susține internaționalizarea.

Maria Besciu, doctor în instoria medicinei, Biblioteca UMF „Carol Davila" din București, ne-a acordat un interviu în care vorbește despre personalitatea de excepție a medicului-cercetător George Emil Palade.

Reporter: V-aș propune, pentru început, să ne faceți o scurtă prezentare a dumneavoastră.
Maria Besciu: Eu sunt bibliotecară la Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila" din București din anul 1983. Am urmat cursurile Facultății de Drept „Titu Maiorescu" din București, după aceea am susținut o specializare în Criminalistică - Drept Penal. În momentul în care m-am angajat la Universitatea de Medicină, fiind o tânără de 21 de ani, profesând un an de zile ca profesor de chimie în județul Dâmbovița, mi-am dorit foarte mult o carieră didactică. Din anul 2002, timp de 17 ani, am fost profesor la Școala Postliceală „Carol Davila" din București. Totodată, mi-am propus să cunosc personalitățile care au marcat Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila" din București. În anul 2015, am avut marea șansă să pot susține un doctorat în istoria medicinei.

Rep.: De ce l-ați studiat pe George Emil Palade? Care sunt cele mai interesante aspecte pe care le-ați descoperit despre ilustrul savant în decursul cercetării dumneavoastră?

M.B.: Ca cercetător în istoria medicinei, nu puteam să nu-l studiez pe ilustrul savant. Este singurul român care a reușit această performanță în medicină. Pot să afirm că George Emil Palade a fost un român frumos. Afirmația aceasta a fost făcută și de către doamna academician Maya Simionescu care a lucrat timp de nouă ani cu ilustrul savant. George Emil Palade s-a născut în anul 1912 la Iași dintr-o familie de profesori. A fost un copil eminent, din clasa întâi până la sfârșitul liceului a luat numai nota 10. În momentul în care în anul 1930 a dat examenul de admitere la Facultatea de Medicină din București s-a creat rumoare, colegii se întrebau cine este acest Palade care a obținut numai 10. (...) Între anii 1930 și 1936 își face studiile de medicină și rămâne la Catedra de Anatomie, condusă de profesorul Francisc Rainer, care îl numește pe Palade sclipirea din medicina românească. Marele profesor Rainer, întemeietorul Institutului de Antropologie din București, îl apreciază în mod deosebit pe George Emil Palade și îi arată o piesă anatomică rară – un rinichi de delfin și îi spune că aceasta este o temă extraordinară pentru o teză de doctorat. George Emil Palade își dă seama de această oportunitate și împreună pornesc la drum în alcătuirea tezei de doctorat. Va lucra patru ani la teza de doctorat, se vor face două expediții pe Marea Neagră. În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, George Emil Palade a fost medic militar, după care a decis să facă cercetare. După moartea profesorului Rainer, în anul 1944, va veni la catedră profesorul Grigore T. Popa, care îl îndeamnă pe George Emil Palade să obțină o bursă de studii în străinătate. În anul 1946, George Emil Palade s-a căsătorit cu Irina Malaxa și chiar în ziua în care s-a căsătorit a plecat cu un vas comercial în America. Acolo a fost șansa vieții lui pentru că l-a întâlnit pe profesorul Albert Claude. A luat-o de la zero, a mai susținut un doctorat în anii 50, pentru ca mai târziu George Emil Palade, Albert Claude și Christian de Duve să primească Premiul Nobel pentru organizarea structurală și funcțională a celulei. După ce a început cercetarea la Institutul Rockefeller a avut șansa de a avea un microscop electronic pentru a cerceta celula, iar în anul 1953 a descoperit ribozomii, care s-au numit inițial corpusculii lui Palade. Pentru că era un om extrem de modest, a decis, în anul 1958, ca această descoperire a

lui să fie numită ribozom. În anul 1968, Irina Malaxa moare, iar el se va recăsători cu Marilyn Farquhar, biolog de excepție la Institutul Rockefeller. (...) Savantul nu a uitat de România, vizita țara noastră destul de des, eu am avut onoarea de a-l vedea, în anul 1992, când a vizitat Facultatea de Medicină din București.

Rep.: După cum știți, Universitatea noastră poartă numele George Emil Palade. Cum vedeți dumneavoastră acest demers?
M.B.: Nu pot decât să felicit Universitatea pentru acest demers și să spun că sunt foarte încântată și plăcut surprinsă să știu acest lucru. Este o datorie de onoare a noastră, a tuturor, să facem cunoscut numele savantului și trebuie să ne gândim că George Emil Palade este universal. Toți avem acești ribozomi descoperiți de George Emil Palade. Totodată, doresc să vă mulțumesc pentru invitația pe care mi-ați făcut-o la Zilele Universității. Aș vrea să mai spun despre George Emil Palade că nu și-a uitat niciodată profesorii, începând din liceu – îndrăgea foarte mult istoria și latina. Spunea că latina l-a ajutat foarte mult în denumirile pe care le-a dat descoperirilor științifice.

Titlul emisiunii:
George Emil Palade, o viață dedicată științei
Invitat: Maria Besciu, doctor în istoria medicinei, Biblioteca Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila" din București
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Dr. Cătălin Moise Dogar
Data difuzării: 22 decembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Facultatea de Medicină în Limba Engleză, prezent și viitor

Decanul Facultății de Medicină în Limba Engleză din cadrul UMFST Târgu Mureș, conf. univ. dr. Simona Mureșan, ne vorbește, într-un interviu, despre această nouă facultate, despre sistemul de admitere, procesul educațional și obiectivele pentru viitorul apropiat.

Reporter: V-aș propune să începem discuția noastră prin a ne face o prezentare a Facultății de Medicină în Limba Engleză. Când s-a înființat și ce programe de studii cuprinde aceasta?

Conf. univ. dr. Simona Mureșan: Facultatea de Medicină în Limba Engleză este practic cea mai nouă structură academică din cadrul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade" din Târgu Mureș. Aceasta a devenit funcțională începând cu luna septembrie a anului academic 2019-2020, iar în prezent are în structura sa două programe de studii de licență de lungă durată. Practic, este vorba despre programul de studii Medicină în Limba Engleză cu 150 de locuri autorizate și noutatea pe care am adus-o anul acesta în lumea academică națională și de ce nu internațională este programul de studii Medicină în Limba Engleză, iar activitatea se desfășoară într-un campus secundar al universității noastre, la Hamburg, în Germania, tot pentru 150 de studenți.

Rep.: Ce ne puteți spune despre admiterea la această facultate, în ce constă, atât la Târgu Mureș, cât și la Hamburg?

S.M.: Este un proces de admitere extrem de riguros care respectă integral legislația românească în ceea ce privește admiterea studenților internaționali la studii în învățământul superior, în domeniul medicină. Aceasta are o parte comună pentru cele două programe și câteva elemente particulare. Partea comună este aprecierea dosarului personal al fiecărui aplicant care conține, pe lângă actele de studii, cu note și medii, care să ne permită ulterior o clasificare, multe dovezi ale activităților extracurriculare, de voluntariat din domeniul medical sau alte realizări personale pe care aplicantul respectiv le-a acumulat în activitatea sa școlară, gimnazială, liceală. Pe baza acestora, pentru programul de studii Medicină, se completează o grilă, se acumulează un punctaj și se face o clasificare. Această parte este comună atât pentru studenții din Hamburg, cât și pentru cei din Târgu Mureș. Pentru programul din Târgu Mureș, partea a doua constă în testarea abilităților lingvistice. Aceasta se desfășoară de către o echipă foarte antrenată de cadre didactice din universitatea noastră cu experiență de peste 10 ani. Vorbim despre un interviu care se desfășoară online, astfel încât este evitată deplasarea la Târgu Mureș a acestor aplicanți.

În Hamburg, partea aceasta este oarecum mai specială, și anume am integrat în procesul de admitere un test special, un test standardizat, care se practică de mult timp în universitățile vorbitoare de limbă germană. Este un text mixt care testează cunoștințele generale de biologie, fizică și chimie, precum și abilitățile lingvistice. Acest test se poate desfășura în mai multe locații din Germania, respectiv Austria, candidații noștri participă, iar nouă ne sunt comunicate rezultatele. Comisia de admitere constituită în cadrul facultății analizează aceste rezultate, le cumulează cu dosarul personal și astfel se realizează clasificarea studenților și, în final, decizia de admis/respins.

Rep.: Să înțeleg că deja a început recrutarea pentru studenții care vor învăța în anul universitar următor?

S.M.: Da, în ceea ce privește studenții internaționali, abordarea universității noastre este să efectuăm o admitere în două etape, și anume: etapa early admission, care se desfășoară pe parcursul anului universitar precedent și care este destinată acelor studenți care doresc să își securizeze oarecum un loc de învățământ în programele noastre. Acest proces de admitere se va deschide în luna martie pentru aplicanții din Târgu Mureș, iar la Hamburg procesul este în desfășurare. Etapa finală este cea din luna septembrie și este dedicată în special absolvenților din anul în curs, care doresc să devină imediat studenții facultății noastre.

Rep.: Ați menționat de acest sistem de early admission, unic în România la nivelul universităților tradiționale de medicină și farmacie.

S.M.: Am fost inițiatorii acestui demers, s-a dovedit a fi unul eficient și probabil va fi preluat și în alte instituții.

Rep.: Cum se desfășoară procesul educațional la

Hamburg și ce feedback-uri primiți din partea studenților și din partea cadrelor didactice?
S.M.: Proiectul de la Hamburg este o provocare pentru noi, cadrele didactice, pentru studenți și pentru lumea academică națională, care a încercat să facă un proiect modern și inovator, care să schimbe oarecum sistemul educațional medical. La o primă vedere, dacă am compara cele două curricule, din Târgu Mureș și din Hamburg, ele sunt asemănătoare, studenții noștri vor primi diplome și vor deține aceleași competențe și abilități. Dacă parcurgem orarele de studiu, vom vedea că există niște diferențe. Prima abordare vizibilă este abordarea modulară. Practic, în Hamburg, activitatea didactică se desfășoară pe parcursul a două semestre, conform standardului, dar fiecare semestru conține două module. Aceste module au o durată de 7, respectiv 6 săptămâni și sunt completate, în primii ani, de un modul de 2 săptămâni ce se desfășoară la Târgu Mureș. Practic, este completată activitatea academică a studenților cu anumite stagii care nu se pot desfășura în Germania, de exemplu în anul I, studiul cadaveric la Anatomie. Pe parcursul fiecărui modul, studenții au activitate didactică extrem de intensă, combină în paralel 3-4 materii de studiu, iar la finalul celor 6, respectiv 7 săptămâni totul se finalizează printr-o săptămână de sesiune, în care studenții susțin examenele finale, își obțin notele, urmând ca ulterior să își continue activitatea didactică împreună cu alte cadre didactice, într-un alt modul și cu alte materii.
Pentru cadrele didactice a fost o experiență extrem de interesantă. În primul rând, este bucuria de a participa într-un proiect nou, de a preda într-un mediu extrem de modern și adecvat la standarde internaționale. Primele cadre care au predat la Hamburg sunt cadre didactice cu experiență, care încă din anul 2008 au predat studenților internaționali, astfel încât cunoșteau profilul acestui tip de student. Ele s-au întors acasă încântate, pentru că motivația studenților este una foarte ridicată, iar acest lucru le dă și lor o energie, ritmul de predare fiind unul intens. Practic, cadrele didactice se întâlnesc zilnic cu studenții în grupe mici, ceea ce înseamnă că ajung să se cunoască pe nume, să realizeze o relație de prietenie extrem de benefică atât pentru ele, cât și pentru studenți.

Rep.: De unde provin studenții care învață la campusul din Hamburg și câți studenți studiază în prezent la Facultatea de Medicină în Limba Engleză?
S.M.: În momentul de față, avem 115 studenți înmatriculați la Hamburg, 80% dintre aceștia sunt din Germnia, însă avem și studenți internaționali din Canada, Peru, Finlanda, Danemarca. În prezent, la Facultatea de Medicină în Limba Engleză studiază 715 studenți, un număr mare, iar ceea ce este mai onorant pentru noi este faptul că acești peste 700 de studenți provin din peste 50 de țări, așa cum se vede pe esplanada din fața universității, unde sunt expuse drapelele acestor țări și ne mândrim de acest lucru, fiindcă demonstrăm faptul că UMFST este o universitate cunoscută la nivel internațional.

Rep.: La final, aș dori să vă întreb dacă doriți să transmiteți un mesaj studenților?
S.M.: Mi-ar plăcea să le transmit un lucru, să fie convinși că noi, cadrele didactice și administrația, știm că ei au un statut foarte special și într-un fel îi invidiem. Să ai 18-20 de ani, să părăsești atmosfera caldă de acasă, țara din care provii și să călătorești mii de kilometri pentru a-ți împlini visul de a deveni medic, fie că vorbim de Hamburg sau de Târgu Mureș, este un lucru de admirat. Îi considerăm curajoși și ne dorim ca toate deciziile pe care le luăm să graviteze în jurul lor.

Titlul emisiunii:
Facultatea de Medicină în Limba Engleză, prezent și viitor
Invitat: Conf. univ. Simona Mureșan, decan Facultate Medicină, Limba Engleză
Moderator: Teodora Mîndru
Redactor: Dr. Cătălin Moise Dogar
Data difuzării: 19 ianuarie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Despre *Studii umaniste medicale* cu Marisa de Andrade

Marisa De Andrade este lector la Universitatea din Edinburgh în cadrul Facultății numite School of Health in Social Science (HiSS) și director adjunct la Centre for Creative-Relational Inquiry (CCRI). Bogata sa experiență inițială în teatru, dans, jurnalism de investigație și radio, combinată cu cercetarea în domeniul politicilor de sănătate, a dus la lansarea, împreună cu o echipă interdisciplinară din HiSS, a unui masterat avangardist intitulat "Health Humanities & Arts". O altă realizare remarcabilă este proiectul "Measuring Humanity". Despre experiența sa profesională, despre masteratul și proiectul amintit anterior ne-a vorbit în interviul de mai jos.

Reporter: Studiile în domeniul disciplinelor umaniste (de exemplu, literatură, drept și economie) și cele din domeniul medical au fost mult timp desfășurate separat. În ultimii ani, s-a înregistrat un interes din ce în ce mai mare pentru îmbinarea acestora și astfel a apărut o disciplină nouă numită Medical Humanities (Studii umaniste medicale). Despre ce este vorba în acest domeniu interdisciplinar?

Marisa De Andrade: Studiile umaniste medicale sunt încă la început. De fapt, acestea au avut o perioadă de gestație chiar mai lungă decât Studiile umaniste din sănătate (Health Humanities), domeniul în care noi ne situăm la Universitatea din Edinburgh. Dar aveți dreptate. Totul a început de la conștientizarea faptului că trăim în paradigme diferite și în lumi diferite. Domeniul Studiilor umaniste medicale presupune explorarea medicinei folosind disciplinele umaniste, artele cu precădere. Adică nu abordăm medicina în sensul tratării unui pacient, ci gândim îngrijirea pacienților, cercetarea și politicile de îngrijire ale pacienților folosind arta scrierii, teatrul, dansul etc. Această abordare se constituie într-o metodologie ce poate avea un efect vindecător, poate contribui la conferirea unei stări de bine, poate fi un instrument de predare sau un mod de a transmite cunoștințe. Prea des artele sunt văzute ca fiind la coada unui demers. Adică realizăm ceva științific important și, eventual, îl comunicăm prin intermediul artelor. Pe noi ne interesează în ce fel artele însele pot fi un vehicul. În cercetarea mea folosesc artele nu doar ca metode, ci ca metodologii. Sunt interesată ce înseamnă cunoaștere, de ce această cunoaștere înseamnă lucruri diferite pentru

oameni diferiți, cum poate acest tip diferit de cunoaștere generată prin intermediul teatrului, muzicii sau dansului să fie la fel de importantă, dacă nu chiar mai importantă în cazul anumitor comunități, ca datele științifice. Eu numesc rezultatele acestei cunoașteri dovezi. Deci avem abordări diferite și suntem dornici să explorăm toate aceste modalități diferite, inclusiv cum putem folosi studiile umaniste din sănătate (Health Humanities) ca să provocăm dezbateri despre justiția socială sau putere.

Rep.: Tocmai ne-ați spus că artele pot fi folosite pentru a îmbunătăți sănătatea și starea de bine în diferite comunități. Unul din proiectele dumbeavoastră a fost să transformați ceea ce faceți în acest domeniu în educație și ați creat un masterat la Universitatea din Edinburgh. Povestiți-ne mai mult despre acest masterat intitulat "Health Humanities & Arts".

M.D.E.: A durat câțiva ani realizarea lui. Am lucrat cu alți oameni care sunt parte din echipă, ceilalți fiind la fel de importanți. Noi avem o istorie puternică la universitatea noastră în privința utilizării abordărilor umaniste în știință și am descoperit că oamenii făceau asta separat. Cineva care lucra la niște studii despre alcool folosea fotografia, avea un proiect numit PhotoVoice. Eu studiam bolile necomunicabile; prin intermediul teatrului, al muzicii și al dansului studiam experiențe legate de sănătate și starea de bine în rândul populațiilor etnice minoritare. Amy Chandler explora suicidul și autoagresiunea folosind abordări legate de artă. Ceea ce a reușit acest program de masterat să facă a fost să strângă laolaltă pe toți acești specialiști și abilitățile lor pentru a crea un masterat de cercetare, ce oferă studenților posibilitatea de a explora o zonă specifică de interes, probleme de sănătate folosind mijloace diferite. [...] Avem multe abordări diferite ale subiectului. Vorbim despre sociologie, despre antropologie. Eu însămi folosesc etnografia în munca și cercetarea mea. Avem și oameni interesați să folosească istoria, istorici în domeniul medical. [...] Amy Hardy este o producătoare de filme documentare premiată. Ea are un curs numit

Film Medicine, despre cum să creezi povești prin intermediul filmului. Jonathan Wyatt, director la Centre for Creative-Relational Inquiry, este psihoterapeut, iar el folosește scrierea ca formă de investigare. [...] Masteratul acesta nu îți va oferi posibilitatea să fii „umanist medical". Nici măcar nu există încă această profesie, dar absolvenții ajung să abordeze profesiile lor în mod mai particular. Ajung să lucreze în domeniul politicilor de sănătate publică, în domenii care practică îmbunătățirea stării de sănătate. Unii oameni sunt interesați de jurnalism medical, în comunicare în sănătate sau în promovarea sănătății, altii în domeniul istoriei din perspectiva aspectelor ce țin de medicină și sănătate. Unii sunt artiști ce se focusează pe probleme de sănătate. Pe cât de variate sunt domeniile din care vin la masteratul nostru, pe atât de variate sunt cele în care se pot întoarce în momentul în care îl absolvă. Perspectivele sunt deschise. E cum vrei să-l modelezi. L-am creat în așa fel încât să fie deschis și să ofere celor interesați posibilitatea să-și modeleze studiile în funcție de propriile perspective de carieră.

Titlul emisiunii:
Despre Studii umaniste medicale cu Marisa de Andrade
Invitat: Lect. univ. dr. Marisa De Andrade, Universitatea din Edinburgh
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Data difuzării: 3 noiembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Ziua Școlii Ardelene (11 octombrie)

Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean este doctor în istorie al Universităţii din Cluj cu teza „Studenţi români la instituţiile de învăţământ din Transilvania, Ungaria şi Slovacia în perioada dualismului austro-ungar”. Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean este specialist în istoria modernă a României, a publicat opt cărţi şi peste 60 de studii în reviste şi volume apărute în ţară şi străinătate, dintre care menţionăm: Istoria formării intelectualităţii româneşti din Transilvania şi Banat în epoca modernă, care distinsă cu Premiul „Gheorghe Barițiu” al Academiei Române. Într-un interviu, prof. univ. dr. Cornel Sigmirean ne vorbește despre semnificația zilei de 11 octombrie, despre ce a reprezentat Școala Ardeleană.

Reporter: De ce este important să marcăm printr-o zi specială Școala Ardeleană? Ce a reprezentat Școala Ardeleană?

Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean: Mulți oameni își pot pune întrebarea de ce Școala Ardeleană figurează în calendarul evenimentelor unui an de zile. Sunt foarte multe personalități în patrimoniul nostru și multe evenimente culturale, dar cred că puține pot rivaliza cu ceea ce a reprezentat Școala Ardeleană, o întreagă mișcare culturală și politică. Nu se rezumă doar la cei patru corifei pe care fiecare dintre noi îi știm: Petru Maior, Gheorghe Șincai, Samuil Micu și Budai Deleanu. Vorbim despre un fenomen pe care aș îndrăzni să spun că îl putem așeza la mijlocul secolului al XVIII-lea, pe care îl putem considera finalizat, deși nu a avut un sens teologic la mijlocul secolului al XVX-lea din 1740 – 1750, până la 1848 – Revoluția din Transilvania, Revoluția Națională, deci un întreg fenomen, pentru că Școala Ardeleană anunță renașterea națiunii române, atât prin petițiile pe care Inocențiu Micu-Klein, Episcopul de la

Titlul emisiunii:
Ziua Școlii Ardelene (11 octombrie)
Invitat: Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean, vicepreședintele Senatului UMFST, Târgu Mureș (2016-2020)
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Dr. Iuliu Cocuz
Data difuzării: 13 octombrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

Blaj, le-a trimis Vienei, Curții de la Viena, Împărătesei Maria Tereza, cât și din fenomenul care s-a născut la Blaj – Școlile Blajului. La nivel simbolic, 11 octombrie a fost ziua în care s-au deschis școlile, apoi prin opera învățaților Școlii Ardelene, ideologii școlii naționale, iar apoi între proiectul național care s-a născut pe opera lor și încercarea de a crea un cadru politico-național pentru România la 1848. Acestea reprezintă etape ale acestui fenomen, deci cred că nu trebuie să fie nimeni supărat că Școala Ardeleană beneficiază de o zi specială. Este o zi în care ne regăsim cu toții, atât cei din Transilvania, cât și cei din Moldova și Țara Românească, românii de pe întreg teritoriul pământului românesc pentru că opera lor s-a adresat tuturor.

Rep.: Ați menționat deja patru reprezentanți de marcă ai Școlii Ardelene și aș vrea să îi repet: Petru Maior, Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Inocențiu Micu Klein, Ion Budai Deleanu și ar mai fi Episcopul Petru Pavel Aron. De fapt, sunt șase nume rezonante, mai ales pentru cei care locuiesc în Târgu Mureș, în județul Mureș, dar și județele transilvănene, în care multe instituții poartă numele acesotr învățați.

C.S.: Da, într-adevăr, la o primă întâlnire indirectă cu Școala Ardeleană, cu ceea ce a reprezentat cultura Școlii Ardelene, reperele noastre rămân cei patru, în primul rând, cu toate că la Cluj grupul statuar reține doar trei în fața universității. Vreau să fac o paranteză. La Târgu Mureș, este pregătit un grup statuar dedicat Școlii Ardelene, unde sunt cuprinși cei patru. Aveți dreptate, putem merge la 6-7-8, sunt mai mulți. Este o întreagă mișcare care îi cuprinde pe episcopii de atunci, Petru Pavel Aron și Grigore Maior, unchiul lui Petru Maior, Vicarul din Năsăud, și mulți alți episcopi. Fiecare dintre ei a contribuit prin ceva special. Petru Pavel Aron a creat școlile, practic acolo a fost fântâna darurilor, de acolo au început să plece tinerii pregătiți, acolo a început renașterea națională, a fost prima școală românească pe trei cicluri care a pregătit preoți învățători. Mă gândesc la Grigore Maior, de exemplu, care a fost și el episcop, care a studiat la Roma, a fost printre primii bursieri trimiși de Samuil Micu la Roma, unde a făcut un doctorat despre Newton. Este unul dintre primele doctorate și foarte puțini români știu că întâmplător s-a găsit târziu teza lui de doctorat despre Newton făcută cu un profesor francez.

Mihai Eminescu, între mit şi realitate

Lect. univ. dr. Dumitru-Mircea Buda este poet, critic literar contemporan, eseist şi editorialist. Acesta ocupă funcţia de şef de departament în cadrul Facultăţii de Ştiinţe şi Litere „Petru Maior”. Anterior acestei funcţii, lect. univ. dr. Dumitru-Mircea Buda a fost prodecan al facultăţii timp de patru ani, în perioada 2016 – 2020. Într-un interviu, lect. univ. dr. Dumitru-Mircea Buda vorbeşte despre Mihai Eminescu, între mit şi realitate.

Reporter: Generaţii după generaţii au crescut cu poeziile lui Mihai Eminescu în programa disciplinei Limba şi Literatura Română, de aceea în imaginarul colectiv Mihai Eminescu are o reprezentare de semizeu, de sfânt laic, toată lumea cunoaşte sintagmele „poetul nepereche” sau „Luceafărul poeziei româneşti”. Ce părere aveţi despre această imagine a poetului?

Lect. univ. dr. Dumitru-Mircea Buda: Aveţi dreptate, fără îndoială, Eminescu a trecut prin mai multe procese succesive de mitizare, demitizare, mistificare şi într-adevăr cultura română şi-a construit în Eminescu un reper fundamental. Este un subiect strivitor şi vă mărturisesc că e o provocare să vorbim despre Eminescu, tocmai din cauza acestui balast uriaş de receptare de toate tipurile pe care le-a avut. Ca un detaliu, de la momentul 1866, când debutează la revista „Familia”, Eminescu semnează toată viaţa lui „Em. Eminescu”. „Em” de la „Mihail”, însă noi ni l-am fixat drept Mihai Eminescu, aşadar un nume românizat, pe care mai apoi şi alţi membri ai familiei şi-l arogă şi de asemenea un prenume care ni-l face mai familiar şi din nou mai modern, pentru că Mihail este mai arhaic. Poate că putem înţelege de ce Eminescu este un poet atât de relevant pentru noi, dacă ne amintim o mică teorie despre importanţa grupurilor literare şi a grupurilor de prestigiu pe care o face Sorin Adam Matei, care ne explică foarte limpede cum un poet de talia lui Eminescu, prin influenţa unui grup de presiune, cum este Junimea, grup care-ntr-un chip aproape miraculos ajunge să-şi subordoneze instituţiile de putere culturală în câtva timp (şi sunt nişte intelectuali tineri, ”in their twenties”), cum printr-un asemenea mecanism ajunge Eminescu să devină cel care este, inclusiv mitul eminescian începe să fie construit.

Rep.: Acum să ne referim la curentul numit romantism, deşi cronologic viaţa lui nu se suprapune cu romantismul. În perioada în care el a trăit şi în perioada în care el a creat, curentul dominant era realismul. Şi cu toate acestea, el este un poetic romantic major, un ultim romantic european. Vă rog să ne spuneţi cum stau lucrurile.

D.M.B.: Eminescu a fost foarte receptiv mai ales la romantismele europene pe care istoricii literari le reunesc sub sintagma High Romanticism, el a asimilat aceste poetici occidentale, creaţia sa aparţinând unui romantism românesc, să spunem, decontextualizat, dacă e să ne referim la viziunea globală asupra literaturii occidentale, care era, la acel moment, deja la vârsta baudelairiană. Dar romanticii din al doilea val au o profunzime extraordinară tocmai pentru că aceştia sunt, de fapt, primii moderni autentici, cei care într-un fel inventează modernismul […] Altminteri, e foarte interesant gustul lui Eminescu pentru trecut, pasiunea pentru istoria naţională (a încercat chiar să construiască un panteon de voievozi români), lucru care e mai vizibil în teatrul său decât în poezie, unde există şi o raportare la Shakespeare, pe care îl numeşte, într-o poezie postumă, „Cărţile”, „prieten drag al sufletului meu”. La acestea se adaugă nostalgia regresivă pentru copilărie, melancolia ca o stare fundamentală, toate ţinând de structura romantică a sensibilităţii lui Eminescu. Sunt şi deosebiri importante, pentru oricine se apropie de Eminescu e evident că el e diferit de Leopardi, dar asta este ceea ce îi dă specificitate şi putere ca poet.

Rep.: Eminescu a fost inspirat în a scrie şi a include iubirea în poeziile sale din relaţia pe care e avut-o cu Veronica Micle, cu care a avut o corspondenţă de dragoste şi nu numai, dar şi o relaţie care are arât accente demonice cât şi accente de extaz. Nu-i aşa?

D.M.B.: Imaginea iubirii lor, de 14 ani, copleşeşte şi acoperă şi alte iubiri ale poetului. De pildă, Theodor Ştefanelli, coleg şi prieten al lui Eminescu, aminteşte de Eufrosina-Lena Popescu, o fată de optsprezece ani, de o frumuseţe răvăşitoare, care făcea parte din trupa lui Pascaly în vremea în care Eminescu era copist, sufleur acolo, cea care se pare că ar fi fost cea căreia Eminescu i-a închinat versurile din „La o artistă” sau „Amorul unei marmore”, apărute în Familia pe la 1868. Dar în Veronica se coagulează un prototip de feminitate adorată de Eminescu şi se topesc în ea fiinţele tuturor iubitelor de dinainte şi de după, ale celor posibile şi virtuale.

Titlul emisiunii:
Mihai Eminescu, între mit şi realitate
Invitat: Lect. univ. dr. Dumitru-Mircea Buda
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca **Redactor:** Anca Rusu
Data difuzării: 2 februarie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Curs de Perfecționare în Parodontologie-Implantologie

Invitații noștri au o vastă activitate de pregătire a medicilor din Franța și România în domeniul Parodontologiei și Implantologiei. Dr. Paul Mattout este profesor abilitat, autor a numeroase cărți și publicații, a susținut comunicări în întreaga lume, a fost președinte al Societății Franceze de Parodontologie, este președinte al Grupului Educațional în Parodontologie și Implantologie (GEPI) și redactor șef al Jurnalului de Parodontologie și Implantologie (JPIO). Dr. Maria-Cristina Vaida, doctor în științe medicale, este responsabilă de conferințe și lucrări practice în cadrul GEPI, membră a Societății de Parodontologie-Implantologie din Franța, membră a comitetului de redacție al JPIO.

Reporter: Stimați invitați, sunt onorată de prezența dumneavoastră, în calitate de lectori ai Cursului de Perfecționare în Parodontologie-Implantologie, care se desfășoară zilele acestea în cadrul UMFST.
Dr. Maria-Cristina Vaida: Ne bucurăm să fim prezenți într-un centru universitar în care se vrea performanță și excelență și că putem aduce aici experiența noastră. Am avut șansa să mă formez, timp de aproape 20 de ani în Franța, alături de domnul profesor Paul Mattout, care este inima Grupului Educațional în Parodontologie și Implantologie.
Dr. Paul Mattout Vreau să mulțumesc întregii echipe, domnului rector, doamnei decan, pentru primirea călduroasă și să vă felicit pentru organizarea campusului universitar.

Rep.: Cursul de Perfecționare în Parodontologie-Implantologie se va defășura sub forma a două seminarii pe parcursul anului 2019 (3-6 iunie și 9-12 decembrie 2019), în cadrul Centrului Integrat de Medicină Dentară al Facultății de Medicină Dentară. Vă rog să ne spuneți câteva cuvinte despre ceea ce înseamnă pregătirea pe care o oferiți prin acest curs.
P.M.: Am ales împreună cu doamna conferențiar Lazăr tema acestui curs, în așa fel încât participanții să primească baze solide în parodontologie, pe care un practician trebuie să le aibă atunci când practică parodontologia și înainte de a începe implantologia. Programul cuprinde cursuri teoretice legate de diagnosticul și tratamentul afecțiunilor parodontale și cursuri practice, cu manopere efectuate pe mandibule de animal și prezentarea unor cazuri clinice (video intervenții chirurgicale, pas cu pas).

Rep.: Cursul se adresează tinerilor medici, tuturor celor care vor să specializeze în Parodontologie. Ați cuprins în programul cursului formarea pe care o faceți în Franța în vederea obținerii atestatului în Parodontologie?
M.C.V.: În Franța, pentru că nu există titlul de medic specialist în parodontologie, se acordă un atestat, iar GEPI, de 22 de ani, este un centru de referință în această formare, în colaborare cu Universitatea din Paris. Programul cursului de perfecționare de la Târgu Mureș cuprinde etapele formării medicilor din Franța.
P.M.: Am să detaliez eu puțin programul formării pe care o parcurgem. Ciclul de formare cuprinde două seminarii a câte patru zile. În primul seminar, care se derulează acum, am început cu bazele parodontologiei-histologice, fiziologice- pentru a pleca la drum cu cunoștințe fundamentale bine structurate, în abordarea patologiei parodontale. Știm că bolile parodontale se caracterizează printr-o distrucție tisulară, cea osoasă fiind foarte greu de regenerat. În formarea pe are o oferim, bazată pe experiența noastră practică, susținem folosirea osului autogen, iar pentru regenerarea tisulară ghidată a membranelor neresorbabile, fără utilizarea unor materiale exogene, de substituție osoase. Mulți medici pot fi atrași de anumite materiale, în special de substituție osoasă, dar cunoașterea bazelor fundamentale conferă o conștiință profesională în alegerea opțiunii terepeutice.

Rep.: Am să vă întrerup puțin, pentru că acesta este principalul motiv pentru care am dorit să fiți prezenți la Târgu Mureș, pentru formarea tinerilor medici, pe baza unor principii fundamentate biologic și având mulți ani de experiență în activitatea practică.
P.M.: În acest prim seminar s-a început cu bazele fundamentale pentru a realiza o depoluare a participanților de o serie de idei false, comerciale și pentru o înțelegere mai bună cunoștințelor din al doilea seminar. Acesta va

fi structurat pe partea de reconstrucție mucogingivală și osoasă parodontală și periimplantară. Vom merge spre domeniul implantologiei care este și mai poluat cu o serie de produse și vom prezenta tehnicile pe care le utilizăm în reconstrucția osoasă perimplantară, dar și rezultate pe care le-am obținut. În ultima perioadă, urmare a inserării unui număr tot mai mare de implante dentare, au apărut și afectiunile perimplantare, care nu existau până acum. Vom prezenta tehnica de regenerare osoasă ghidată pe care noi o utilizăm zi de zi în tratamentul afecțiunilor perimplantare, care este reproductibilă, are rezultate bune, previzibile și durabile în timp. Vom vedea cum se poate realiza o implantologie de calitate, conform principiilor lui Branemark, părintele implantologiei dentare moderne.

Rep.: Alături de dumneavoastră, în cursul zilei de ieri, am avut ca invitat, cu o prelegere, pe doamna prof. dr. Alexandra Roman, șef al Catedrei de Parodontologie, UMF Iuliu Hațieganu din Cluj Napoca, cu care am format o echipă în demersul nostru de a forma specialiști cât mai buni în Parodontologie. Aș vrea să vă mulțumesc pentru prezența dumneavoastră la Târgu Mureș, să vă asigurăm de prietenia noastră, de faptul că suntem deosebit onorați să vă avem aici.
M.C.V., P.M.: Vom reveni întotdeauna cu mare drag, pentru că, dincolo de profesie, simțim o legătură de prietenie.

Titlul emisiunii:
Curs de Perfecționare în Parodontologie-Implantologie
Invitat: Dr. Paul Mattout și Dr. Maria-Cristina Vaida (Groupe d'Etude en Parodontologie et Implantologie, Marsilia, Franța)
Moderator: Conf. univ. dr. Luminița Lazăr
Redactor: Conf. univ. dr. Luminița Lazăr
Data difuzării: 16 iunie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Clasificări universitare internaționale

Într-un interviu, prof. univ. dr. habil. ing. Liviu Moldovan, prorector științific al Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade" din Târgu Mureș, ne vorbește despre clasificările universitare internaționale.

Reporter: În data de 3 decembrie 2019, a fost dat publicității clasamentul intitulat Green Metric, conform căruia Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade" din Târgu Mureș este cea de-a 79-a universitate cea mai sustenabilă din lume în 2019, fiind poziționată pe locul întâi în rândul universităților participante din România. Vă rugăm să ne vorbiți puțin despre ce inseamnă acest clasament și ce înseamnă această poziție care ne onorează.

Prof. univ. dr. habil. ing. Liviu Moldovan: În primul rând, vrea să remarc infrastructura creată, organizarea pentru acest subiect de ranking universitar, încadrarea unui compartiment de specialitate în cadrul universității, care are ca obiectiv promovarea și poziționarea cât mai favorabilă în anumite ranking-uri academice. Ca urmare a fuziunii celor două universități, s-a alcătuit acest compartiment a cărui activitate a început în urmă cu aproximativ un an, iar primele rezultate încep să se vadă prin poziționări fruntașe, cum ar fi clasamentul Green Matric, în care universitatea este poziționată pe locul 79 mondial și locul 1 național, la o mare distanță față de următoarea clasată, și anume UBB din Cluj, care este pe poziția 317. Acesta este un rezultat de excepție care ne onorează și care demonstrează eforturile conjugate ale tuturor celor implicați în evaluarile academice.

Rep.: Ce înseamnă că o universitate este sustenabilă?

L.M.: Sustenabilitatea înseamnă grija pentru mediu, pentru modul în care universitatea este integrată în raport cu comunitatea locală, comunitatea academică, toate măsurile pe care aceasta le ia pentru dezvoltarea durabilă a întregului glob.

Rep.: Acesta nu este un clasament care să vizeze activitatea științifică sau didactică a universității, însă din punctul meu de vedere este un clasament care reflectă faptul că universitatea noastră are niște valori umaniste autentice. Respectă nu numai natura, ci și calitatea vieții, calitatea vieții resursei umane, respectă generațiile următoare. Și acest lucru este reflectat prin diverse acțiuni, dar foarte interesant este reflectat prin faptul că se înglobează această atitudine în predarea și educația pe care o oferă universitatea generațiilor de studenți.

L.M.: Așa este. Evaluările care se fac în cadrul Green Metric au în vedere, în primul rând, comportamentul ecologic al universității în raport cu mediul înconjurător, în raport cu comuniatea locală, în raport cu toți furnizorii pe care îi are universitatea și, la rândul ei, instituțiile cărora le furnizează absolvenți. Este văzut acest lanț combinat al universității în raport cu ceea ce este în amonte și în aval de universitate, fiind evaluat preponderent comportamentul ecologic al universității în ceea ce privește infrastructura, grija față de mediu dar și componenta educațională, măsura în care în cursurile universitare sunt integrate aspecte de ecologie, de grija față de mediu, de protecția generațiilor viitoare.

Rep.: În anul 2019, UMFST a intrat pentru prima dată într-un clasament din Spania, care se numește SCImago. Acest clasament conține 6.459 de instituții, iar universitatea noastră ocupă locul 736 la nivel mondial și locul 8 la nivel național. Vorbiți-ne puțin despre acest clasament SCImago.

L.M.: Clasamentul SCImago are în principal trei componente, o primă componentă este dedicată cercetării cu o pondere de 50% , cea de-a doua este dedicată inovării cu o pondere de 30 %, iar cea de-a treia componentă este cea societală, dimensiunea paginii web a universității și alte elemente. Acestea sunt structurile sau indicatorii în baza cărora este evaluată o universitate. Pe cele trei componente diferite, universitatea ocupă poziții diferite, fiind bine cotată în materie de cercetare, prin rezultatele pe care le are în raport cu protecția mediului și inovare, dar și prin componenta societală.

Rep.: Un alt clasament este clasamentul Webometric realizat tot în Spania. Acest clasament vizează cercetearea științifică și vizibilitatea universității, iar în anul 2019, UMFST s-a clasat pe locul 27 național și 3.603 mondial din 12.000 de instituții de învățământ superior. Ce este acest clasament și este scopul lui?

L.M.: Acest clasament este orientat preponderent spre promovarea publicării pe web și susținerea inițiativelor de acces deschis referitoare la rezultatele activităților de cercetare științifice, preocupările academice ale universității. El se realizează automat ca urmare a colectării unor rezultate științifice pe care le are

universitatea în bazele bibliometrice internaționale din care se alimentează și își construiește acesti indicatori.

Rep.: Care ar fi obiectivele pe 2020 în ce privește aceste clasamente universitare?

L.M.: Ca urmare a fuziunii celor două instituții târgumureșene și a creării noii Universități de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade" din Târgu Mureș, potențialul universității a crescut foarte mult. Astfel, avem resurse mult mai puternice în materie de cercetare științifică, rezultate care ne permit să accesăm și alte clasamente internaționale. Acest rezultat de excepție pe care l-ați menționat, Green Metric, este unul dintre ele, care are și o oarecare componentă științifică, rezultată în materie de protejare a mediului, dar are și o componentă științifică. Alt clasament în care universitatea a aplicat și este în curs de evaluare este clasamentul Times Higher Education, în care urmează să fim evaluați și probabil listați în rândul universităților cu rezultate bune. De asemenea, există și alte clasamente, cum ar fi: U-Multi-ranking, unde universitatea este listată și are o poziție destul de bună în ierarhia publicată. Clasamentul U Multirank este un clasament aparte față de celelalte clasamente, care permite utilizatorului să își configureze criteriile după care evaluează universitățile. Și atunci dintr-un ansamblu de indicatori care sunt disponibili, utilizatorul își poate configura câțiva indicatori și poate obține o listă de universități. Spre exemplu, este interesat de universitățile din România și poate să selecteze după un anumit criteriu universitățile din această țară.

Titlul emisiunii:
Clasificări universitare internaționale
Invitat: Prof. univ. dr. habil. ing. Liviu Moldovan, prorector UMFST Târgu Mureș
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lică Burloi
Data difuzării: 12 ianuarie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

First International Workshop in Traditional Chinese & Thai Medicine - I -

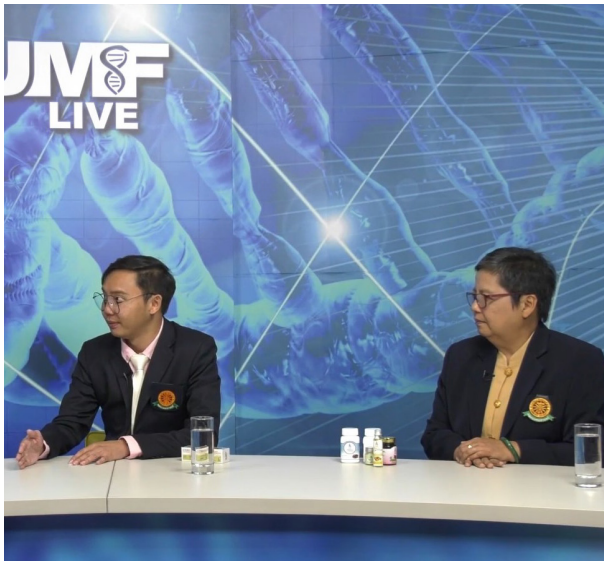

Reporter: Suntem la primul Workshop de Managementul Durerii prin combinarea Tehnicilor de Medicină Convențională împreună cu Medicina Tradițională Chineză și cu Medicina Tradițională Thailandeză, organizat la Universitatea noastră. Este prima întâlnire de acest tip din România. Scopul acestui workshop este de a explora posibilitățile de combinare a acestor resurse medicale care, la ora actuală, sunt folosite separat și individual de către diferiți medici și terapeuți, iar în urma acestei întâlniri, sperăm să putem pune la punct metode prin care aceste tehnici să fie combinate. Interlocutorii mei sunt doi participanți din Thailanda, pe care îi invit să se prezinte și să ne vorbească despre calificarea pe care o au.

Lector Puritat Kanokkangsadal: Eu predau medicină thailandeză tradițională aplicată în Tahilanda și am absolvit o facultate în domeniul medicinei thailandeze tradiționale aplicate. Am urmat masteratul și doctoratul în același domeniu, iar acum sunt expert în tratarea pacienților cu ajutorul medicinei tradiționale și în cercetarea clinică.

Prof. dr. Arunporn Itharat: Eu am absolvit facultatea și masteratul în domeniul farmaceutic. Am terminat și doctoratul în farmacie, dar am studiat și medicina thailandeză tradițională în tinerețe. Bunicul meu a practicat în acest domeniu, așa că am învățat și medicina thailandeză tradițională. Acum, voi împărtăși cu voi detaliile medicinei thailandeze tradiționale în termeni științifici. Ca farmacist, pot prepara produse având cunoștințele de bază în medicina thailandeză tradițională.

Rep.: În ce constă medicina thailandeză tradițională?

P.K.: Credem că medicina thailandeză tradițională se bazează pe teoria budistă, iar unele concepte din medicina thailandeză tradițională se bazează pe budism de peste 2.000 de ani. Poate fi modificată și aplicată pentru a se potrivi cu stilul de viață al thailandezilor. În medicina tradițională, avem experți în patru ramuri ale acesteia. Una vorbește despre diagnosticare, despre examinare, cum ar fi examinarea ochilor, a limbii sau când atingi ceva cald sau rece. Farmacia thailandeză tradițională este despre medicina naturistă, cum a spus și dr. Arunporn, și despre o industrie farmaceutică, despre cum se produce un medicament, cum se dezvoltă și cum se face cercetarea.

O altă ramură este masajul tradițional thailandez. Cred că mulți oameni știu de masajul thailandez, care e foarte faimos în lume. Masajul thailandez tradițional pe care îl studiem este pentru tratament, este diferit de masajul clasic thailandez. Acesta este pentru tratament. Masăm anumite puncte-cheie, nu tot corpul. Nu este pentru relaxare, ci pentru tratament.

Rep.: Spuneați că aveți un doctorat în medicina thailandeză tradițională. Care a fost subiectul de cercetare?

P.K.: În cercetarea clinică, am căutat medicație pentru osteoartrită. Teza mea de doctorat a fost și despre modul în care se dezvoltă un medicament: îl studiezi în laborator, îl testezi pe animal și apoi pe om. Medicamentul pe care îl numim S-tara este un remediu în Thailanda, se află printre produsele pe care noi le-am dezvoltat. În trecut, S-tara era un remediu cunoscut pentru dureri musculare și avea un gust picant, deci irita stomacul, așa că am încercat să reduc efectele adverse ale medicamentului prin dezvoltarea utilizării normale într-o cremă care se aplică pe zone specifice care pot reduce efectele secundare.

A.I. : În mod normal, se administra pe cale orală, iar acum s-a dezvoltat o nouă formulă, cremă. Acesta este rezultatul studiului medical, în care a fost comparat cu Diclofenac și un medicament pentru tulburări psihice.

Rep.: Dumneavoastră, aveți cunoștințe și în medicina occidentală, dar în același timp știți lucruri suplimentare despre medicina tradițională sau viceversa. Majoritatea cunștințelor pe care le aveți sunt legate de medicina tradițională și aveți un fond în medicina occidentală.

P.K. & A.I.: Da.

P**.K.:** Unele boli nu pot fi tratate de medicina tradițională, iar medicina occidentală nu poate trata unele boli. Le putem îmbina pentru a avea grijă de pacienți.

Rep.: Este foarte interesant și putem aprecia faptul că medicina tradițională are locul ei și este oficial recunoscută în țara voastră. Așa e?

P.K.: Da.

Rep.: Dacă unii studenți nu își doresc să învețe medicina tradițională, pot absolvi medicina occidentală?

P.K.: Cred că studentul alege la prima întâlnire ce vrea să învețe. Dacă vrei să fii student în medicina occidentală, majoritatea cunoștințelor vor fi despre medicina occidentală, dar dacă vrei să studiezi medicina tradițională, adesea este medicina tradițională care se studiază. E puțin diferită, dar în același timp combinată, suprapusă.

A.I.: În medicina tradițională se poate studia puțin și din medicina occidentală. În acest fel, studenții le studiază împreună, pentru că cele două funcționează și acționează împreună. Medicina tradițională thailandeză este folosită pentu mâncare, meditație și nutriție, ca în medicina holistică. Acestea funcționează împreună și îi ajută pe medicii occidentali să trateze pacienții thailandezi.

Rep. : Să spunem că un medic din medicina occidentală vrea să învețe, după absolvire, medicina tradițională. Ce oportunități are? Există programe de masterat sau trebuie să ia facultatea de la început?

P.K. : Avem o altă cale pentru doctorii care vor să învețe despre medicina tradițională. Avem o școală pentru medicina tradițională la care poți studia medicina tradițională și poți obține și o licență.

Titlul emisiunii:
First International Workshop in Traditional Chinese & Thai Medicine - I -
Invitat: Prof. dr. Arunporn Itharat, director al Centrului de Excelență în Cercetarea Medicinei Tradiționale Tailandeze Aplicate, și Puritat Kanokkangsadal, lector la Departamentul de Medicină Tradițională Tailandeză Aplicată
Moderator: Dr. Adrian Alecu, medic primar medicină internă, lector homeopatie
Redactor: Lect. univ. dr. Cristian Lako
Data difuzării: 8 decembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

The International Invited Speakers to the 11th National Conference of Pathophysiology

Trei dintre lectorii din străinătate care au participat la Conferința Națională de Fiziopatologie, lect. univ. dr. Olga Pechanova, lect. univ. dr. Andre-R. Rotmann și lect. univ. dr. Zoltán Szabolcs, au vorbit într-un interviu despre cercetările și lucrările prezentate la această manifestare științifică.

Reporter: Doamnă lector Olga Pechanova, ne puteți vorbi puțin despre domeniul de cercetare și despre cel medical?

Lect. univ. dr. Olga Pechanova: Eu mă axez mai mult pe cercetarea în domeniul cardiovascular și prin această cercetare încercăm să îmbunătățim dezvoltarea unui nou medicament pentru tratarea bolilor cardiovasculare și ne concentrăm pe hipertensiune și, în principal, hipertensiune arterială. De asemenea, dorim să vedem cum putem preveni creșterea tensiunii arteriale și când cineva are hipertensiune, cum putem trata asta fără a apărea atât de multe efecte secundare. Pe lângă asta, mai studiem și infarctul miocardic și prezervarea inimii înainte de infarct, dar și tratarea după această perioadă. De asemenea, căutăm și medicamentul pentru insuficiență cardiacă. Acesta este scopul principal al acestei cercetări și căutarea de noi medicamente pentru noi terapii ce includ și terapia naturală.

Rep.: Am observat că titlul prezentării dumneavoastră este „Noi instrumente pentru influențarea semnalizării oxidului nitric în sindromul metabolic". Este acest articol legat de ce ați menționat mai înainte, din punct de vedere al interesului cercetării dumneavoastră?

O.P.: Da, bineînțeles. Acest articol este despre statine. Acestea sunt medicamentele care, în mod normal, sunt folosite pentru reducerea nivelului de colesterol la pacienții obezi și acest medicament ne poate proteja chiar și viața pentru că scade nivelul colesterolului. Totuși, în același timp, are și foarte multe efecte secundare, iar printre acestea se numără slăbiciunea și scăderea posibilității de mișcare, pentru că acest medicament scade și nivelul coenzimei Q care este responsabilă pentru sinteza ATP-ului, producătorul energiei. Deci, în lucrarea mea m-am axat pe îmbunătățirea acestui medicament pentru un mai bun tratament direcționat și cu acest obiectiv am încărcat simvastatina, un medicament din grupul statinelor, pe nanoparticule pentru a asigura mai multă terapie direcționată și pentru a scădea numărul efectelor secundare ale statinelor și am reușit să demonstrăm în experimentele noastre, că astfel de nanoparticule, încărcate cu simvastatine, au avut efecte mult mai bune decât simvastatina pudră normal. Aceasta e o parte din prezentarea mea, iar cealaltă parte a fost despre aceste substanțe naturale care pot să scadă nivelul colesterolului și să îmbunătățească unele căi, care sunt necesare pentru a trăi. Printre aceste substanțe naturale au fost și extracte din diferite vițe de vie. Acestea sunt extracte fără alcool și câțiva compuși polifenolici din vițele de vie au efecte foarte bune de tratament, dar și efect protector.

Rep.: Domnule lector Andre-R. Rotmann, am observat că titlul lucrării dumneavoastră este: „Știri de ultimă oră în domeniul oncologiei complementare, o prezentare existentă a unor noi terapii integrative pentru pacienții cu cancer mamar". Ne puteți oferi mai multe detalii despre această cercetare?

Lect. univ. dr. Andre-R. Rotmann: Cercetarea noastră a fost una foarte interesantă. Am observat cum, de exemplu, oamenii care mănâncă curcumină, curry-ul din India sau Pakistan, au alte feluri de cancer față de

cei din vest. În Germania și Europa, cea mai comună formă de cancer este cancerul mamar pentru femei, iar pentru bărbați cancerul de prostată. În India, aceste două tipuri de cancer nu sunt comune și am observat cum curcumina ar putea avea legătură cu asta. Dar curcumina nu este solubilă în apă, deci am făcut un nou compus astfel încât să putem administra curcumină intravenos, iar după aceea am făcut primul studiu dublu-orb cu 150 de pacienți cu cancer mamar în stadiu avansat. La jumătate din ei le-am administrat curcumină împreună cu taxani pentru chimioterapie, iar la ceilalți am administrat taxani împreună cu placebo. După 12 săptămâni de tratament și 12 săptămâni de îngrijire ținuți sub observație, am fost uimiți să vedem că tumoarea s-a micșorat în mod semnificativ la grupul care a primit curcumină, în comparație cu grupul care a primit placebo. Ce m-a bucurat să văd a fost că efectele secundare precum oboseala după chimioterapie a fost mult mai scăzută la grupul care a primit curcumină decât la cei cu placebo. Deci pacienții s-au simțit mult mai bine, iar dimensiunile tumorii s-au micșorat semnificativ. Acesta este un studiu pilot, un mic studiu, dar sperăm că astfel vom iniția studii mai mari, care pot arată că se poate să combinăm curcumina intravenoasă cu terapia normală de chimioterapie pentru a reduce efectele secundare și să îmbunătățim astfel calitatea vieții. Asta m-ar face foarte fericit.

Rep.: Domnule lector Zoltán Szabolcs, ne puteți spune câteva concluzii ale studiului pe care l-ați efectuat?
Lect. univ. dr. Zoltán Szabolcs: În trecut, probabil în primul deceniu după începerea programului nostru, situația programului nostru a fost foarte similară

cu ceea ce avem acum aici, în Târgu Mureș, în cazul transplantului de inimă. Efectuam transplanturi de inimă doar sporadic, cum e și la Târgu Mureș. Am vrut să punctez în prezentarea mea cum am putea să ne schimbăm părerea, cum să realizăm mai departe, cu pași mai repezi, eforturi mai mari legate de transplantul de inimă. Am vrut să le arăt colegilor români ce să facă pentru a avea rezultate mai bune sau pentru a avea o mai mare activitate în domeniul transplantului de inimă, oferindu-le exemple. Nu e ușor. Am vrut să le arăt care sunt pașii principali, pașii cheie în domeniul nostru, pentru a îndeplini listele de așteptare, iar apoi să creeze program de inimă artificială. Pe scurt, este important să se alăture organizației Eurotransplant.

Titlul emisiunii:
The International Invited Speakers to the 11th National Conference of Pathophysiology
Invitați: Lect. univ. dr. Olga Pechanova, medic, Bratislava, Slovakia;
Lect. univ. dr. Andre-R. Rotmann, medic, Rodgau, Germany;
Lect. univ. dr. Zoltán Szabolcs, medic, Budapest, Hungary.
Moderator: Lect. univ. dr. Corina Lirca
Redactor: Lect. univ. dr. Cristian Lako
Data difuzării: 8 septembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

First International Workshop in Traditional Chinese & Thai medicine - II -

Reporter: Bună ziua. Vă mulțumim că ați acceptat invitația de a fi alături de noi. Vă rog să vă prezentați.
Dr. Yong Xiao: Sunt medic-șef al Departamentului de Medicină Tradițională Chineză (MTC), Spitalul Afiliat Nr. 2, Facultatea de Medicină, Universitatea Shantou, China. Specializarea mea este medicina tradițională chineză. Bunicul și mama mea s-au ocupat de medicina tradițională chineză, deci este o onoare și să vin în această zi pentru a participa la workshop-ul pe această tema.
Dr. Jiasheng Chen: Sunt medic în cadrul Departamentului MTC, Spitalul Afiliat Nr. 1, Facultatea de Medicină, Universitatea Shantou, China. Specializarea mea este acupunctura în MTC. Dețin, prin urmare, competență în acupunctură și predau aceasta metodă.

Rep: În China, structura serviciilor și a sistemului de învățare medicale sunt diferite față de Europa. MTC poate fi studiată la universitate? Puteți să ne oferiți câteva detalii?
Y.X.: Fiecare provincie din China are, cel mai probabil, o universitate de MTC la care poți aplica după ce ai absolvit clasele primare și după patru ani, ai obținut diploma de licență în acest domeniu. Dacă dorești să continui aceste studii, poți parcurge cei trei ani de masterat. Eu m-am axat pe această specializare și am rămas implicat în universitate timp de 11 ani pentru a obține titlul științific de doctor. Practic, este nevoie de mult studiu, ca și în medicina tradițională. În momentul în care deții un master sau o diploma de doctorat, MTC reprezintă încorporarea acesteia cu medicina occidentală. În China, fiecare spital are un depatament de medicină tradițională chineză.

Rep.: În acest caz, medicul de MTC și cel de medicină occidentală pot colabora? Putem spune că aplicați medicina integrativă?
Y.X.: Fiecare medic aduce anumite recomandări și combinând aceste două tipuri de tratamente, ajutăm pacientul în recuperarea lui. Vizăm tratarea bolnavului și abordăm boala combinând mijloacele medicinei tradiționale cu cele occidentale.
J.C.: În opinia mea, sunt anumite boli care pot fi tratate cu metode mai eficiente. Spre exemplu, cazul sindromului PENS. Mai întâi, aplicăm diagnosticul diferențial Meridian, această ramură a MTC, esențială atât pentru tratamentul pe bază de plante, cât și pentru terapia de acupunctură.

Rep: Ne puteți spune mai multe despre meridiane și despre cum vede medicina chineză pacientul per ansamblu?
J.C.: Meridianele străbat întreg corpul omenesc. Ele conectează organele și țesuturile. Prin diagnosticul diferențial aflăm dacă o parte a meridianelor este afectată și putem aplica diferite metode de tratament precum masajul sau acupunctura. Țelul nostru este tratarea bolii.
Y.X.: Meridianele reprezintă un sistem de canale care transportă și distribuie qi-ul („flux de energie") și sângele. Cauza bolilor în MTC este dezechilibrul acestora. Ce facem? Recomandăm plante medicinale chinezești, aplicăm acupunctura, moxibustia sau masajul pentru a regla această tulburare. O bună aprovizionare cu qi și sânge este esențială pentru menținerea sănătății și tratarea bolilor.

Rep.: Este adevărat că acul de acupunctură este conexiunea dintre corp, meridian și qi-ul din interior și cel din exterior? Ne putem imagina acul ca fiind o antenă sau este doar o legendă?
J.C.: Când introduci acul în canalele corpului (meridian), acestea sunt stimulate și se deschide Poarta. Astfel, putem întări și hrăni qi-ul.
Y.X.: În filosofia chineză credem ca qi-ul există în atmosferă și corpul omenesc. Una dintre cauzele bolilor, în concepția noastră, pot fi cele „Șase Rele", termeni alegorici folosiți pentru a descrie tiparele de dizarmonie ce prezintă anumite simptome tipice care pot apărea din cauza unuia sau a mai multor factori climatici, precum frigul, căldura samd. Medicina tradițională chineză există deja în China de mai bine de mii de ani, deci este o practică experimentată. Privitor la diagnostic, în MTC, limba, pulsul și chipul pacientului joacă un rol esențial. Pe baza examinării limbii, care este diferită față de medicina occidentală, un medic practicant al medicinei chineze poate observa starea Qi-ului, distinge natura termică a unei boli, poate fi capabil să localizeze boala în organism, oferi prognoza exactă a bolii și recomanda, spre exemplu, plantele medicinale sau acupunctura pentru a vindeca o tulburare a corpului. Dacă consider că pacientul are nevoie de un diagnostic al medicinei occidentale, îi pot

recomanda efectuarea unui RMN sau a unei radiografii, prin urmare, părerea unui profesionist pentru a primi cel mai bun tratament în acest caz. Medicina tradițională chineză este axată pe funcțiile organelor și interacțiunea dintre acestea.

J.C.: Medicii moderni ai MTC stabilesc un diagnostic nu doar în urma analizării limbii pacientului, ci compilând rezultatele în urma investigațiilor CT, RMN, a funcțiilor organelor sau a analizelor de sânge.

Rep.: Cum măsori pulsul și ce informații găsiți prin diagnosticarea pulsului ca medic tradițional chinez?

J.C.: Părți diferite ale pulsului se referă la diferite organe ale corpului nostru și doar atunci când consulți mii de pacienți, poți analiza pulsul și observa diferența între ei.

Titlul emisiunii:
First International Workshop in Traditional Chinese & Thai medicine - II -
Invitat: Dr. Yong XIAO: Medic-şef, Departamentul Medicină Tradițională Chineză (MTC), Spitalul Afiliat Nr. 2, Facultatea de Medicină, Universitatea Shantou, Shantou, China
Moderator: Dr. Adrian Alecu, medic primar medicină internă, lector homeopatie
Redactor: Kinga Bota
Data difuzării: 15 decembrie 2019
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

Rep.: Vă referiți la cele trei degete pe care le folosim în continuare pentru a măsura pulsul, pe dreapta, pe stânga, în ambele părți?

Y.X.: Da, fiecare deget va atinge diferitele organe ale tulburărilor. Deci, palparea pulsului este un diagnostic foarte unic pentru medicina tradițională chineză. Știu că medicii din medicina occidentală pot simți pulsul pacientului, dar este cu totul altceva. Noi considerăm că putem diagnostica unele tulburări ale pacientului. Cred că pare misterios și fascinant. Spre exemplu, eu consult circa 10.000 de pacienți pe an, iar acest lucru îmi oferă experiență și ușurință în a emite un diagnostic in tulburarea unui organ. Deoarece populația Chinei este atât de mare, medicii sunt extrem de ocupați, zi de zi. Este, în fond, un mare avantaj al practicii, în special pentru medicii tineri, la început de drum.

Rep.: Pacienții vin mai întâi la diagnosticare, iar apoi la terapii. De câte terapii este nevoie și care este cea mai utilizata: acupunctura, terapia moxa, masajul, plantele?

J.C.: Cea mai convenabilă metodă este acupunctura, pentru că este vorba doar despre introducerea acului. În schimb, masajul este cel mai acceptat de către pacienți. Ambele sunt extrem de utilizate. Dar cred că acupunctura este cea mai utilizată. Sesiunile de terapie depind de stările specifice ale fiecărui pacient, desigur. De regulă, o terapie constă în trei sesiuni de întâlniri, dar maximul poate ajunge până la douăzeci. Între terapiile pentru acupunctură, în cazurile acute, bolnavii se prezintă zilnic, în cazurile cronice, săptămânal.

Formarea prin simulare în medicina de urgență

Realizăm acest interviu în contextul unui eveniment științific, Congresul Național cu Participare Internațională de Medicină de Urgență – CongrEMS, organizat de către Organizația Studențească de Medicină de Urgență (OSMU), un eveniment ce s-a bucurat de un real succes și care a avut ca invitați lectori din domeniul medicinei de urgență din țară și din străinătate. Unul dintre aceștia este doctorul Mark Lazarovici, președintele Societății Europene de Simulare SESAM și directorul Centrului de Simulare al Clinicii Universitare LMU München.

Reporter: Aș dori să începem prin a ne povesti puțin despre dumneavoastră. De ce Germania?
Dr. Mark Lazarovici: Nu a fost neapărat o alegere bazată pe criterii de genul unde este mai bună medicina, ci o decizie bazată pe afinități culturale, aș zice. Eu am crescut în Banat, am mers la școli germane de la grădiniță, acolo am vorbit dintotdeauna germana, așa că era cumva firesc.

Rep.: Ce este SESAM și care este scopul acestei organizații?
M.L.: SESAM a luat ființă în anul 1994. Anul trecut, am sărbătorit 25 de ani. Ca obiectiv intermediar, este o societate științifică europeană care are ca scop promovarea simulării în toate aspectele vieții medicale. Ca obiectiv de distanță, aș zice că scopul ultim este promovarea unei forțe de muncă în domeniul sănătății în toată Europa, care este bine formată și care aplică o medicină de înaltă calitate pentru tratamentul corect și sigur al tuturor pacienților.

Rep.: Ce înseamnă pentru dumneavoastră faptul că sunteți președintele SESAM?
M.L.: Înseamnă surprinzător de multă muncă, dar este un aspect colateral, fiindcă o fac cu drag și reprezintă ocazia de a putea forma, timp de doi ani, cât durează președinția, direcția și viitorul spre care se mișcă societatea. Actualmente, continuăm o serie de proiecte foarte ambițioase ale predecesorului meu, care vor remodela societatea și o vor profesionaliza. Congresul nostru anual a crescut puternic în ultimii ani. Ne folosim de o firmă specializată pentru organizarea congreselor și evenimentelor și acum vom pune bazele organizaționale ale acestei profesionalizări.

Rep.: Care credeți că este importanța simulărilor în pregătirea profesioniștilor din domeniul medical?
M.L.: În prezent, în majoritatea țărilor europene, simularea se regăsește în formarea profesioniștilor, fie că sunt medici, asistenți sau paramedici. Totuși, își face cu greu loc în curriculele tradiționale. Foarte des auzim întrebarea „De ce ai nevoie de simulare?”. Prin urmare, ea are un loc, dar încă nu are poziția pe care ne-am dori-o și pe care evidența științifică o indică ca fiind necesară. Simularea oferă multe avantaje față de educația tradițională. În momentul de față, tehnologia se dezvoltă foarte rapid, permițându-ne să simulăm lucruri care acum zece ani păreau de domeniul SF. Eu cred că simularea ocupă un loc central în educația profesioniștilor din domeniul sănătății, iar rolul ei va crește în următorii ani.

Rep.: Fiind vorba despre un congres de medicină de urgență, care credeți că este importanța introducerii acestor tipuri de simulări în curricula de pregătire a studenților sau medicilor rezidenți, a tinerilor medici ce profesează în această specialitate?
M.L.: Mare! Vă relatez o dezvoltare foarte recentă din Germania pe care o cunosc la prima mână. Acolo, pentru a deveni medic de urgență pe elicopter sau pe mașină, este nevoie, evident, de experiență dar și de o curriculă predefinită care include cel puțin 50 de misiuni, fără a fi medicul in-charge. În ultimii ani, tot mai multe colegii ale medicilor din diverse landuri germane au introdus în curriculă opțiunea de a absolvi 25 de aceste misiuni în simulator. Ceea ce la prima vedere poate părea paradoxal pentru că încă se mai întreabă „De ce să stau în simulator când aș putea să stau pe mașină și să văd realitatea?”. Ca idee, adevărul este că din aceste 50 de misiuni, poate 40 sunt persoane care nu primesc bine aer și care nici nu trebuie transportate la spital. Deci nu putem expune tânărul medic prin aceste 50 de misiuni reale la toată gama urgențelor pe care le întâlnești în spital, în realitate. Rar, dar le întâlnești. Prin simulare, în schimb,

putem oferi tuturor tinerilor medici întreaga paletă a urgențelor pe care noi ne așteptăm ca ei să le rezolve în mod profesionist când vor fi medici de urgență. Contrar primei aparențe, prin simulator putem educa mai bine și cu un spectru mai larg decât dacă îi punem pe mașină. Prin urmare, simulare are un rol foarte important, dând ocazia să prezinți tot ce te poate aștepta, într-un timp relativ scurt.

Rep.: În legătură cu conferința pe care ați susținut-o în cadrul CongEMS, considerați munca în echipă o necesitate sau un rău necesar?
M.L.: Cu toții știm că în formarea într-o specialitate are loc o puternică îndoctrinare de tipul ingroup/outgroup: „noi, anesteziștii, „noi, urgențiștii" samd. Realitatea este că la patul pacientului, în spital, lucrăm în echipă. Orice act medical este un act de echipă și cu cât mai repede recunoaștem acest fapt și ne schimbăm mentalitatea în direcția aceasta, cu atât mai repede vom fi mai buni.

Rep.: Puteți să transmiteți un mesaj studenților care doresc să urmeze medicina de urgență sau tinerilor medici care pot învăța din experiența dumneavoastră?
M.L.: În primul rând, felicit pe oricine alege cariera în domeniul medicinei de urgență. În al doilea rând, aș spune oricui care stă astăzi, la începutul drumului, „Bravo ție!". Cred că uneori ideea de a fi activ în medicina de urgență, de a ajunge chiar pe elicopter, are un „aer cool". Dar este vorba de muncă și confruntarea cu situații limită. Dacă mindset-ul oamenilor este acela de a ajuta în situații limită, vor avea o carieră foarte împlinită, fiindcă sistemul de urgență îți poate aduce multe satisfacții.

Titlul emisiunii:
Formarea prin simulare în medicina de urgență
Invitat: Mark Lazarovici, medic primar medicina internă și medicină de urgență, președinte SESAM
Moderator: Andrei Modiga, student MG, membru OSMU, organizator CongrEMS
Redactor: Kinga Bota
Data difuzării: 15 martie 2020
Link emisiune: CLICK AICI

UMFST TV LIVE

CongrEMS
II nd Edition
CONGRES NAȚIONAL CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ DE MEDICINĂ DE URGENȚĂ
5-8 MARTIE 2020
Târgu-Mureș, România

adminfo.umfst.ro

librarie.umfst.ro

ADRESA:
Universitatea de Medicină, Farmacie, Ştiinţe şi Tehnologie
„George Emil Palade” din Târgu Mureș

Gh. Marinescu, 38, Târgu Mureș, Mureș, 540139, ROMANIA
telefon: +40-265-21 55 51; fax:+40-265-21 04 07